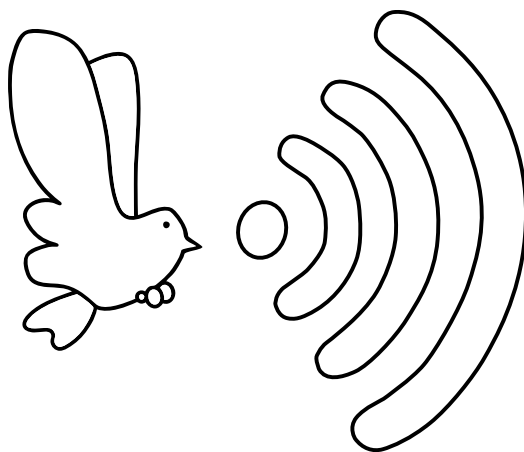




**MISYJNE
MATERIAŁY
FORMACYJNE dla Dzieci 2024/2025**

Misyjne Materiały Formacyjne dla Dzieci

Boże wi-fi



http://tnijurl.com/mf_2024_2025/

Warszawa 2024

Autorzy:

ks. dr Maciej Będziński
s. dr Monika Juszka RMI
ks. Przemysław Matuszewski
s. Marzena Wójkowska FMA
Alicja Zaręba

Redakcja:

Alicja Zaręba

Recenzenci:

bp dr Adrian Put
Sylwia Wójtowicz CSM
ks. dr Zbigniew Grochowski
ks. dr Wojciech Lechów

Okładka: Krzysztof Kopania

Redakcja językowa i korekta: Ewa Mościcka

Skład: Krzysztof Kopania

Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci

01-015 Warszawa, skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9

tel. (22) 536-90-27, (22) 536-90-29

e-mail: pdmd@missio.org.pl

Konto: PKO BP SA I/0 Warszawa

72 1020 1013 0000 0102 0002 7169

ISBN 978-83-67362-10-8

SPIS TREŚCI

Wstęp	3
Regulamin współpracy z Papieskimi Dziełami Misyjnymi	
RODO	7
Zezwolenie rodzica / opiekuna prawnego dziecka	9
Zaświadczenie	10
Rekomendują	11
WRZESIEŃ – ZNAJDŹ SIEĆ!	17
PAŹDZIERNIK – TRANSLATOR SŁOWA	28
LISTOPAD – WYZNACZ TRASĘ!	42
GRUDZIEŃ – NOWA GENERACJA	62
STYCZEŃ – MOJA PLAYLISTA	75
LUTY – SERWIS SERCA	89
MARZEC – AKTUALIZUJ SYSTEM	103
KWIECIEŃ – PRZEPLYW DANYCH	115
MAJ – AKCEPTUJ ZAPROSZENIE!	127
CZERWIEC – SUBSKRYBUJ!	139
Aneks	
Nabożeństwo posłania	151
O PDMD	157
Papież Franciszek do dzieci	158
„Świat Misyjny”	159

WSTĘP**BOŻE WI-FI****„Trzeba się stale formować do słuchania Słowa”
*papież Franciszek***

Kolejny rok formacji w Ogniskach Misyjnych i innych grupach dziecięcych i młodzieżowych chcemy oprzeć na podstawie i fundamencie, czyli... na PIŚMIE ŚWIĘTYM.

Słowa papieża Franciszka, podtytuł naszej publikacji, mówią o tym, że „trzeba się stale formować do słuchania Słowa”. Przede wszystkim tego Słowa pisanego dużą literą, które jest synonimem Jezusa Chrystusa, a także tego słowa, które On sam wypowiedział o Ojcu, a które Tradycja wieków Kościoła zebrała w kanonie ksiąg Pisma Świętego.

Kolejnym krokiem jest przekazywanie tego, co się usłyszało i przepracowało. Jak przypomina papież Franciszek: „Pismo Święte jest źródłem ewangelizacji. Kościół nie ewangelizuje, jeśli nie pozwala się ewangelizować. Jest rzeczą nieodzowną, aby Słowo Boże «stawalo się coraz bardziej sercem wszelkiej działalności kościelnej»” (EG 174). Idąc za tym niezwykle ważnym przypomnieniem Ojca Świętego, pragniemy uczynić słowo Boże sercem tegorocznej formacji. Dlatego też głównym celem tego roku jest „zaprzyjaźnienie się” dzieci z Pismem Świętym. Zawsze oczywiście w odniesieniu do misji, a dokładnie duchowości misyjnej, czyli do faktu bycia ochrzczonymi i posłanymi. Zadaniem Kościoła jest kontynuacja Bożego posłania, budowanie i umacnianie Kościoła. Kościoła, który jest powszechny. Bożym pragnieniem jest to, aby Dobra Nowina dotarła do każdego człowieka wszystkich czasów.

Słowo Pana, które zostało nam ogłoszone i które trwa na wieki (por. 1 P 1, 25), jest „żywe, skuteczne i ostrzejsze niż wszelki miecz

obosieczny” (Hbr 4, 12). Pragniemy pokazać dzieciom, młodzieży i animatorom, że Boże Słowo to nie poźółkłe, mało rozumiane księgi, ale żywy i prawdziwy Bóg, który do nas mówi. Dlatego też postanowiliśmy odwołać się w poznawaniu Pisma Świętego do obrazu sieci internetowej. Jest ona dzisiaj bardzo popularna wśród młodych ludzi, co więcej, nie wyobrażają sobie, żeby być poza jej zasięgiem! Dostęp do wi-fi uznawany jest obecnie za jedną z podstawowych potrzeb, niemal tak ważnych jak jedzenie czy picie.

Bardzo chcielibyśmy tak rozkochać naszych wychowanków w Słowie Bożym i Piśmie Świętym, żeby i bez bliskości tej BOŻEJ SIECI i BOŻEGO WI-FI nie wyobrażali sobie codzienności.

Przygotowaliśmy do wykorzystania zestaw 10 konspektów zajęć (po jednym na każdy miesiąc roku szkolnego 2024/2025). Jak zwykle każdy konspekt został wzbogacony kartami pracy do wydruku, filmami, piosenkami i wszelkimi innymi pomocami, które mają na celu zaangażować dzieciaki i sprawić, żeby zdobywanie wiedzy i formacja duchowa były jednocześnie wspaniałą zabawą.

Formację każdego miesiąca koncentrujemy wokół wybranego fragmentu Pisma Świętego oraz cytatu z pism papieża Franciszka odnoszącego się do wagi i wartości Słowa Bożego.

SCHEMAT SPOTKANIA nawiązuje do pojęć związanych z siecią internetową i wygląda następująco:

- tytuł i podtytuł miesiąca – kieruje nas bezpośrednio do tematu miesiąca;
- skrót miesiąca – w kilku zdaniach zapowiadamy, o czym będzie mowa w danym miesiącu, co chcemy podkreślić, na co zwrócić szczególną uwagę;
- co trzeba przygotować – ten punkt jest dla animatora „checklistą”, „must have”. Spisane zostało wszystko, co potrzebne jest do przeprowadzenia spotkania.



ZNAJDŹ SYGNAŁ

To wprowadzenie do spotkania. Zanim połączmy się z siecią wi-fi, trzeba znaleźć dobry sygnał w naszej okolicy. W tej części spotkania „szukamy” wraz z uczestnikami sygnału tego miesiąca. Wyjaśniamy temat i „akcję” Papieskich Dzieł Misyjnych, którą będziemy w danym miesiącu przygotowywać.



HASŁO DO WI-FI

Hasłem naszego „Bożego wi-fi” są sigła fragmentu biblijnego na dany miesiąc. W tej części spotkania poznajemy konkretny fragment Pisma Świętego.



STORYTELLING

To główna część spotkania, stricte formacyjna. Pracujemy z konkretnym tematem na podstawie Pisma Świętego oraz w odniesieniu do pism papieża Franciszka i do akcji PDM.



PRZEŚLIJ DALEJ!

Kiedy podoba nam się jakaś treść internetowa, chcemy się nią podzielić. Udostępniamy, przesyłamy. Podobnie powinno być z naszą formacją. Formujemy się do misyjnego działania. Zatem część formacyjna musi przerodzić się w konkretne działanie. Przygotowujemy wspólnie misyjne „akcje” w parafii czy szkole. Budzimy siebie i innych do misyjnego działania!



DLA DOCIEKLIWYCH

W tym miejscu podajemy dłuższe fragmenty pism papieża Franciszka, z których wybrane zostały krótsze cytaty do pracy formacyjnej danego miesiąca.



ROLECZKA NA DODATEK

To krótkie filmowe wyjaśnienie tematu. Kilka minut wideo z różnych części świata.

Na początku tej broszury znajduje się kod QR do załączników ze wszystkimi niezbędnymi w tym roku pomocami (kartami pracy do wydruku, zdjęciami, banerami, filmami itp.).

Niektóre z załączników (poglądowo) znajdują się na końcu konspektu danego miesiąca.

Zachęcamy do korzystania z naszych materiałów i połączenia się z „Bożym wi-fi”, żeby nie tracić łączności z Tym, który jest naszym życiem i fundamentem całego naszego misyjnego działania.

W imieniu zespołu redakcyjnego
s. Monika Juszka RMI, sekretarz krajowy PDMD

REGULAMIN WSPÓLPRACY Z PAPIESKIMI DZIEŁAMI MISYJNYMI

RODO

KLAUZULA INFORMACYJNA

Zgodnie z art. 8 ust. 1 Dekretu ogólnego w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w Kościele katolickim, wydanego przez Konferencję Episkopatu Polski w dniu 13 marca 2018 r. (dalej: Dekret) i art. 13 Rozporządzenia o ochronie danych osobowych (dalej RODO), informujemy, że:

1. Administratorem danych są Papieskie Dzieła Misyjne (skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 9, 01-015 Warszawa, pdm@missio.org.pl), reprezentowane przez ks. Macieja Będzińskiego, dyrektora krajowego PDM (+48 600 820 986, dyrektor.pdm@missio.org.pl).
2. Inspektorem ochrony danych jest ks. Maciej Będziński (+48 600 820 986, dyrektor.pdm@missio.org.pl lub iodpdm@missio.org.pl).
3. Celem przetwarzania danych jest realizacja celów statutowych Papieskich Dzieł Misyjnych, w tym organizacja wydarzenia oraz udokumentowanie jego przebiegu (w periodyku, internecie, na portalach społecznościowych, odwoływanie się do wydarzenia jako historii, prezentowanie laureatów).
4. Podstawą prawną przetwarzania jest wyrażona zgoda.
5. Dane nie będą przekazywane publicznej kościelnej osobie prawnej mającej siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
6. Dane Pańskiego dziecka będą przetwarzane przez okres do 6 lat, potem będą archiwizowane zgodnie z przepisami ochrony danych osobowych.
7. Przysługuje Państwu prawo dostępu do danych osobowych, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania.
8. Przysługuje Państwu prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego, którym jest Kościelny Inspektor Ochrony Danych (skwer Kardynała Stefana Wyszyńskiego 6, 01-015 Warszawa, kiod@episkopat.pl).

9. Uczestnictwo Państwa dziecka w proponowanych przez Papieskie Dzieła Misyjne wydarzeniach w ciągu całorocznej formacji wiąże się z udzieleniem pełnej zgody na przetwarzanie danych osobowych oraz udzieleniem zgody na publikację wizerunku indywidualnego lub grupowego.

ZEZWOLENIE RODZICA/ OPIEKUNA PRAWNEGO DZIECKA

Ja,,
oświadczam, iż wyrażam zgodę na przetwarzanie danych osobowych mojego
małoletniego dziecka,
ucznia szkoły.....
w do celów związanych z jego udziałem
w akcjach związanych z całoroczną formacją w Ognisku Misyjnym
przygotowaną przez Papieskie Dzieła Misyjne.

Wyrażam także zgodę na publikowanie imienia i nazwiska oraz wizerunku
za pomocą środków społecznego przekazu i w czasopiśmie wydawanych
przez Papieskie Dzieła Misyjne.

Oświadczam, że zapoznałem/am się z Regulaminem współpracy
z Papieskimi Dzielami Misyjnymi i akceptuję jego postanowienia.

.....
(miejsowość, data)

.....
(podpis rodzica lub opiekuna prawnego)

ZAŚWIADCZENIE

.....
(miejsowość i data)

Ja, niżej podpisany/a

.....
(imię i nazwisko opiekuna / opiekunów grupy)

opiekun

.....
(nazwa grupy, szkoła / parafia, miejscowość)

przedstawiłem/am rodzicom / opiekunom dzieci Regulamin współpracy z Papieskimi Dzielami Misyjnymi oraz posiadam pisemne zgody na publikację przesłanych zdjęć i materiałów filmowych. Wszystkie zainteresowane osoby zostały poinformowane o możliwości wykorzystania nadesłanych materiałów w ramach statutowej działalności Papieskich Dziel Misyjnych oraz wyraziły zgodę na ich publikację na portalach społecznościowych, na stronach internetowych PDM oraz w czasopiśmie „Świat Misyjny” i „Misje Dzisiaj”.

.....
(podpis opiekuna grupy)

REKOMENDUJA



OKIEM DUSZPASTERZA

bp dr Adrian Put

Bp Adrian Put – ur. w 1978 r. Święcenia kapłańskie przyjął w katedrze gorzowskiej w 2004 r. Od 2022 r. biskup pomocniczy diecezji zielonogórsko-gorzowskiej. Doktor nauk teologicznych w zakresie historii Kościoła. W latach 2015–2021 proboszcz Parafii pw. św. Stanisława Kostki w Zielonej Górze, a w latach 2021–2022 proboszcz konkatedry zielonogórskiej. Mieszka przy katedrze w Gorzowie.

Kiedy zostałem wikariuszem, a później proboszczem, zastanawiałem się, po co na adres parafii przysyłanych jest tyle różnych plakatów, ulotek, broszur i książek. Większość z nich nie była – w mojej ocenie – do niczego przydatna. Traktowałem je jako dodatkową makulaturę, którą później muszę uprzątnąć. Pośród tych stert różnych publikacji co jakiś czas trafiały się materiały o tematyce misyjnej. Po przejrzeniu ich zawartości niestety także one często trafiały do składowiska na makulaturę. Nie widziałem większej wartości w tych wszystkich misyjnych gazetach i podręcznikach. Oczywiście czułem potrzebę wspierania misyjnej działalności Kościoła, ale nie wiedziałem, jak wykorzystać te kolorowe pomoce.

Wszystko zmieniło się, gdy już będąc proboszczem, próbowałem stworzyć grupę składającą się z dzieci w mojej parafii. Działały w niej już zaczątki Oazy Dzieci Bożych, ale szukałem takiej propozycji, która od razu – obok formacji – da jakąś ciekawą propozycję apostołatu najmłodszych. Przychodziły mi do głowy różne pomysły, jednak zawsze rozbijały się o problem braku przygotowanych liderów do prowadzenia

takiej wspólnoty. Wówczas dostałem materiały do animacji spotkań Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci. Już miałem odstawić je do sławnego składzika na makulaturę, ale zacząłem przeglądać propozycje w nich zawarte. Zaskoczyło mnie, jak bardzo są interesujące, i nawet mnie, przy pobieżnym przeglądaniu, bardzo zaciekały. Propozycje zajęć były podane w taki sposób, że nie wymagały zaangażowania przygotowanego lidera. Wszystko było niejako podane na tacy, w sposób praktyczny, bardzo interesujący i prosty. Stwierdziłem, że każdy dorosły z pomocą tych materiałów jest w stanie poprowadzić bardzo ciekawe spotkanie dla dzieci.

Po jakimś czasie udało się założyć w parafii grupę Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci. I to bez szczególnych inwestycji i specjalnego przygotowywania lidera do prowadzenia tych spotkań. Ktoś już wcześniej zadał sobie bardzo dużo trudu, by w mojej parafii zaistniała możliwość powstania grupy dzieci zaangażowanych w misyjne dzieło. I przeprowadzenia dla nich bardzo ciekawych spotkań. A i w składziku z makulaturą zrobiło się więcej miejsca.

Z całego serca zatem polecam materiały, które trzymacie Państwo w rękach!

bp dr Adrian Put



OKIEM ANIMATORA s. Sylwia Wójtowicz CSM

Sylwia Wójtowicz CSM – siostra zakonna ze Zgromadzenia Córek Najczystsze Serca Najświętszej Maryi Panny. Na co dzień katechetka, nauczycielka religii od 14 lat, współpracowniczka Papieskich Dzieł Misyjnych w Polsce z terenu i serdeczna przyjaciółka, animatorka misyjna, która już od 2011 r. włącza się każdego roku w akcję Kolędniczy Misyjni. Założycielka i opiekunka Ogniska Misyjnego im. Heleny Kmieć w Skórcu, które funkcjonuje od 2019 r.

Na misyjnych drogach naszej formacji pamiętamy, że „wiara rodzi się ze słuchania, a tym, co się słyszy, jest słowo Boże” (Rz 10, 17). Ten, kto chce głosić Chrystusa, musi sam dobrze Go znać, często karmić się Jego słowem i według niego postępować. Ewangelizator sam najpierw musi być uczniem, by móc głosić Ewangelię innym. Musi się również zmierzyć z tym, że świat boi się radykalizmu Bożej nauki i otwarcie odrzuca Dobrą Nowinę.

Nie bez przyczyny więc słowo Boże staje w centrum programu formacyjnego dla dzieci i młodzieży przygotowanego przez Dyрекcję Krajową PDM. Mali misjonarze z Ognisk Misyjnych i innych grup szkolnych i parafialnych przez cały rok będą mogli dzięki niemu wnikać w głębię Bożego słowa. Bogate, ciekawe materiały zostały zredagowane w sposób bliski współczesnemu młodemu człowiekowi. Nawiązują do pojęć świata wirtualnego, w którym dziś tak bardzo dzieci i młodzież są obecne. Zastosowanie tej „inkulturacji” jest bardzo trafnym sposobem znalezienia jednego języka z naszymi podopiecznymi, by poznając słowo Boże, stawali się siewcami Ewangelii w swoich środowiskach.

s. Sylwia Wójtowicz CSM



OKIEM BIBLISTY ks. dr Zbigniew Grochowski

Ks. Zbigniew Grochowski – przyjął święcenia kapłańskie w Elblągu w 2000 r. Przez dwa lata pracował jako wikariusz w Parafii pw. św. Mikołaja. Studiował w Rzymie (Papieski Instytut Biblijny, 2002–2006) oraz w Jerozolimie (Studium Biblicum Franciscanum, 2006–2012), gdzie obronił doktorat z nauk biblijnych i archeologii. Od 2012 r. jest pracownikiem UKSW, obecnie adiunktem w Katedrze Egzegezy Nowego Testamentu Zakładu Nauk Biblijnych Instytutu Nauk Teologicznych. Jego zainteresowania naukowe skupiają się na Ewangelii wg św. Jana, a zwłaszcza na Męce Pańskiej oraz jej walorach retorycznych i temacie uczniów Jezusa.

„Pozwólcie dzieciom przychodzić do mnie” (Mk 10, 14) – powiedział Jezus, zapraszając najmłodszych do bliskości ze sobą. Jedną z form budowania intymnej więzi z Chrystusem jest poznawanie słowa Bożego i trwanie w nim. Kolejnym krokiem w życiu człowieka – również tego młodego – jest dzielenie się radością ze spotkania z Jezusem z innymi ludźmi.

Po przeczytaniu „Misyjnych Materiałów Formacyjnych dla Dzieci” 2024/2025 mogę z całą pewnością stwierdzić, że w sposób bardzo ciekawy i wręcz profesjonalny będą służyły one wyżej wspomnianej sprawie. Nawiązując do słów papieża Franciszka: „Trzeba się stale formować do słuchania Słowa”, a także umiejętnie wykorzystując współczesny motyw internetowego łączenia się ludzi (w celu poznawania świata, wymiany informacji itp.), Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci przygotowało pomoce mające na celu promocję aktywnego udziału dzieci w misyjnym dziele Kościoła.

Nie tracąc poprawności teologicznej oraz szacunku do Pisma Świętego, PDMD zaprasza w przygotowanych materiałach do gorliwego

korzystania z „Bożego wi-fi”, tak aby poprzez nieustanną łączność z „Bożą siecią” wzrastać w poznawaniu Słowa Bożego i rozpałać pragnienie dzielenia się tą Prawdą z drugim człowiekiem.

Gorąco rekomenduję korzystanie z „Misyjnych Materiałów Formacyjnych dla Dzieci”.

ks. dr Zbigniew Grochowski



OKIEM KATECHETYKA

ks. dr Wojciech Lechów

Ks. dr Wojciech Lechów – w 2000 r. przyjął święcenia kapłańskie. Następnie pracował jako wikariusz w Parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Żarach. W 2006 r. uzyskał stopień doktora teologii na Wydziale Teologicznym KUL w Lublinie (katechetyka). Obecnie dyrektor Wydziału Nauki Katolickiej Kurii Diecezjalnej w Zielonej Górze, adiunkt na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Szczecińskiego – Katedra Katechetyki, wykładowca akademicki, rzeczoznawca ds. oceny programów nauczania religii i podręczników katechetycznych (w imieniu Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski).

Kościół ze swej natury jest misyjny. Do wypełnienia tej posługi potrzebuje misjonarzy, którzy pełni zapału i entuzjazmu wychodzą do ludzi z dobrą nowiną o Jezusie. Aby mogli to czynić, potrzebują stałej formacji. Od lat formacją misyjną dzieci zajmuje się Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci.

Przygotowywane zostały materiały na kolejny rok formacji z dziećmi w parafiach i szkołach. W tym roku cykl spotkań nosi tytuł *Boże wi-fi* i bazuje na słowach papieża Franciszka: „Trzeba się stale formować do

śłuchania Słowa”. Zaproponowany temat ma na celu przypomnienie, że Pismo Święte jest źródłem ewangelizacji, i „zaprzyjaźnienie” z nim dzieci.

Opracowane scenariusze przewidują 10 spotkań po jednym na każdy miesiąc. Wszystkie bazują na Piśmie Świętym i nauczaniu papieża Franciszka odnoszącym się do wartości słowa Bożego. Adresatami przygotowanych materiałów są przede wszystkim dzieci i młodzież formujące się w Ogniskach Misyjnych w szkołach i w parafiach. Współczesny młody człowiek żyje w świecie realnym „offline”, ale także w świecie wirtualnym „online”. Współczesna katecheza musi dostosować się tych wymagań swoich adresatów. Autorzy „Misyjnych Materiałów Formacyjnych” PDMD doskonale rozumieją te dwa światy młodych ludzi. Dlatego w opracowanym materiale odwołują się do terminologii IT, wykorzystując ją do przekazu Bożych prawd. Umiejętnie przenoszą pojęcia informatyczne (np. „Boże wi-fi” czy „znajdź sieć”), znane młodym, do języka katechetycznego. To sprawia, że prawdy biblijne przekazywane są w sposób nowoczesny, dostosowany do percepcji współczesnego człowieka. Wszystko to wzbogacone jest kartami pracy do wydruku, filmami, piosenkami i pomocami, które mają na celu zaangażować odbiorców, żeby przekazywana wiedza była równocześnie zabawą.

Przygotowany materiał zarówno od strony merytorycznej, jak i metodycznej to również doskonała pomoc dla animatorów, którzy będą się nim posługiwać. Jest w swej strukturze zwarty i przejrzysty. Daje możliwość szerokiego dostosowania do możliwości osobowych i dydaktycznych prowadzącego.

Wyrażam przekonanie, że przygotowane „Misyjne Materiały Formacyjne” przyczynią się do ożywienia zapału misyjnego wśród najmłodszych uczestników formacji misyjnej.

ks. dr Wojciech Lechów

WRZESIEŃ

Można się zgubić, gdy sieci brakuje,
bo nic się wtedy nie wyszukuje.
Gdy nie masz łączności z Bogiem w Jego słowie,
bałagan się czasem robi w głowie.

Kiedy brakuje zasięgu i sieci internetowej, można się zgubić, bo nie da się wyszukać drogi, połączeń kolejowych ani autobusowych, nie da się sprawdzić, jak dotrzeć do celu. Podobnie w życiu duchowym. Kiedy traci się łączność z Panem Bogiem, bo nie czyta się i nie słucha Jego słów, to nie wiadomo, co robić i jak żyć. Łatwo się wtedy zagubić.

We wrześniu dziękujemy Panu Bogu za nowy rok szkolny i formacyjny. Cieszymy się, że znów jesteśmy razem i możemy się spotykać. Poznajemy temat tegorocznej formacji PDMD i odkurzamy nasze egzemplarze Pisma Świętego. Przypominamy sobie, czym są sigła biblijne i jak według nich wyszukuje się konkretne fragmenty Biblii. Szukamy „Bożej sieci”, łączności z Panem Bogiem w Jego słowie i „logujemy się” do niej, zobowiązując się do częstego czytania Pisma Świętego.

CHECKLISTA:

- rzutnik, komputer z dostępem do internetu, głośnik;
- hasło (**załącznik 1**);
- układanka *Dom* (**załącznik 2**);
- prezentacja (**załącznik 3**);
- ulotki z proponowanymi aplikacjami dla każdego dziecka (**załącznik 4**);
- słowa papieża Franciszka (**załącznik 5**);
- Pismo Święte – przynajmniej jeden egzemplarz ST i NT, jak najwięcej egzemplarzy NT (najlepiej dla każdego dziecka);

- nożyczki, klej, szary papier lub tablica do naklejania elementów;
- atlasy, przewodniki, rozkłady jazdy, encyklopedie (w miarę możliwości starsze wydania);
- kolory misyjne (kartki, materiały...) i/lub rekvizyty z pięciu kontynentów;
- filmik *Biblia – Niezwykła Księga* (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=Ik1WF2hUIH8>);
- filmik misyjny z terenu.



ZNAJDŹ SYGNAŁ

1. Powitanie, wprowadzenie – swobodna rozmowa z dziećmi.

Moi kochani, bardzo się cieszę, że znów was widzę po wakacjach i że znów się spotykamy! Witamy nowych kolegów i nowe koleżanki w naszym gronie. Opowiedzcie, jak spędziliście wakacje. Podziękujmy Panu Bogu za ten wolny czas i dobre rzeczy, które się wam przydarzyły, spotkane osoby... Dzieci wymieniają, za co chcą podziękować, i razem odpowiadamy: DZIĘKUJEMY, PANIE JEZU!

A czy kontaktowaliście się ze sobą w czasie wakacji? Dzwoniliście do siebie? Pisaliście? Jak pisaliście? Maile? Wiadomości na WhatsAppie? Messengerze? Czy łatwo było wam korzystać w czasie wakacji z telefonów i smartfonów? A może ktoś miał z tym problem? Dlaczego nie zawsze udało się dodzwonić lub wysłać wiadomość? Co jest potrzebne, żeby się komunikować? (Swobodna chwila na wypowiedzi dzieci). Dokładnie tak! Potrzebny jest ZASIĘG, SIEĆ INTERNETOWA, najlepiej wi-fi.

Macie rację. Dzisiaj trudno cokolwiek załatwić bez zasięgu. Trudno sprawdzić rozkład jazdy pociągów czy autobusów, mapę w telefonie, trudno dotrzeć do celu. Kiedyś, kiedy nie było internetu (tak, kochani, były takie czasy), pomagały nam książki: rozkłady jazdy, atlasy, informatory... Animator pokazuje dzieciom przyniesione książki, tłumaczy, do czego służyły...

2. Każdy dzień naszego życia to też jest podróż, to też jest droga. Żeby się na tej drodze nie zgubić, potrzebujemy pomocy. I taką pomoc dostaliśmy od Pana Boga! Zobaczcie sami, co to takiego...

Oglądamy fragment filmiku *Biblia – Niezwykła Księga* (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=Ik1WF2hUIH8>), od 3 minuty do końca. Po obejrzeniu ciąg dalszy rozmowy z dziećmi: *Jaką pomoc Pan Bóg dał nam na drodze życia? Tak, to Pismo Święte! A dokładnie słowa Pana Boga, które zostały spisane w Piśmie Świętym. Czasami mówmy: w Biblii. Słowo „Biblia” nie pochodzi z języka polskiego, tylko greckiego i oznacza zbiór ksiąg, małą bibliotekę. Tak naprawdę Pismo Święte to nie jest jedna książka, ale zbiór ksiąg. Jest ich dokładnie... 73! Ale zanim je poznamy, dowiedzmy się, dlaczego te słowa Pana Boga są takie ważne. Będziemy je w tym roku poznawać, żeby stale mieć łączność z Panem Bogiem. Będziemy w tym roku łączyć się z **BOŻYM WI-FI**! Co jest potrzebne do takiego połączenia? Tak, potrzebne jest hasło!*



HASŁO DO WI-FI

Oto dzisiejsze hasło (animador pokazuje wydruk z **załącznika 1** – pierwsza strona). Czy wiecie, co to znaczy?

Gdybyśmy chcieli ten fragment znaleźć w Piśmie Świętym, musimy najpierw odnaleźć wersję Ewangelii według św. Mateusza, później cyfrę 7, czyli numer rozdziału, a w tym rozdziale cyfrę 24, czyli werset 24. Czytać będziemy wersety 24, 25, 26 i 27.

Animador odnajduje z dziećmi odpowiedni fragment z **Ewangelii wg św. Mateusza 7, 24–27** i w modlitewnym skupieniu go odczytuje.

„Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroprnym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry

i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki”.



STORYTELLING

1. Animator pokazuje dzieciom wydruk z **załącznika 1** – druga strona i wiesza go w widocznym miejscu. Następnie krótko omawia.

Sam Pan Jezus powiedział nam, dlaczego słuchanie słów Bożych jest takie ważne. Jaka jest osoba, która słucha Boga? Tak, rozsądna. A jeśli ktoś nie chce słuchać? To niestety jest niemądry... To tak, jakby ktoś chciał wybudować dom na plaży, bez fundamentów... Co się stanie? Niestety się zawali... A jeśli chcemy mieć dom mocny i pewny? Trzeba wybudować fundament! Fundamentem naszego życia ma być słowo Boże, bo przecież my wszyscy jesteśmy rozsądni i mądrzy, prawda?

Ma to być fundament, bo to nie są tylko słowa, ale miłość i troska Pana Boga, który dobrze wie, co jest dla nas dobre. Słuchaliśmy dzisiaj piosenki, zaśpiewajmy jej refren!

2. Śpiewamy z dziećmi refren piosenki z filmiku *Biblia – Niezwykła Księga* (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=Ik1WF2hUIH8>).

*To nie są tylko słowa, nie tylko papier, druk,
To miłosny jest list, co z góry nam przysłał jedyny Bóg.*

3. Animator pokazuje dzieciom wydruk pierwszej strony z **załącznika 2** i rozsypuje cegiełki fundamentu wycięte ze strony drugiej (jeśli w grupie

są starsze dzieci, to również ze strony trzeciej). Cały załącznik jest przygotowany w formacie A3. Można go w takim formacie wydrukować lub przerysować na duży arkusz papieru. Jeśli drukowany będzie w mniejszym formacie, to najlepiej, żeby każde dziecko (lub ewentualnie po dwie, trzy osoby) miało swój materiał do pracy.

Zobaczcie, to jest dom naszego życia. Fundament jest jeszcze niegotowy... Cegły są puste... Na szczęście mam tutaj przygotowane porządne cegły do budowy. Są to nazwy części Pisma Świętego. Hmmm... Czy wiecie, jak je poukładać, żeby fundament się nie zawalił? To trudne zadanie. Pomogę wam z pierwszą częścią, czyli ze Starym Testamentem. To znaczy z tym wszystkim, co wydarzyło się PRZED narodzeniem Jezusa. Z Nowym Testamentem, czyli z tym, co wydarzyło się PO narodzeniu Jezusa, mam nadzieję, że poradzicie sobie sami, kiedy weźmiecie do ręki Pismo Święte.

Dajemy dzieciom różne egzemplarze Nowego Testamentu, pokazujemy spis treści i zachęcamy, żeby z jego pomocą i oglądając księgi po kolei, dzieci ułożyły kolejno cegiełki fundamentu Nowego Testamentu. Na zakończenie pracy oglądamy, sprawdzamy, głośno odczytujemy. Jeśli w grupie są starsze dzieci, można w NT poukładać również skróty poszczególnych ksiąg w odpowiednich miejscach fundamentu.

4. Świetnie wam się udało! *W nagrodę zaśpiewajmy poznaną dzisiaj piosenkę!*

Śpiewamy refren lub odtwarzamy raz jeszcze z filmik *Biblia – Niezwykła Księga* (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=Ik1W-F2hUIH8>) od 6 minuty.

5. *Powiedziałam na początku, że w tym roku chcemy się łączyć z Bożym wi-fi, być w kontakcie z Panem Bogiem i Jego słowem... Mówiłam o sieci internetowej, a teraz cały czas o książkach... To dlatego, że kiedyś ludzie posługiwali się słowami pisanymi na papierze. Tak się wysyłało listy i przekazywało informacje. Dzisiaj, kiedy mamy komputery i smartfony, komunikujemy się za pomocą sieci. Wiecie, że Pismo Święte można mieć zawsze*

pod ręką w smartfonie? A może znacie jakieś aplikacje z Pismem Świętym? Jeśli dzieci mają swoje smartfony, będą z nimi teraz pracować. Jeśli dzieci są zbyt małe, prezentujemy na ekranie wcześniej wyszukane w internecie aplikacje i strony, o których będziemy mówić. W wypowiedziach zaś odnosimy się do rodziców i opiekunów, i ich smartfonów czy komputerów.

6. Animator pokazuje prezentacje (**załącznik 3**). Dalej dzieci pracują na smartfonach lub oglądają wyświetlane strony. Jeśli mają smartfony i jest połączenie wi-fi, można na bieżąco pobierać omawiane aplikacje.

Mamy dwie aplikacje z całym tekstem wszystkich ksiąg Pisma Świętego i różnymi komentarzami oraz wyjaśnieniami. Są to Pismo Święte i Pismo Święte. Edycja św. Pawła.

Jest też Biblia Audio do posłuchania, z częścią dla dzieci. Jest Modlitwa w Drodze i wreszcie jest superstrona: <https://bibliadladzieci.com/>. Zajrzyjmy tu razem!



PRZEŚLIJ DALEJ!

1. *Kiedy podoba nam się jakaś treść internetowa, chcemy się nią podzielić. Udostępniamy, przesyłamy. Dlatego mam dla was propozycję. Weźcie karteczki (animator rozdaje dzieciom wydruk z **załącznika 4**, najlepiej w formacie A5), zanieście do domu i pokażcie rodzicom, dziadkom czy starszemu rodzeństwu. Poproście, żeby zainstalowali te aplikacje w telefonach i pozwolili wam ich używać. Zajrzyjcie też na stronę z biblijnymi zabawami <https://bibliadladzieci.com/>. Ciekawe, co was najbardziej zainteresuje i które zadania rozwiążecie jako pierwsze.*

2. *W tym roku, jako mali misjonarze, będziemy poznawać Pismo Święte i Boże słowa w nim zawarte. Postaramy się być nieustannie w zasięgu Bożego wi-fi. Ktoś może zapytać, jaki związek mają misje, świadczenie o Panu Jezusie i Pismo Święte... Jak myślicie?*

Na to pytanie odpowiedział sam papież Franciszek (**załącznik 5**):

„Znajomość Pisma Świętego jest ważna dla życia chrześcijanina, a jeszcze bardziej dla głoszenia Chrystusa i Jego Ewangelii. W przeciwnym razie cóż przekazuje się innym, jeśli nie własne pomysły i plany? I czy zimne serce może kiedykolwiek rozpałić serca innych?”

3. *Zobaczcie sami, że nie tylko my w Polsce czytamy i słuchamy Pisma Świętego. Nie tylko my je poznajemy. Pismo Święte istnieje w wielu językach świata. To dlatego, żeby każdy człowiek mógł być w Bożym zasięgu i na Bożym słowie budować życie jak na skale! Siostry: Weronika z Peru, Yuliana B. Sogen z Indonezji, Vo Hoan z Wietnamu i inne pokażą wam, jak wygląda Pismo Święte w ich krajach. A może i wy macie w domu Pismo Święte w innym języku niż polski?*

Oglądamy filmik misyjny.

4. *Bardzo wam dziękuję za dzisiejsze spotkanie. Spójrzcie na nasz dom i fundament, który zbudowaliśmy (**załącznik 2**). Życzę wam, żebyście do następnego spotkania codziennie przeczytali lub posłuchali choćby krótkiego fragmentu z Pisma Świętego. Możecie go później zilustrować! Przynieście rysunki na następne spotkanie.*

A na zakończenie, słowami poznanego dzisiaj refrenu piosenki, pomodlimy się za wszystkich ludzi świata, żeby budowali swoje życie na Bożym słowie i nie tracili zasięgu z Jezusem.

Animator wymienia kolejno poszczególne kontynenty, przywołując mieszkające tam osoby. Po każdym kontynencie śpiewamy refren piosenki. Możemy też zilustrować przywoływane osoby zdjęciami lub rekwizytami z danego kontynentu, jeśli je mamy, lub kolorami misyjnymi.



DLA DOCIEKLIWYCH

„Znajomość Pisma Świętego jest ważna dla życia chrześcijanina, a jeszcze bardziej dla głoszenia Chrystusa i Jego Ewangelii. W przeciwnym razie coś przekazuje się innym, jeśli nie własne pomysły i plany? I czy zimne serce może kiedykolwiek rozpałić serca innych?”

Orędzie Ojca Świętego Franciszka na 97. Światowy Dzień Misyjny 22 października 2023 r.

Wideo dla animatora:

1. Jak powstało Pismo Święte? – dr hab. Barbara Strzałkowska

https://www.youtube.com/watch?v=1QEGZs6TaCU&list=PLGy3Aibokolvfe7Q4Nbo8hEh5fjzr6J_D&index=4

2. Kto zatwierdził księgi Pisma Świętego? – dr hab. Barbara Strzałkowska

https://www.youtube.com/watch?v=yndeC8po138&list=PLGy3Aibokolvfe7Q4Nbo8hEh5fjzr6J_D&index=8

3. Czym jest Biblia?

https://www.youtube.com/watch?v=p_3VMHJ2AFg



ROLECZKA NA DODATEK

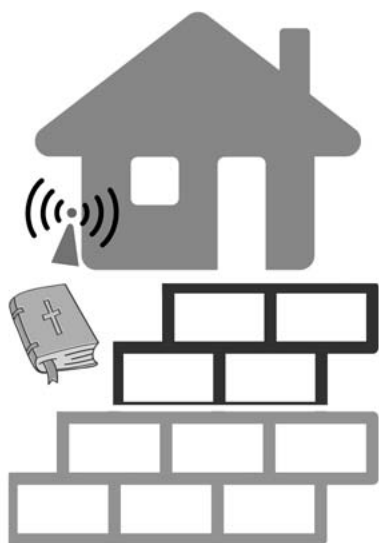
Filmik wykorzystany w tekście. Kilka osób z różnych stron świata pokazuje, jak wygląda Pismo Święte w ich krajach, i odczytuje fragment w jednym z języków świata.

Załącznik 1

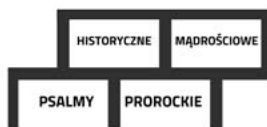
Mt 7, 24-27

Fragment z Ewangelii według Świętego Mateusza
rozdział 7
wersety od 24 do 27

Załącznik 2



STARY TESTAMENT



NOWY TESTAMENT



Załącznik 3



Załącznik 4



Załącznik 5



„Znajomość Pisma Świętego jest
ważna dla życia chrześcijanina,
a jeszcze bardziej dla głoszenia
Chrystusa i Jego Ewangelii.

W przeciwnym razie
cóż przekazuje się innym,
jeśli nie własne pomysły
i plany? I czy zimne serce może
kiedykolwiek rozpaścić serca innych?'

Franciscus

PAŹDZIERNIK

**Trudno jest się porozumieć,
gdy jeden drugiego nie rozumie.
Uczeń Jezusa życiem pokazuje to,
czego wielu nie pojmuje.**

Znajomość języków obcych jest bardzo potrzebna, podobnie jak dobra znajomość i prawidłowe, precyzyjne używanie własnego języka. To pomaga w porozumieniu z innymi ludźmi i zmniejsza ryzyko problemów wynikających z niezrozumienia. Pismo Święte zostało przetłumaczone na największą liczbę języków i dialektów świata, aby Boże słowo dotarło do każdego człowieka na ziemi. Nie wystarczą jednak tylko wyrazy wypowiedziane w języku słuchaczy. Ważniejsze jest przełożenie słów na życie. Chrześcijanin to człowiek, po którym widać, w kogo wierzy i jakie wartości wyznaje.

W październiku poznamy najważniejsze języki, w jakich spisano Pismo Święte, a także nauczymy się przekładać czytane i słyszane słowa na świadectwo życia. Szczególnie w czasie, kiedy będziemy przygotowywać w parafii lub szkole Niedzielę Misyjną i Tydzień Misyjny.

CHECKLISTA:

- świeczka, zapalniczka;
- różaniec;
- egzemplarze Pisma Świętego w różnych językach: fragment Iz 66, 19 (opcjonalne) lub różne tłumaczenia Pisma Świętego w języku polskim:
 - Pallotinum, Biblia Tysiąclecia: „**18 A** Ja znam ich czyny i zamysły. Przybędę, by zebrać wszystkie narody i języki; przyjdą i ujrzą moją chwałę”;
 - Biblia Pierwszego Kościoła: „**18** Ja znam ich czyny i ich zamysły. Już

nadchodzę, aby zebrać wszystkie narody i ludy mówiące odrębnymi językami. Kiedy przybędą, zobaczą moją chwałę”;

- kartka z bloku, kredki lub flamastry, nożyczki, klej;
- wydrukowane słowo „dziękuję” w różnych językach wraz z flagą danego kraju (**załącznik 1**);
- alfabet (**załącznik 2**);
- filmik *Biblia – Niezwykła Księga*: <https://www.youtube.com/watch?v=Ik1WF2hUIH8> – od 6 minuty;
- obrazki zwojów Pisma Świętego (**załącznik 3**);
- gra skserowana w sześciu lub więcej egzemplarzach, kostki do gry, pionki (**załącznik 4**);
- wydrukowane wypowiedzi papieża Franciszka (**załącznik 5**);
- rebus skserowany w liczbie równej liczbie dzieci (**załącznik 6**);
- film o św. Teresie z Lisieux: <https://www.youtube.com/watch?v=QsEHUGZRJ5g>.



ZNAJDŹ SYGNAŁ

Powitanie dzieci i modlitwa na rozpoczęcie:

Animator: Moi kochani, witam was serdecznie w kolejnym miesiącu nauki. W tym roku chcemy z entuzjazmem odpowiedzieć na wezwanie papieża Franciszka do słuchania Pana Jezusa, Słowa Wcielonego, do zaprzyjaźnienia się z Nim i zaproszenia Go, by był dla nas nieodłącznym towarzyszem na naszej drodze życia.

W ubiegłym miesiącu mówiliśmy o tym, że gdy traci się zasięg, nie można odszukać wielu potrzebnych informacji: znaleźć drogi, godziny odjazdu autobusu, trudniej jest wówczas dotrzeć do celu. Podobnie dzieje się w życiu duchowym: gdy tracimy łączność z Panem Bogiem, bo nie czytamy i nie słuchamy Jego słów, to nie wiemy, jak postępować i jak dobrze przeżywać nasze życie. Wówczas możemy się łatwo zagubić.

Dzisiaj chcemy porozmawiać o tym, jak ważne jest porozumiewanie się, znajomość języków, a także jak istotne jest przekazywanie słów Pana Boga tym, do których On nas codziennie posyła. Niektórych posyła w szczególnie sposób: są to misjonarze i misjonarki. Oni są ambasadorami Pana Boga, idą do wszystkich ludów i narodów, aż na krańce świata, by zanieść im słowo Boże, to znaczy przekazać, co Pan Bóg chce im osobiście powiedzieć. Misjonarze uczą nie tylko przekazywać innym słowa Boga, ale również „przekładać” te słowa na życie, czyli pokazywać je swoim postępowaniem i uczynkami.

W październiku, miesiącu, który jest poświęcony Matce Bożej Różańcowej i tajemnicom Różańca, będziemy przeżywać Niedzielę Misyjną i Tydzień Misyjny. Zaprosimy Matkę Słowa do naszego spotkania, by od Niej uczyć się słuchania Pana Boga.

Zapalamy świecę i rozpoczynamy spotkanie odmówieniem jednej tajemnicy Różańca, pasującej do danego dnia (tajemnice radosne – poniedziałek i sobota; bolesne – wtorek i piątek; światła – czwartek; chwalebne – środa i niedziela).



HASŁO DO WI-FI

1. Animator wcześniej ukrywa w sali wydrukowane kartki ze słowem „dziękuję” w różnych językach, flagą i nazwą danego kraju (**załącznik 1**). Należy je wydrukować dwustronnie, tak aby na jednej stronie znajdowało się słowo „dziękuję” z flagą, a na drugiej jedno ze słów hasła tego miesiąca.

Animator: *Jak dobrze wiecie, aby połączyć się z wi-fi, musimy znać hasło. Hasło to takie tajne słowo, które pozwala nam na korzystanie z internetu. Naszym zadaniem będzie odgadnąć hasło, które będzie nam dziś towarzyszyć. W sali zostały ukryte kartki (**załącznik 1**) ze słowem zapisanym w różnych językach, z flagą oznaczającą kraj pochodzenia tego słowa oraz*

nazwą tego kraju. Po znalezieniu wszystkich kartek waszym zadaniem będzie alfabetycznie ułożenie państw. A więc do dzieła, zaczynamy poszukiwania. Powodzenia!

W zależności od liczby i wieku dzieci animator ustala czas, w jakim uczestnicy zabawy powinni odnaleźć ukryte kartki i ułożyć je alfabetycznie. Jeśli jest to grupa młodsza, animator może wydrukować alfabet (**załącznik 2**) do pomocy.

2. Animator: *Super wam poszło! Zadanie wykonaliście świetnie, a teraz odwróćcie kartki na drugą stronę i przeczytajcie dzisiejsze hasło.*

Dzieci odwracają kartki – powinno powstać hasło z cytatem z Iz 66, 18: „Przybędę, by zebrać wszystkie narody i języki; przyjdą i ujrzą moją chwałę”.

3. Oglądamy filmik, jak to samo zdanie brzmi w innych językach świata.



STORYTELLING

1. Animator: *Chciałbym wam dzisiaj opowiedzieć o czymś wyjątkowym i cennym. O księdze Pisma Świętego! Pewnie już wiecie, że Pismo Święte powstawało przez wiele, wiele lat. Na początku nie wyglądało tak, jak teraz – jak ta księga, którą możemy czytać dzisiaj (animator pokazuje dzieciom Biblię). Dawno temu Pismo Święte było spisywane w formie zwojów. Zwoje to długie paski papirusu, które były zwijane w rolki. Popatrzcie na te obrazki zwojów, które wam przyniosłem (animator pokazuje dzieciom obrazki zwojów wydrukowane z **załącznika 3**). Słowo τὰ βιβλία – „księgi” pochodzi z języka greckiego i jest formą liczby mnogiej rzeczownika τὸ βιβλίον, co oznacza „zwoj papirusowy” lub „pismo”. To dlatego mówimy na Pismo Święte „Biblia”, ponieważ jest to zbiór wielu ksiąg, które były spisywane przez różne osoby w ciągu wielu lat. Pismo Święte to nasz skarb, pełen mądrości i pięknych historii*

o Bogu i Jego miłości do ludzi. Dlatego jest tak cenne i warto je czytać i szanować.

Tak jak dziś podczas wykonywania zadania zauważyliśmy, że to samo słowo może brzmieć inaczej w różnych językach, tak i Pismo Święte zostało napisane w trzech różnych językach: hebrajskim, aramejskim i greckim, i stało się najbardziej znaną i najczęściej kupowaną księgą na świecie. Pan Bóg pragnie, aby Jego słowo dotarło do każdego człowieka na ziemi, dlatego trzeba było przetłumaczyć Pismo Święte na inne języki. Według danych Światowej Federacji Towarzystw Biblijnych Biblia została przetłumaczona na 736 języków (dane na rok 2023; <https://www.wycliffe.net/resources/statistics/>), a Nowy Testament na 1658 języków. To oznacza, że sześć miliardów ludzi na świecie może czytać słowo Boże w swoim języku. Czyż to nie wspaniale? Misjonarze zanoszą to słowo Boga na cały świat, do wszystkich ludów i narodów. Poświęcają się nieustannie misji głoszenia, tłumaczenia i wyjaśniania słowa Bożego różnym ludom w ich kulturze, od orientalnej Japonii na wschodzie po Los Angeles na zachodzie i od dalekiej Laponii na północy po Przylądek Dobrej Nadziei na południu. Dzięki niezmordowanej pracy kapłanów, sióstr i świeckich misjonarzy, ambasadorów słowa, słowo Boga może dotrzeć do każdego człowieka, a dzięki tym, którzy je tłumaczą, już prawie każdy człowiek na ziemi może je czytać i rozumieć. Podziękujmy Panu Bogu za Pismo Święte. To wielki podarunek, który nam dał. Weźcie raz jeszcze do ręki części naszego hasła. Odwróćcie i spójrzcie na słowo „DZIĘKUJĘ” w różnych językach. Po kolei każdy powie teraz: „Panie Boże, za Twoje słowa zapisane w Piśmie Świętym...” i razem dodamy „dziękuję” w jednym z języków. Powtórzymy to tyle razy, aż wypowie my wszystkie „DZIĘKUJĘ”.

Jeśli animator nie potrafi wymówić słowa w jakimś języku, to jest okazja do skorzystania z translatora w telefonie czy na komputerze i tym samym pokazania dzieciom, że istnieje takie narzędzie do tłumaczenia i odczytywania mowy.

2. Animator: *Spróbujmy teraz przejść śladami gry, aby dotrzeć do przesłania, które Pan chce skierować do nas w swoim słowie.*

Animator dzieli grupę na kilka mniejszych podgrup (w zależności od liczności uczniów po 3–5 osób w podgrupie), rozdaje uczniom wydrukowaną grę (**załącznik 4**) i tłumaczy zasady, które również są zapisane na planszy. Dzieci na zmianę rzucają kostką i posuwają się naprzód. Jeśli pole, na którym się zatrzymają, jest kwadratowe, cofają się o jedno miejsce. Jeśli natomiast jest okrągłe, przesuwają się o jedno miejsce do przodu. Zwycięża ten, kto jako pierwszy dotrze do „chwały Bożej”. Pola kwadratowe przedstawiają negatywne momenty na tej drodze, które oddalają nas od chwały Bożej lub spowalniają drogę, angażując nas w inne aktywności, np. odpoczynek w chatce. Pola okrągłe pokazują momenty pozytywne.

3. Uczestnicy spotkania przystępują do gry. Osoby, które dotrą pierwsze do mety, można uczynić „szefami” podgrupy. Gdy wszyscy osiągną metę, w podgrupie warto zastanowić się nad tym, jak można wyjaśnić znaczenie obrazków, które pojawiły się na planszy i jak połączyć je z hasłem. Dajemy dzieciom tyle czasu, ile potrzebują, lecz nie więcej niż 10 minut. Gdy dzieci są już gotowe, „szefowie” zdają relację, czyli objaśniają obrazki, nawiązując do cytatu, pozostałym uczestnikom spotkania.

4. Animator: *Świetnie, doskonale sobie poradziliście! Rewelacyjnie wyłumaczyliście znaczenie obrazków z planszy, nawiązując do naszego hasła z Księgi Izajasza.*

W nagrodę zaśpiewajmy i zatańczmy do poznanej w ubiegłym miesiącu piosenki! Pamiętajcie jej słowa?

Śpiewamy piosenkę z filmiku *Biblia – Niezwykła Księga* (link do YouTube’a: <https://www.youtube.com/watch?v=Ik1WF2hUIH8>) od 6 minuty.

5. Animator kładzie w środku wydrukowane wypowiedzi papieża Franciszka (**załącznik 5**), a następnie czyta je na głos bądź prosi o to jednego z uczestników:

„Jest rzeczą nieodzowną, aby Słowo Boże stawało się coraz bardziej sercem wszelkiej działalności kościelnej”. EG 174

„Ciągłe czytanie Pisma Świętego i uczestnictwo w Eucharystii pozwalają rozpoznać osoby należące do siebie nawzajem. Jako chrześcijanie jesteśmy jednym ludem krocącym w historii, jesteśmy silni obecnością Pana pośród nas, który do nas przemawia i nas karmi. Dzień poświęcony Biblii nie powinien być «raz w roku», ale w każdym dniu roku, ponieważ musimy pilnie stać się bliscy Pismu Świętemu oraz Zmartwychwstałemu, który nigdy nie przestaje dzielić się Słowem i Chlebem we wspólnocie wierzących. W tym celu musimy wejść w bliską relację z Pismem Świętym, w przeciwnym razie nasze serce pozostanie zimne, a oczy zamknięte, dotknięte niezliczonymi formami ślepoty”. List apostołski w formie motu proprio Ojca Świętego Franciszka *Aperuit illis*, w którym ustanawia Niedzielę Słowa Bożego, rozdz. 8

6. Animator tłumaczy, że pośród tak wielu języków, na które przetłumaczono słowo Boże, jeden jest najważniejszy. Prosi dzieci o odgadnięcie, jaki to język. Należy uhonorować każdą odpowiedź, podkreślając, że ten język jest ważny, i inny, które kolejne dziecko podało. Po chwili burzy mózgów animator daje uczniom rebus do rozwiązania (**załącznik 6**). Celem jest odkodowanie fragmentu z 1 Listu do Koryntian: „Największa jest miłość” (1 Kor 13, 13).

Animator: *Świetnie, dzieciaki! Jakie powstało hasło z tego rebusu? Tak, „największa jest miłość”. Na świecie istnieje wiele różnych języków. Ludzie mówią po polsku, angielsku, hiszpańsku, chińsku i w innych językach.*

Każdy jest wyjątkowy, piękny i bardzo ważny. Jednak jest jeden język, który jest najważniejszy i największy – to język miłości. Czy wiecie, co to jest język miłości? (Chwila na swobodne wypowiedzi dzieci). Tak, to nie jest język, którego można się nauczyć w szkole. Język miłości to sposób, w jaki pokazujemy innym, że nam na nich zależy. Możemy go używać, mówiąc miłe słowa, pomagając innym, dzieląc się zabawkami czy też po prostu uśmiechając się do kogoś, kto jest smutny. Kiedy mówimy w języku miłości, nasze słowa i czyny sprawiają, że inni czują się szczęśliwi i kochani. To może być coś małego, jak narysowanie rysunku dla mamy, albo coś dużego, jak pomoc przyjacielowi, który przeżywa jakieś trudności. Miłość jest jak ciepły promyk słońca, który ogrzewa serca wszystkich ludzi. Nieważne, jakim językiem mówimy na co dzień, język miłości jest zrozumiały dla każdego. Dlatego pamiętajcie, że najważniejsze jest to, jak traktujemy innych. Kiedy używamy języka miłości, sprawiamy, że świat staje się lepszym miejscem. Dzielcie się miłością każdego dnia, a zobaczycie, jak wiele dobrego możecie zrobić!

7. Animator: *Miłość jest też tym, co ożywia cały Kościół i jest siłą napędową całego naszego życia. Ta niezwykła Miłość codziennie zstępuje na ołtarz w naszym kościele parafialnym i chce być przez nas przyjęta do serca. Czy słyszeliście kiedyś o św. Teresie z Lisieux? Jest ona patronką misji, mimo że nigdy nie wyjechała do żadnego dalekiego kraju. Bardzo chciała nieść Ewangelię Chrystusa wszystkim narodom. Kiedy zastanawiała się nad swoim życiowym powołaniem, Pan dał jej poznać, że chce, aby w sercu Kościoła była miłością. Ta miłość to Chrystus ofiarowany za nas na ołtarzach świata. Obejrzyjmy film o św. Teresie (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=QsEHUGZRJ5g>).*



PRZEŚLIJ DALEJ!

1. Animator: Tegoroczne hasło Niedzieli Misyjnej brzmi: „Idźcie i zapraszajcie wszystkich na ucztę”. To oznacza, że powinniśmy zaprosić naszych bliskich na Eucharystię, aby razem z nami uczestniczyli w tej wielkiej uczcie miłości. A teraz zadanie dla was! Chciałbym, żebyście wykonali zaproszenia dla swoich bliskich na Eucharystię w Tygodniu Misyjnym. Możecie zaprojektować obrazki, wybierając symbol eucharystyczny, rysując go i kolorując. W treści zaproszenia umieśćcie zdanie, które zachęci bliskich do uważnego słuchania słowa Bożego podczas Eucharystii. Na przykład możecie napisać: „Zapraszam Cię na Eucharystię, gdzie razem usłyszymy słowo Pana Boga i doświadczymy Jego miłości”. Pamiętajcie, że każdy z nas – jak św. Teresa z Lisieux – może być miłością w sercu Kościoła. W ten sposób pomagamy nieść Ewangelię Chrystusa wszystkim ludziom. Do dzieła, dzieciaki! Razem możemy uczynić naszą wspólnotę jeszcze piękniejszą!

Animator zachęca dzieci do zabrania zaproszenia i przekazania go w domu rodzicom lub innym bliskim osobom.

2. **Po wcześniejszym uzgodnieniu z księdzem proboszczem i rodzicami dzieci** na podstawie „Misyjnych Materiałów Liturgicznych” na Tydzień Misyjny przygotowanych przez Dyрекcję Krajową PDM (do nabycia w naszym sklepie: <https://misyjny-sklep.missio.pl/>) dzieci przygotowują wraz z grupą misyjną oprawę Mszy Świętej na Niedzielę Misyjną: dekorację, stroje itp.



DLA DOCIEKLIWYCH

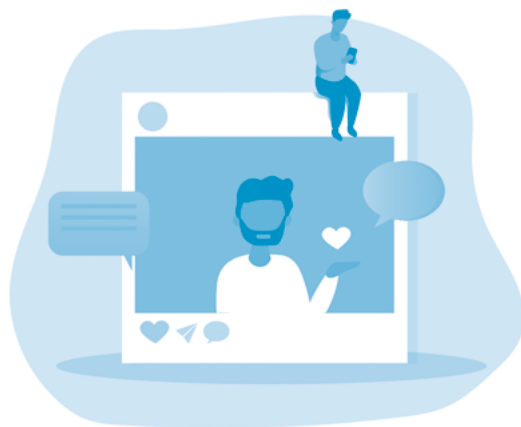
„Regularne czytanie Pisma Świętego i uczestnictwo w Eucharystii pozwalają rozpoznać osoby należące do siebie nawzajem. Jako chrześcijanie jesteśmy jednym ludem kroczącym w historii, jesteśmy silni

obecnością Pana pośród nas, który do nas przemawia i nas karmi. Dzień poświęcony Biblii nie powinien być «raz w roku», ale w każdym dniu roku, ponieważ musimy pilnie stać się bliscy Pismu Świętemu oraz Zmartwychwstałemu, który nigdy nie przestaje dzielić się Słowem i Chlebem we wspólnocie wierzących. W tym celu musimy wejść w bliską relację z Pismem Świętym, w przeciwnym razie nasze serce pozostanie zimne, a oczy zamknięte, dotknięte niezliczonymi formami ślepoty”. List apostołski w formie motu proprio Ojca Świętego Franciszka *Aperuit illis*, w którym ustanawia Niedzielę Słowa Bożego, punkt 8



ROLECZKA NA DODATEK

Krótki filmik, w którym odczytany będzie fragment z Pisma Świętego, a dokładnie zdanie z tego miesiąca: „Przybędę, by zebrać wszystkie narody i języki; przyjdą i ujrzą moją chwałę” (Iz 66, 19) w innych językach niż język polski.



Załączniki

Załącznik 1



Załącznik 2



Załącznik 5

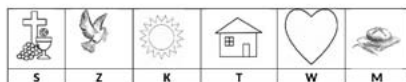
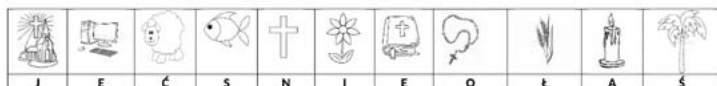


„Uznajemy w wierze [...],
że została nam ofiarowana wielka Miłość,
że zostało do nas skierowane
dobre Słowo i że kiedy przyjmujemy to Słowo,
którym jest Jezus Chrystus, wcielone Słowo,
Duch Święty przemienia nas,
oświeca drogę przyszłości
i sprawia, że rosną w nas skrzydła nadziei,
byśmy przemierzali tę drogę z radością”.

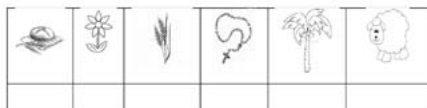
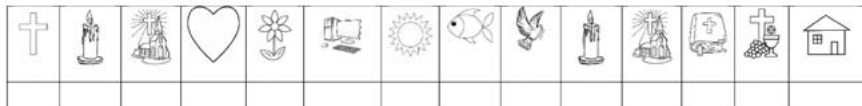
Załącznik 6

CYTAT BIBLIJNY

LEGENDA:



HASŁO:



LISTOPAD

**W Starym Testamencie zobaczysz bez trudu,
że sam Bóg jest przewodnikiem Bożego ludu.
On do dzisiaj wskazuje nam drogę w Kościele,
słuchając Jego pasterzy, możemy zdziałać wiele.**

Od początku historii świata Pan Bóg ją prowadzi, tak jak i każdego człowieka. Bóg prowadził też przed wiekami lud Izraela przez pustynię, pokazywał mu drogę, chronił, strzegł i karmił. Dzisiaj tak samo troszczy się o wspólnotę Kościoła i każdą osobę na świecie. Tyle że zamiast słupa ognia, manny z nieba czy przepiórek daje nam sakramenty i tych, którzy je sprawują, czyli kapłanów. W listopadzie poznajemy Stary Testament. Przyglądamy się Bożemu prowadzeniu kiedyś i dzisiaj. Odkrywamy to prowadzenie w naszym życiu. Dziękujemy też Bogu za przewodników, którymi są kapłani. Modlimy się o nowe powołania. Poznajemy akcję AdoMiS i włączamy się w nią.

CHECKLISTA:

- obrazek z drogowskazami (**załącznik 1**);
- film o tym, czym jest akcja AdoMiS (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=abvHSPpugn8>);
- Pismo Święte;
- komputer z dostępem do internetu, głośnik, rzutnik;
- piosenka Arki Noego *Niedola, egipska niewola* (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=f8oNV-ft7hQ>);
- wydrukowane obrazki urzędzeń pomagających w odnajdywaniu trasy (**załącznik 2**);
- wydrukowany fragment z wypowiedzi papieża (**załącznik 3**);

- zdjęcie kleryków z Moramangi (**załącznik 4**);
- film *Dzień z życia kleryka w seminarium* (link do YouTube'a: https://www.youtube.com/watch?v=Fm_VKyUT4pE);
- ilustracje przedstawiające księdza (**załącznik 5**);
- kredki, flamastry, długopisy;
- filmik misjonarza na misjach (**załącznik 6**);
- wydrukowane kartki z rozpisаныmi zadaniami (**załącznik 7**).



ZNAJDŹ SYGNAŁ

1. Prowadzący wita dzieci i zaprasza do wspólnego kręgu. Krótko i spontanicznie powtarza treści minionych dwóch miesięcy: Czym jest dla nas Pismo Święte? W jakich językach zostało spisane? Jak minął Tydzień Misyjny? Itp.

Animator: Dzisiaj porozmawiamy o tym, jak Bóg wyznacza drogę swojemu ludowi. Przekonamy się, że Bóg prowadził nie tylko lud Izraela przez pustynię, ale dzisiaj też prowadzi nas przez życie. Czy wiecie, że my też mamy duchowych przewodników? To kapłani. Dzisiaj o tym wszystkim porozmawiamy i dowiemy się, jak możemy im pomagać. A teraz posłuchajcie, co przydarzyło się ostatnio pewnemu księdzu. Wybierał się do nowej szkoły, w której miał zacząć pracę. Wziął adres, zabrał też ze sobą dokumenty, które zamierzał przekazać pani dyrektor. GPS pokazywał mu 45 minut drogi, więc nie przejmował się, którędy i przez jakie miejscowości kieruje go nawigacja, bo przecież ona miała o wszystko zadbać. I to był błąd. Ksiądz niespodziewanie wjechał w spory las, ta trasa miała być najkrótsza i najszybsza, więc wyobraźcie sobie małe auto w wielkim lesie, gdzie droga jest bardzo wyboista. I nagle trach! Połączenie GPS przestało działać, urządzenie straciło zasięg. Z sercem na ramieniu, bo nie wiedział, gdzie jest, ksiądz jechał tak jeszcze około kilometra. Droga słaba. Drogowskazów brak. Nagle widzi, że jakieś auto stoi na awaryjnych światłach. Myśli sobie: „To

chyba fatamorgana!”. Zatrzymuje się jednak, widzi jakąś kobietę i pyta, w czym może pomóc, choć sam też się zgubił. Nieznajoma mówi, że jej auto odmówiło posłuszeństwa. Po krótkiej wymianie zdań okazało się, że ta kobieta też jedzie do tej samej szkoły co on i zna drogę. Zaproponowała, że zabierze się z księdzem i doprowadzi go do celu. W samochodzie trochę porozmawiali, ksiądz pomarudził, że pewnie spóźni się z dokumentami i pani dyrektor będzie na niego zła. Po niedługim czasie dotarli do celu. Kobieta podziękowała za podwózkę i skierowała się do budynku szkolnego. Ksiądz zabrał dokumenty i również poszedł w stronę szkoły, do gabinetu pani dyrektor. Ku jego zaskoczeniu, w środku zastał panią, która wskazała mu drogę. Musiał mieć naprawdę ciekawą minę, kiedy wszedł do dyrektorskiego gabinetu...

2. Animator: Kochani, opowiedziana przed chwilą historia to dobry wstęp do naszego dzisiejszego spotkania, na którym porozmawiamy o życiu bez GPS-u i mapy. Czy wiecie, że od samego początku świata Bóg prowadził ludzi? Już na pierwszych stronach Pisma Świętego czytamy o tym, jak Bóg stworzył człowieka i dał mu przestrzeń do życia – rajski ogród Eden. Później Bóg dawał ludziom pewne wskazówki, jak mają się w tym ogrodzie odnaleźć. Kto wie, jakie to były wskazówki? (Czas na wypowiedzi dzieci). Tak, Bóg powiedział ludziom o drzewie poznania dobra i zła. Dał im radę, żeby nie zrywali z niego owoców. Niestety ludzie nie usłuchali Boga zarówno w tym przypadku, jak i w innych, i szli swoją drogą, co prowadziło ich do błędów. Czy pamiętacie opowieść o ludziach wędrujących po pustyni? To właśnie tam Bóg im towarzyszył i ich prowadził, ale i tam czasem nie słuchali Jego wskazówek. Dzisiaj chcę wam powiedzieć, że Bóg przygotowuje dla nas drogę życia i wysyła ludzi, którzy nam w niej pomagają. Pamiętajcie jednak, że jesteście wolni i możecie wybierać, czy chcecie iść drogą, którą wam Bóg wyznacza, czy może własną. Wierzę, że odkrycie tej prawdy pomoże wam lepiej zrozumieć, jak Bóg prowadzi was przez życie. Czy jesteście gotowi na przygodę bez GPS-u i mapy?

3. Animator: *Dziś Bóg nie posługuje się tak zjawiskowymi znakami, jak słup ognia czy obłok, które dawno temu prowadziły Izraelitów przez pustynię. Dziś daje nam księży i misjonarzy, którzy prowadzą nas w Jego imieniu. Czym zajmują się księża? Czy wiecie, ilu jest księży na świecie? Posługę na całym świecie pełni 415 tysięcy księży. Właśnie oni pomagają Panu Bogu prowadzić nas odpowiednimi drogami. Księża pracują też na misjach. Jest ich o wiele mniej niż w Polsce. Klerycy, czyli przyszli księża, też pełnią posługę na terenach misyjnych i jest ich 80 tysięcy. Potrzebują naszej pomocy i naszego wsparcia. Dlatego PDM organizuje akcję AdoMiS, czyli Adoptuj Misyjnych Seminarzystów.*

4. Animator zaprasza do obejrzenia filmu promującego i tłumaczącego, czym jest akcja AdoMiS (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=abvHSPpugn8>). Następnie tłumaczy dzieciom, jakie trudności występują w krajach misyjnych, które związane są z kształceniem kleryków, i jak można wspomóc placówki misyjne. Animator: *Akcja AdoMiS polega na tym, że możemy pomóc i wesprzeć młodych ludzi w krajach misyjnych, którzy chcą poświęcić swoje życie służbie innym. Możemy zrobić to na różne sposoby: modlić się za nich, np. o mądrość, siłę i odwagę, a także przekazując środki finansowe, które pokryją koszty ich nauki i życia w seminarium. AdoMiS to piękna akcja wspierająca młodych ludzi w realizacji ich powołania i służby Bogu i bliźnim (więcej informacji na <https://missio.org.pl/adomis/>).*

5. Animator rozdaje dzieciom wydrukowany obrazek (**załącznik 1**) z drogowskazem: „20 km” i napisem: „Idź prosto”, a za nim pustą przestrzeń, a także księdza mówiącego: „Idź za mną”. Zadaniem dzieci jest zastanowienie się, co by wybrały i dlaczego. Animator prowadzi z dziećmi swobodną dyskusję w grupie na ten temat.

6. Zabawa w ciuciubabkę lub ciepło-zimno. Jedno z dzieci z zawiązanymi oczami stara się złapać inne lub odnaleźć schowany wcześniej przedmiot, kierując się jedynie podpowiedziami kolegów i koleżanek mówiących:

„ciepło” – gdy zbliżą się do celu lub: „zimno” – gdy się od niego oddalą. Animator kończy zabawę dzieci, podsumowując: *Czasami życie przypomina wielki labirynt, prawda? Pełno w nim zakrętów, skrzyżowań, a czasem nawet pułapek! Sami przekonałiście się przed chwilą podczas zabawy, że kiedy nie widzi się celu, trudno go odnaleźć... Potrzebne są podpowiedzi innych... Dlatego nie martwcie się. My, chrześcijanie, mamy najlepszego przewodnika – Pana Boga! Bóg jest jak nasz osobisty GPS. On zawsze wie, dokąd idziemy i jak tam dotrzeć. Wiecie, co jest jednak najważniejsze? Bóg do nas mówi! Nie zawsze słyszymy Go głośno i wyraźnie, prawda? Czasem mówi do nas przez innych ludzi. Czy znacie jakieś historie z Pisma Świętego, kiedy Bóg mówił do ludzi przez proroków i nauczycieli? Tak, to było właśnie to! Bóg używa ludzi, aby przekazać nam swoje wskazówki. Mówi przez waszych przyjaciół, rodziców, nauczycieli czy właśnie kapłanów! Dlatego, gdy ktoś mądry daje wam dobre rady, jak postępować, to prawdopodobnie przemawia przez niego sam Bóg. To dlatego warto słuchać tych, którzy znają do Niego drogę. Bóg wysłał nam tych ludzi, abyśmy byli bezpieczni i szczęśliwi.*



HASŁO DO WI-FI

1. Kochane dzieciaki, dzisiaj dostaliśmy specjalne hasło do wi-fi, ale jest nieco bardziej skomplikowane niż zwykle. Nie martwcie się jednak, wspólnie je odgadniemy i zrobimy coś naprawdę ekscytującego! Musimy mocno się skupić i przeczytać rozdział z Księgi Wyjścia, czyli jednej z najważniejszych ksiąg dla Żydów. Opowie on nam dziś o wyznaczaniu trasy przez Boga. Przeczytamy cały rozdział 14. Przeczytam go na głos, a was proszę, żebyście zamknęli oczy i wyobrazili sobie to, o czym czytam. Wyobraźcie sobie postacie, a także jak i gdzie to się wydarzyło. Zastanówcie się też, jak Bóg pomógł tym ludziom w trudnych sytuacjach.

Animator czyta tekst z Pisma Świętego z **Księgi Wyjścia, rozdział 14** powoli i wyraźnie. W przypadku młodszej grupy animator opowiada fragment swoimi słowami lub wybiera tylko kilka zdań z całego poniższego tekstu.

„Cudowne przejście przez morze

Pan przemówił do Mojżesza tymi słowami: «Rozkaż Izraelitom, niech zawrócą i niech rozbiją obóz pod Pi-Hachiroth pomiędzy Migdol a morzem, naprzeciw Baal-Sefon. Rozbijcie namioty naprzeciw tego miejsca nad morzem. Faraon powie wtedy: Izraelici zabłądzili w kraju, a pustynia zamknęła im drogę. Uczynię upartym serce faraona, i urządzi pościg za wami. Wtedy okażę potęgę moją nad faraonem i nad całym jego wojskiem. Poznają wówczas Egipcjanie, że Ja jestem Pan». I uczynili w ten sposób. Gdy doniesiono królowi egipskiemu o ucieczce ludu, zmieniło się usposobienie faraona i jego sług względem niego i rzekli: «Cóżżeśmy uczynili, pozwalając Izraelowi opuścić naszą służbę?». Rozkazał wówczas faraon zaprzęgać swoje rydwany i zabrał ludzi swoich ze sobą. Wziął sześćset rydwanów wyborowych oraz wszystkie inne rydwany egipskie, a na każdym z nich byli dzielni wojownicy. Pan uczynił upartym serce faraona, króla egipskiego, który urządził pościg za Izraelitami. Ci jednak wyszli z podniesioną ręką. Egipcjanie więc ścigali ich i dopędzili obozujących nad morzem – wszystkie konie i rydwany faraona, jeźdźcy i całe wojsko jego – pod Pi-Hachiroth naprzeciw Baal-Sefon. A gdy się zbliżył faraon, Izraelici podnieśli oczy, a ujrawszy, że Egipcjanie ciągną za nimi, ogromnie się przerazili. Izraelici podnieśli głośnie wołanie do Pana. Rzekli do Mojżesza: «Czyż brakowało grobów w Egipcie, że nas tu przyprowadziłeś, abyśmy pomarli na pustyni? Cóż za usługę świadczyłeś nam przez to, że wyprowadziłeś nas z Egiptu? Czyż nie mówiliśmy ci wyraźnie w Egipcie: Zostaw nas w spokoju, chcemy służyć Egipcjanom. Lepiej bowiem nam było służyć im,

niż umierać na tej pustyni». Mojżesz odpowiedział ludowi: «Nie bójcie się! Pozostańcie na swoim miejscu, a zobaczycie zbawienie od Pana, jakie zgotuje nam dzisiaj. Egipcjan, których widzicie teraz, nie będziecie już nigdy oglądać. Pan będzie walczył za was, a wy będziecie spokojni». Pan rzekł do Mojżesza: «Czemu głośno wołasz do Mnie? Powiedz Izraelitom, niech ruszają w drogę. Ty zaś podnieś swą łaskę i wyciągnij rękę nad morze i rozdziel je na dwoje, a wejdą Izraelici w środek na suchą ziemię. Ja natomiast uczynię upartymi serca Egipcjan, że pójdą za nimi. Wtedy okażę moją potęgę wobec faraona, całego wojska jego, rydwanów i wszystkich jego jeźdźców. A gdy okażę moją potęgę wobec faraona, jego rydwanów i jeźdźców, wtedy poznają Egipcjanie, że ja jestem Pan». Anioł Boży, który siedł na przedzie wojsk izraelskich, zmienił miejsce i siedł na ich tyłach. Słup obłoku również przeszedł z przodu i zajął ich tyły, stając między wojskiem egipskim a wojskiem izraelskim. I tam był obłok ciemnością, tu zaś oświecał noc. I nie zbliżyli się jedni do drugich przez całą noc. Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan cofnął wody gwałtownym wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił morze suchą ziemią. Wody się rozstały, a Izraelici szli przez środek morza po suchej ziemi, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. Egipcjanie ścigali ich. Wszystkie konie faraona, jego rydwany i jeźdźcy weszli za nimi w środek morza. O świcie spojrzął Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami». A Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając, biegli naprzeciw falom, i pogroził ich Pan

w środku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, którzy weszli w morze, ścigając tamtych, nie ocalał z nich ani jeden. Izraelici zaś szli po suchym dnie morskim, mając mur [wodny] po prawej i po lewej stronie. W tym to dniu wybawił Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici widzieli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi”.

Animator podsumowuje: *Czy udało wam się zobrazować w myślach, co się wydarzyło w przeczytanej przeze mnie historii? O czym ten tekst opowiadał? (Czas na swobodne wypowiedzi dzieci). Wcześniej Bóg dał Mojżeszowi i Izraelitom wiele cudownych znaków, w tym dziesięć plag, które miały skłonić faraona do uwolnienia Izraelitów z niewoli. Jednak faraon nadal trzymał ludzi jako niewolników, dopóki Bóg nie zesłał dziesiątej plagi, czyli śmierci pierworodnych. Gdy Izraelici wreszcie opuścili Egipt, faraon zmienił zdanie i wysłał swoje wojsko, aby ich ścigało. Kiedy Izraelici dotarli do Morza Czerwonego, zobaczyli, że faraon i jego wojsko nadchodzą. Byli przerażeni, ale Bóg wziął na siebie opiekę nad swoim ludem. Rozdzielił wody morza, aby umożliwić Izraelitom przejście na drugi brzeg suchą stopą. Gdy egipskie wojsko podążyło za nimi, Bóg zalał ich wodami, ratując swój lud. Interwencja Boga polegała więc na tym, że pomógł Izraelitom w czasie kryzysu, dając im drogę ucieczki i ocalając ich przed zagrożeniem. Dzięki temu wydarzeniu mogli przejść przez Morze Czerwone i zostać uwolnieni z niewoli egipskiej. **To pokazuje, że Bóg jest zawsze obecny w życiu ludzi, którzy Mu ufają, i interweniuje, aby ich chronić i prowadzić właściwą drogą.***

2. Animator: *Po wysłuchaniu i refleksji nad fragmentem Księgi Wyjścia przyda nam się teraz chwila ruchu. Potańczmy do piosenki Arki Noego Niedola, egipska niewola (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=f8oNV-ft7hQ>). Pokażcie ogromny sztorm na morzu!*



STORYTELLING

1. Animator: *Dużo mówimy dziś o wyznaczaniu trasy. O tym, żeby się nie zgubić. W drodze z punktu A do punktu B pomagają nam różne urządzenia. Czy potraficie wymienić kilka z nich? Animator kładzie przed dziećmi wydrukowane obrazki urządzeń (załącznik 2), a następnie prosi o nazwanie i wytłumaczenie, w jaki sposób pomagają w nawigacji.*

2. Animator: *Pomyślmy teraz o naszym życiu, o naszej nieśmiertelnej duszy, którą ofiarował nam Bóg. Nasze życie to wędrówka do nieba i na tej drodze potrzebujemy wskazówek. Kto nam wskazuje drogę, jak żyć, jak być dobrym? (Dzieci wyliczają: rodzice, nauczyciele, opiekunowie, dziadkowie, księża i katecheci itp.). A dlaczego idziemy często po śladach wyznaczonych przez innych ludzi? Księga Pisma Świętego, szczególnie Księga Wyjścia, opowiada o Bożej pomocy, na czym ona polega? Wspominaliśmy dziś już o tym, że Bóg czasem mówi do nas przez innych ludzi, dlatego potrzebujemy wskazówek od innych, by móc znaleźć „zasięg” i powrócić na dobrą drogę do Pana Boga.*

Wszystkie drogowskazy i GPS-y, które prowadzą nas do Boga, On sam nam dał w swoim Słowie. One się nigdy nie mylą, nie tracą zasięgu i każdy ma do nich dostęp. Co więcej, dzięki wskazówkom Pana Boga potrafimy i możemy iść do Niego razem, we wspólnocie Ludu Bożego, we wspólnocie Kościoła! Przypomina nam o tym papież Franciszek. Animator odczytuje fragment z wypowiedzi papieża (załącznik 3):

„Słowa te zawierają wielką naukę. Biblia należy przede wszystkim do ludu zebranego, aby jej słuchał i odnalazł się w jej Słowie. Często pojawiają się tendencje, które starają się monopolizować święte teksty, przypisując je do pewnych kręgów i wybranych grup. Tak nie może być. Biblia jest Księgą Ludu Pana, który w słuchaniu Jego głosu przechodzi od rozproszenia i podziału do jedności. Słowo Boga jednoczy wiernych i sprawia, że stają się jednym ludem”.

3. Animator: *Wspomniałem na początku o akcji adopcji misyjnych seminarzystów. Czyli o pomocy dla przyszłych księży na misjach. Są nam oni potrzebni w duchowej drodze, bo ją znają i chcą, byśmy dotarli do celu, czyli do nieba. Posłuchajcie świadectwa życia jednego z przyszłych księży. Animator wyświetla dzieciom zdjęcie kleryków z Moramangi (załącznik 4) i czyta świadectwo. Pełne świadectwo wraz ze zdjęciem w linku: <https://www.misjomat.org/jutro-bede-ksiedzem-pomoz-mi-dzis-wspieraj-seminarium-w-moramanga>.*

Drodzy przyjaciele!

Z przyjemnością opowiem Wam o tym wszystkim, co przeżyłem w czasie formacji kapłańskiej, a także o życiu w seminarium. Urodziłem się 12 kwietnia 1993 r. w Toamasinie (Madagaskar). Mam trzy siostry. Nasi rodzice są katolikami i od dzieciństwa uczyli nas modlić się i żyć wiarą w Boga. Abyśmy lepiej poznali to, co dotyczy wiary, wysłali nas do szkoły zakonnej sióstr urszulanek w Morarano. Tam ukończyłem szkołę podstawową. W tamtym czasie nie planowałem jeszcze wstąpienia do seminarium.

Następnie kontynuowałem naukę w gimnazjum w Mangarano i wraz z moimi siostrami uczyłem się katechezy w Parafii św. Jana w Morarano. W tym czasie mieliśmy zwyczaj odwiedzania w każde wakacje naszych dziadków ze strony mamy mieszkających na wsi. A tam nie w każdą niedzielę była Msza św. Nie było bowiem kapłana, który by jej przewodniczył, ponieważ liczba księży w naszej diecezji jest wciąż niewystarczająca. Nasza rodzina ma zwyczaj chodzić na Mszę św. w każdą niedzielę, nie czuliśmy się więc dobrze w kościele bez Eucharystii. Co więcej, ksiądz rzadko przyjeżdża do naszej wioski, średnio dwa lub trzy razy w roku. Ludzie są bardzo szczęśliwi za każdym razem, kiedy jest możliwość przyjęcia sakramentu Eucharystii podczas Mszy. Zauważyłem, że wierni bardzo potrzebują księdza, aby przybliżyć się do Boga.

W ostatniej klasie gimnazjum zacząłem odczuwać w sercu powołanie kapłańskie, było to w 2009 r. I tak 27 września 2009 r. wstąpiłem do Niższego Seminarium św. Pawła w Androrandze. Na pierwszym roku nauczyliśmy się żyć we wspólnocie, to znaczy sprawiać, aby w naszym seminarium panowała braterska atmosfera. To mi się podobało, ponieważ nie miałem doświadczenia życia braterskiego przed przyjściem do seminarium, gdyż nie mam brata. Nauczono nas również życia modlitwy. Dobrze wiemy, że seminarzyści powinni kochać modlitwę, ponieważ modlitwa przybliży nas do Boga i pomaga nam odpowiedzieć na Jego powołanie. W naszym domu formacyjnym kładziono nacisk zarówno na formację intelektualną, jak i ludzką. W czasie czterech lat w niższym seminarium stawiałem czoła takim problemom, jak: różne doświadczenia czasu formacji, brak narzędzi koniecznych do formacji duchowej i intelektualnej (np. Pisma Świętego, przyborów szkolnych itp.).

Ukończyłem niższe seminarium i zdałem maturę w 2014 r. Następnie ukończyłem rok propedeutyczny w tym samym seminarium. Ten rok przygotowania do cyklu filozoficznego pomógł mi odpowiedzieć na powołanie kapłańskie.

Teraz kontynuuję formację do kapłaństwa w Seminarium św. Jana Marii Vianneya w Moramandze. Ukończyłem pierwszy rok filozofii i obecnie jestem na drugim roku. W czasie cyklu filozoficznego napotyka się problemy dotyczące przede wszystkim nauki, ponieważ nie mamy wystarczającej liczby dzieł filozoficznych potrzebnych w czasie studiów. Brakuje też sal informatycznych. Mnie także dotyczą te trudności, ponieważ moja rodzina nie pomaga mi już materialnie w zaspokajaniu potrzeb życia codziennego. Na szczęście wspiera nas diecezja, ale nie jest to pomoc wystarczająca.

Życie niesie różne trudności, a seminarium uczy mnie być odpowiedzialnym i pomaga poznać wolę Boga. Dziś idę za Chrystusem i zapraszam Was do modlitwy za mnie i moich braci na drodze ku kapłaństwu, ponieważ Kościół potrzebuje dobrych kapłanów.

*Andronic Ranaivoson Herimalala,
Wyższe Seminarium Duchowne św. Jana Marii Vianneya
w Moramandze*

Zamiast czytania świadectwa animator może pokazać filmiki z YouTube'a Papieskich Dzieł Misyjnych z wypowiedziami księży z terenów misyjnych i/lub z seminariów w Iquitos i Moramandze, np.

- <https://www.youtube.com/watch?v=VlFVkJ2ajlFA>;
- <https://www.youtube.com/watch?v=MbKRQa6Ywpg>.

4. Animator: *Czy wiecie, że przyszli księża, a także ci, którzy już pracują w parafii, muszą najpierw sami poznać drogę do Boga? To bardzo ważne! Dlatego spędzają wiele lat na nauce i przygotowaniu się do tej wspaniałej służby. Od kiedy zaczynają studia w seminarium, a trwa to zazwyczaj od 6 do 8 lat, poświęcają mnóstwo czasu na zgłębianie tajemnic wiary, poznawanie Pisma Świętego i uczenie się, jak być dobrym pasterzem dla ludzi. Zobaczcie, jak wygląda taki przykładowy dzień z życia kleryka w seminarium (link do YouTube'a: https://www.youtube.com/watch?v=Fm_VKyUT4pE).*

Po zakończonym filmie animator kontynuuje rozmowę z dziećmi: *Czy myślicie, że jeśli kleryk przyjmie święcenia i stanie się księdzem, to jego czas nauki się zakończył? Nie, to jeszcze nie koniec! Po ukończeniu studiów księża nie przestają się uczyć. Ciągłe czytają, studiują, rozmawiają z Bogiem na modlitwie, aby lepiej zrozumieć Jego wolę i być coraz lepszymi pasterzami dla wspólnoty wiernych. Dlaczego to robią? Otóż robią to wszystko dla nas, dla parafii, dla każdego z nas. Chcą być jak najlepiej*

przygotowani, aby móc nam pomagać, wspierać i prowadzić nas w drodze do Boga. To naprawdę wspaniałe, prawda? Dlatego zawsze, kiedy widzicie księży, pamiętajcie, że są oni dla was, gotowi pomagać w waszej drodze wiary i życia.

5. Animator: Pomódlmy się teraz, aby jego księża dobrze i mądrze nas prowadzili. Rozdam za chwilę obrazki (**załącznik 5**), które przedstawiają księdza. Naszym zadaniem jest pomyśleć i napisać wspólną modlitwę za wszystkich kapłanów i kleryków, aby nie zabrakło im odwagi do głoszenia Słowa Bożego na świecie.

Animator rozdaje dzieciom wydrukowane obrazki dla każdego, kolorowe kredki, flamastry i długopisy, które posłużą do napisania krótkiej modlitwy.

6. Na koniec zobaczmy, jak wygląda dzień kapłana, który pracuje na misjach i który opowie nam o swoich codziennych obowiązkach. Jak myślicie, czy to ciężka praca? Przekonajmy się! Oglądamy z dziećmi filmik (**załącznik 6, wideo**).



PRZEŚLIJ DALEJ!

Animator: Kochani, nasze spotkanie służy konkretnemu celowi. Jesteśmy tutaj dlatego, że mamy konkretne zadanie do wykonania! To przygoda misyjna, która zaczyna się tu i teraz. Chcę was zaprosić do wzięcia w niej udziału. Nazywam ją „dowiedziałem się i chcę przekazać dalej”. Chodzi o to, że kiedy dowiadujemy się czegoś ważnego, warto to powiedzieć innym, prawda? Mam dla was kilka zadań do wykonania w domu. Gotowi? (Chwila na reakcję dzieci). Animator, aby dzieci nie zapomniały o pracach domowych, rozdaje im wydrukowane kartki z rozpisаныmi zadaniami (**załącznik 7**), a następnie wspólnie omawia każde zadanie, upewniając się, czy dzieci zrozumiały. Pierwszym zadaniem dzieci jest

prośba, aby zapamiętały imię księdza z parafii i w miarę możliwości pomodliły się za niego. Kolejnym zadaniem jest odnalezienie za pomocą internetu lub podczas rozmowy z księdzem z parafii informacji, gdzie studiuje się, by zostać księdzem, w danej diecezji lub zakonie. To ciekawa informacja, która pozwoli im lepiej zrozumieć drogę do kapłaństwa. Trzecim zadaniem jest zapamiętanie, że założyciel PDMD bp Karol de Forbin-Janson chciał, aby od najmłodszych lat dzieci rozpoznawały swoje powołanie i otaczały szacunkiem osoby powołane do kapłaństwa. Ostatnim zadaniem będzie ich osobista modlitwa. Wraz z rodzicami w domu dzieci odnajdą trzy seminaria misyjne wspierane przez PDM na mapie świata: w Iquitos (Peru), Moramandze (Madagaskar) i Chabui (Indie), wybiorą jedno z tych miejsc i pomodlą się wspólnie z rodzicami (np. modlitwą napisaną przez nich samych na dzisiejszym spotkaniu), któregoś wieczora za przyszyłych księży z tego regionu. Ta modlitwa może pomóc rozpoznać drogę do kapłaństwa i posługi misyjnej.



DLA DOCIEKLIWYCH

„Powrót ludu izraelskiego do swojej ojczyzny po wygnaniu babilońskim był naznaczony w sposób szczególny lekturą Księgi Prawa. Biblia daje nam wzruszający opis tej chwili w Księdze Nehemiasza. Lud jest zebrany w Jerozolimie, na placu przed Bramą Wodną, by słuchać Prawa. Ten Lud, który został rozproszony podczas wygnania, teraz na nowo gromadzi się wokół Pisma Świętego «jak jeden mąż» (Ne 8, 1). Podczas czytania Lud miał «uszy zwrócone» (Ne 8, 3) ku Księdze Świętej, wiedząc, że znajduje w jej słowach sens wydarzeń, które go spotkały. Reakcją na głoszenie słowa było wzruszenie i płacz: «[Lewici czytali z] księgi Prawa Bożego, dobitnie, z dodaniem objaśnienia, tak że lud rozumiał czytanie. Wtedy Nehemiasz, to jest namiestnik, oraz kapłan-pisarz Ezdrasz, jak i lewici, którzy pouczali lud, rzekli do całego

ludu: *Ten dzień jest poświęcony Panu, Bogu waszemu [...]. Nie bądźcie przygnębieni, gdyż radość w Panu jest waszą ostoją*» (Ne 8, 8–10). Słowa te zawierają wielką naukę. Biblia nie może być dziedzictwem tylko nielicznych ani nie może stać się zbiorem ksiąg dla kilku osób uprzywilejowanych. Biblia należy przede wszystkim do ludu zebranego, aby jej słuchał i odnalazł się w jej Słowie. Często pojawiają się tendencje, które starają się monopolizować święte teksty, przypisując je do pewnych kręgów i wybranych grup. Tak nie może być. Biblia jest Księgą Ludu Pana, który w słuchaniu Jego głosu przechodzi od rozproszenia i podziału do jedności. Słowo Boga jednoczy wiernych i sprawia, że stają się jednym ludem”. List apostołski Ojca Świętego Franciszka *Aperiut illis*, w którym ustanawia Niedzielę Słowa Bożego

„Jeszcze jeden aspekt historii Abrahama jest ważny dla zrozumienia jego wiary. Słowo Boże, nawet jeśli niesie ze sobą nowość i zaskoczenie, nie jest czymś odległym od doświadczenia Patriarchy. W głosie, który zwraca się do Abrahama, rozpoznaje on głębokie wezwanie, od zawsze wpisane w jego wnętrzu. Bóg łączy swoją obietnicę z miejscem, w którym życie człowieka jawi się zawsze jako obiecujące: jest w nim ojcostwo, zrodzenie nowego życia: «Żona twoja, Sara, urodzi ci syna, któremu dasz imię Izaak» (Rdz 17, 19). Bóg proszący Abrahama, by całkowicie Mu się powierzył, objawia się jako źródło, od którego pochodzi wszelkie życie”. LF 11

Zapraszamy do odwiedzenia strony www.missio.org.pl, zakładka INICJATYWY AdoMiS <https://missio.org.pl/adomis/> oraz podstrony Papieskiego Dzieła św. Piotra Apostoła <https://missio.org.pl/papieskie-dzielo-sw-piotra-apostola/> i zapoznania się z zamieszczanymi tam treściami.



ROLECZKA NA DODATEK

- filmiki, które zostały wykorzystane w trakcie spotkania;
- które, które będą się pojawiać od początku listopada w związku z rozpoczęciem kolejnej edycji akcji AdoMiS w mediach społecznościowych Papieskich Dzieł Misyjnych.

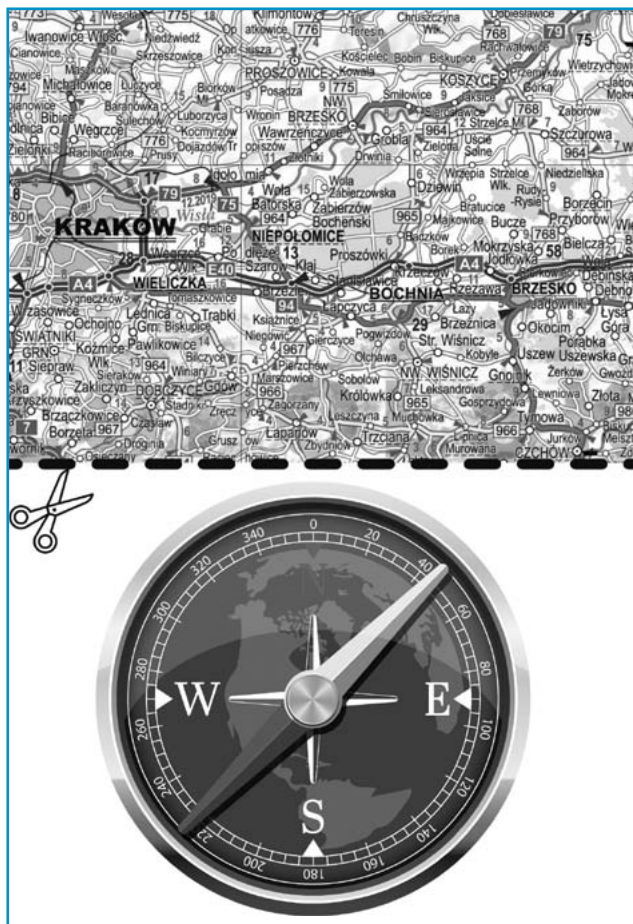
Załączniki

Załącznik 1



LISTOPAD – WYZNACZ TRASĘ!

Załącznik 2



Załącznik 3



„Uznajemy w wierze [...],
że została nam ofiarowana wielka Miłość,
że zostało do nas skierowane
dobre Słowo i że kiedy przyjmujemy to Słowo,
którym jest Jezus Chrystus, wcielone Słowo,
Duch Święty przemienia nas,
oświeca drogę przyszłości
i sprawia, że rosną w nas skrzydła nadziei,
byśmy przemierzali tę drogę z radością”.

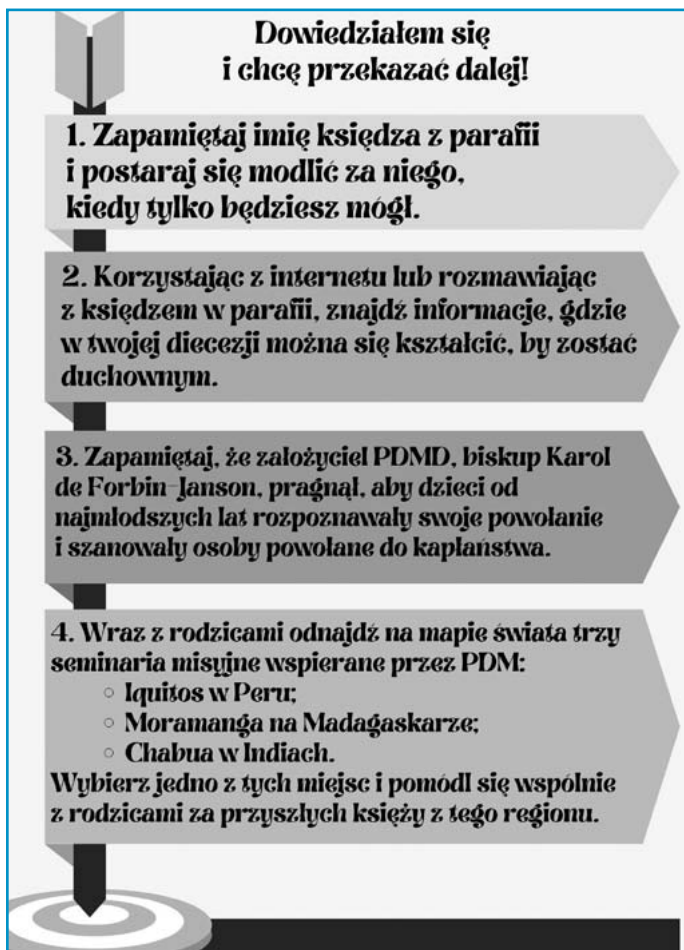
Załącznik 4



Załącznik 5



Załącznik 7



**Dowiedziałem się
i chcę przekazać dalej!**

- 1. Zapamiętaj imię księdza z parafii i postaraj się modlić za niego, kiedy tylko będziesz mógł.**
- 2. Korzystając z internetu lub rozmawiając z księdzem w parafii, znajdź informacje, gdzie w twojej diecezji można się kształcić, by zostać duchownym.**
- 3. Zapamiętaj, że założyciel PDMD, biskup Karol de Forbin Janson, pragnął, aby dzieci od najmłodszych lat rozpoznawały swoje powołanie i szanowały osoby powołane do kapłaństwa.**
- 4. Wraz z rodzicami odnajdź na mapie świata trzy seminaria misyjne wspierane przez PDM:**
 - o Iquitos w Peru;
 - o Moramanga na Madagaskarze;
 - o Chabua w Indiach.**Wybierz jedno z tych miejsc i pomódl się wspólnie z rodzicami za przyszłych księży z tego regionu.**

GRUDZIEŃ

**Każdego sprzętu nowa generacja
to dobra i ciekawa, lecz krótkotrwała atrakcja.
Tylko narodzenie Chrystusa naprawdę świat odmieniło
i to od wieków się nie zmieniło.**

Każda nowa generacja sprzętu zwykle sprawia, że jest on łatwiejszy w użytkowaniu, bardziej przystępny dla użytkowników. Kiedy firma zapowiada kolejne nowinki techniczne, wiele osób czeka na nie z niecierpliwością. A gdy pojawiają się na rynku, stają się niezwykle pożądaną atrakcją. Zwykle jednak zachwyty nad nimi szybko mija.

„Nowością”, która naprawdę i na zawsze odmieniła oblicze świata, było narodzenie Jezusa, czyli ta chwila, kiedy to Bóg z miłości do ludzi stał się jednym z nas. Przyszedł na świat, by żyć tak jak my i pokazać nam, jak bardzo Bóg Ojciec kocha każdego człowieka. Od ponad dwóch tysięcy lat ta prawda wciąż przemienia serca i życie ludzi i narodów.

W grudniu poznajemy Nowy Testament, który rozpoczyna się od historii narodzenia Jezusa – Boga, który stał się Człowiekiem. Przypominamy, że narodził się dla każdego człowieka niezależnie od czasu i miejsca, dlatego włączamy się w akcję PDMD Kolędniczy Misyjni.

CHECKLISTA:

- Pismo Święte (przynajmniej Nowy Testament) dla każdego dziecka lub po jednym na kilkoro dzieci;
- broszura „Kolędniczy Misyjni” (można kupić w sklepie online: <https://misyjny-sklep.missio.pl/>);
- komputer z dostępem do internetu, głośnik, rzutnik;
- fragment wypowiedzi papieża Franciszka (**załącznik 1**);

- memory (załącznik 2);
- piosenka Magdy Anioł *Jestem dzieckiem Boga* (link do YouTube'a: https://www.youtube.com/watch?v=4_HCVTG_FJY);
- modlitwa (załącznik 3).



ZNAJDŹ SYGNAŁ

1. Animator: *Dzień dobry! Szczęść Boże! Cieszę się, że znów was widzę. Dzisiaj chciałbym wam opowiedzieć o tak zwanej generacji sprzętu. Zapewne wiecie, że co jakiś czas w sklepach pojawia się nowy model telefonu, komputera lub innego urządzenia. Termin „generacja sprzętu” jest używany do opisywania różnych wersji, czyli kolejnych „pokoleń” tego samego rodzaju rzeczy, np. telefonów komórkowych czy konsol do gier. Kiedy firma wypuszcza nowy model, często mówi się o nim, że jest on „nowej generacji”. Jak myślicie, dlaczego nowe generacje sprzętu są takie ekscytujące? Dlaczego tak wiele osób chce mieć zawsze najnowszy model telefonu, nawet jeśli jego poprzednik działa jeszcze całkiem dobrze? Otóż nowa generacja sprzętu często ma nowe funkcje, które poprawiają jego działanie lub sprawiają, że jest łatwiejszy w użyciu. Czasami nowy model może mieć lepszą kamerę, większy ekran lub nowe aplikacje, które pozwalają nam robić więcej rzeczy! Ale pamiętajcie, że choć nowa generacja sprzętu może być superfajna, to czasami warto docenić to, co mamy już teraz. W końcu każdy model może być dla nas cenną zabawką czy narzędziem do nauki! Mam nadzieję, że teraz rozumiecie pojęcie „generacja sprzętu”. Czy macie jakieś pytania? Jeśli tak, śmiało!*

2. Nasz temat miesiąca brzmi: **Każdego sprzętu nowa generacja to dobra i ciekawa, lecz krótkotrwała atrakcja. Tylko narodzenie Chrystusa naprawdę świat odmieniło i to od wieków się nie zmieniło.** Pomyślmy o wszystkich nowych zabawkach i gadżetach, które dostajemy. Może to być nowa konsola do gier, najnowszy telefon albo supernowoczesny robot.

Każda nowa rzecz jest bardzo atrakcyjna i sprawia nam radość. Ale ta radość często nie trwa długo – po pewnym czasie zabawki się nudzą, a gadżety stają się przestarzałe. Zupełnie inaczej jest z narodzeniem Jezusa. To wydarzenie zmieniło świat na zawsze. Od momentu, kiedy Chrystus przyszedł na świat, ludzie nauczyli się, jak być lepszymi, bardziej kochającymi i żyć w pokoju. Jego nauki przetrwały tysiące lat i nadal są ważne dla wielu ludzi na całym świecie. To właśnie sprawia, że narodzenie Jezusa jest tak wyjątkowe i niezapomniane – Jego wpływ na świat nie mija, ale trwa przez wieki. Dlatego, chociaż nowe zabawki i gadżety są atrakcyjne i cieszą nas przez chwilę, prawdziwą i trwałą zmianę przyniosło narodzenie Zbawiciela.



HASŁO DO WI-FI

1. **Animator:** *Weźcie, proszę, do ręki Pismo Święte. Już umiecie się nim posługiwać. Jak myślicie, Ga 4, 4–5 to Stary czy Nowy Testament? Tak, macie rację, to część Nowego Testamentu. A czy rozpoznajecie, z jakiej jego części pochodzi? To List św. Pawła do Galatów. Który rozdział? Zgadza się, czwarty. A które wersety? Cudownie! Wersety czwarty i piąty. Kto chce przeczytać głośno i wyraźnie, jak należy czytać słowo Boże? Posłuchajmy słów z **Listu do Galatów 4, 4–5:***

„Gdy jednak nadeszła pełnia czasu, zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo”.

Czy wiecie, co to oznacza? O kim mówią te słowa? Kto Go posłał? Jak i po co przyszedł na świat? Macie rację. Te słowa mówią o tym, że Bóg zesłał swojego Syna, Jezusa, aby nas uratować. Jezus przyszedł na świat jako człowiek urodzony przez Maryję, żyjący według Bożych praw, tak jak my. Przeszedł, aby nas wszystkich uwolnić od grzechów i dać nam szansę stać

się dziećmi Boga. To jest tak, że dzięki Jego narodzeniu zostaliśmy członkami Bożej rodziny! Bóg chce, żebyśmy byli Jego dziećmi, i kocha nas tak bardzo, że dał nam swojego Syna, Jezusa.

2. Animator: Żeby bardziej zrozumieć i lepiej zapamiętać nasze dzisiejsze hasło, pobawimy się! „Odtworzymy” historię z czytania. Na słowa „pełnia czasu” staniemy cichutko i nieruchomo, jakby czas się zatrzymał. Kiedy zaś zabrzmią słowa: „Bóg zesłał Syna”, wszyscy wykonamy gest zstępowania – unosimy ręce nad głowę i powoli je opuszczamy, jakby Jezus zstępował na ziemię. Gdy dotrzemy do słów „zrodzony z niewiasty”, będziemy udawać, że jesteśmy niemowlętami – kładziemy ręce na sercu i delikatnie się kołyszymy, jak małe dzieci. Na hasło „zrodzony pod Prawem” wyciągniemy ręce przed siebie, jakbyśmy trzymali książkę symbolizującą Prawo Boże, i udajemy, że czytamy. Na słowa „aby wykupił nas” podskoczmy z radością, jakbyśmy zostali uwolnieni i wyrażali naszą radość i szczęście. Gdy usłyszymy słowa „przybrane synostwo”, wszyscy obejmiemy się nawzajem, jak wielka rodzina. Na koniec jeszcze raz powtórzmy, jakie gesty wykonamy na dane słowa:

- „pełnia czasu” – dzieci stają w bezruchu;
- „zesłanie Syna” – dzieci opuszczają ręce, jakby Jezus zstępował;
- „zrodzony z niewiasty” – dzieci kołyszą się jak niemowlęta;
- „zrodzony pod Prawem” – dzieci udają czytanie;
- „wykupił nas” – dzieci podskakują z radością;
- „przybrane synostwo” – dzieci obejmują się wzajemnie.

Spróbujmy jeszcze raz! Już bez mojej pomocy. Ja tylko będę wypowiadać kolejne hasła. Pamiętajcie, żeby słuchać uważnie! Uwaga... start!

3. Na zakończenie zabawy animator podsumowuje: Świetnie się spisaliście! Pamiętajcie, że Jezus przyszedł, aby nas uratować i uczynić nas dziećmi Boga. Każdy z nas jest ważny i kochany przez Boga. Podziękujmy Mu za to słowami pieśni Magdy Anioł Jestem dzieckiem Boga (link do YouTube'a:

https://www.youtube.com/watch?v=4_HCVTG_FJY). Dzieci starają się włączyć w śpiew, mogą też tańczyć w rytm muzyki.



STORYTELLING

1. *O tym wszystkim, co powiedzieliśmy do tej pory, napisał papież Franciszek w swojej Encyklice Lumen Fidei. Animator czyta fragment wypowiedzi Ojca Świętego z załącznika 1.*

„W Jezusie Bóg nie kieruje do nas dodatkowego słowa, pośród tylu innych, ale swoje odwieczne Słowo (por. Hbr 1, 1–2). Bóg nie mógł dać nam większej gwarancji, by nas zapewnić o swojej miłości [...]. Gdy nadeszła pełnia czasu, Słowo Boże zwróciło się do Maryi, a Ona przyjęła Je całym swoim jestestwem, w swoim sercu, aby w Niej stało się ciałem i narodziło się jako światłość dla ludzi”. LF 15.58

Animator: Zamknijcie oczy i wyobraźcie sobie teraz, że macie bardzo ważną wiadomość do przekazania. Nie chcecie, żeby była to tylko jedna z wielu wiadomości, które ludzie mogą łatwo przeoczyć. Chcecie, żeby to było coś naprawdę wyjątkowego i niezapomnianego. Tak samo Bóg chciał przekazać nam coś bardzo ważnego i wyjątkowego, dlatego zamiast wysyłać kolejne zwykłe słowa przekazane nam przez proroków, dał nam swojego Syna, Jezusa. Jezus jest tą specjalną wiadomością od Boga, Jego najważniejszym Słowem.

A teraz wyobraźcie sobie, że dostajecie bardzo ważne zadanie, które może zmienić cały świat. Maryja, jako młoda dziewczyna, dostała takie zadanie od Boga. Bóg powiedział Jej, że urodzi Syna Boga, Jezusa. Maryja była bardzo odważna i uwierzyła w Boże obietnice. Przyjęła to zadanie z odwagą i miłością i zgodziła się być mamą Jezusa. Dzięki temu, że Maryja powiedziała „tak” Bogu, Jezus przyszedł na świat i przyniósł światło i miłość wszystkim ludziom.

Jej decyzja była bardzo ważna dla nas wszystkich, bo dzięki Niej poznaliśmy Jezusa. Maryja wykonała bardzo trudne zadanie, prawda?

2. Animator: *Chcecie się sami przekonać, jak różne rzeczy i wydarzenia są ważne w naszym życiu? Proponuję wam teraz grę memory!*

Zagramy teraz z dziećmi w nietypowe memory (**załącznik 2**). W tej grze dzieci będą dopasowywać obrazy przedstawiające nowoczesne gadżety z ich opisami oraz sceny z narodzenia Jezusa. To pomoże im zrozumieć, jak różne rzeczy mogą być ważne w naszym codziennym życiu, a także przypomni o najważniejszym wydarzeniu – Bożym narodzeniu. Dzieci na zmianę odwracają po dwie karty. Jeśli dziecko odkryje parę, tj. obrazek z nowoczesnym gadżetem i jego opisem lub obrazek ze sceną z narodzenia Jezusa i jego opisem, zabiera te karty i zdobywa punkt. Jeśli karty nie pasują do siebie, dziecko odwraca je z powrotem obrazkami do dołu, odkłada w to same miejsce i kolejka przechodzi na następnego gracza. Gra kończy się z odkryciem ostatniej pary. Podczas gry w memory w tle możemy odtworzyć dzieciom pieśni Magdy Anioł *Jestem dzieckiem Boga* (link do YouTube'a: https://www.youtube.com/watch?v=4_HCVTG_FJY).

3. Animator: *Boże Narodzenie to czas, kiedy świętujemy urodziny Jezusa. Uwaga, uwaga! Nie świętujemy NARODZIN. Pan Jezusa raz już się narodził. My te narodziny wspominamy, czyli po prostu obchodzimy... urodziny! Tajemnica narodzenia rozpoczęła nową część historii, którą nazywamy Nowym Testamentem. Wyobraźcie sobie, że Bóg przyszedł na świat jako małe dziecko, żeby być blisko każdego z nas. Urodził się dla każdego człowieka – dla mnie, dla ciebie, dla twoich rodziców, dla twoich przyjaciół. To pokazuje, jak bardzo nas kocha!*

Słowo Boże jest niezmiennie – to znaczy, że jego przesłanie zawsze jest takie samo. Ale Bóg wie, że czasy się zmieniają i ludzie też są inni, następuje kolejna generacja, więc Bóg przekazuje swoje słowo w sposób, który możemy zrozumieć. Kiedyś przecież nie było komputerów ani telefonów,

a teraz możemy czytać o Bogu nawet w internecie czy korzystać i czytać Pismo Święte w aplikacji w telefonie.

Ludzie zawsze czekają na Boga, na Jego słowo. Dlatego ważne jest, żebyśmy my także mówili innym o Bogu i dawali dobry przykład naszym życiem. Kiedy nadeszła pełnia czasu, Bóg przemówił do nas przez swojego Syna, Jezusa. Jezus jest Bożym Słowem, które przyszło do każdego człowieka, do twojej siostry i brata na krańcach świata.

4. Podsumowanie spotkania: *Dziś mieliśmy wyjątkową okazję, aby przypomnieć sobie o wspaniałym darze, jakim są narodziny Jezusa Chrystusa. Jak już dziś wspominaliśmy, ta wielka tajemnica rozpoczęła nowy etap w historii ludzkości, który nazywamy Nowym Testamentem. Narodziny Jezusa to dowód na to, jak bardzo Bóg kocha każdego z nas – przyszedł na świat jako małe dziecko, aby być blisko nas i pokazać nam drogę do miłości, dobroci i świętości. Nowe generacje technologiczne zaprzętają naszą uwagę i wśród nowinek technicznych czasem możemy zapominać o tym, co jest naprawdę ważne. Smartfony, tablety, komputery – to wszystko może być użyteczne, ale najważniejsza jest miłość, którą dzielimy się z innymi. Jezus przyszedł na świat, aby nas tego nauczyć. Pomódlmy się teraz krótką modlitwą, abyśmy o tym nie zapominali. Animator rozdaje dzieciom tekst modlitwy wydrukowany z załącznika 3, a następnie wspólnie odmawia ją z uczestnikami spotkania.*

Dziękujemy Ci, Boże, z całego serca za dar narodzenia Twojego Syna, Jezusa Chrystusa. Dziękujemy, że przyszedł na świat jako małe dziecko, aby być blisko nas i pokazać nam, jak bardzo nas kochasz. Dziękujemy za Jego życie, nauki i miłość, którą obdarza każdego z nas. Panie, prosimy Cię, otwórz nasze serca na Jego miłość. Pomóż nam zrozumieć, jak wielki dar otrzymaliśmy w Jezusie i jak możemy dzielić się tą miłością z innymi. Naucz nas, jak być świadkami Twojej miłości w codziennym życiu, jak mówić o Tobie i jak żyć zgodnie z Twoimi naukami. Prosimy Cię, abyśmy w świecie pełnym nowoczesnych technologii i szybkich zmian zawsze pamiętali o naj-

ważniejszym przesłaniu – o miłości Jezusa, która jest niezmienna i wieczna. Pomóż nam korzystać z tych technologii w sposób, który będzie przynosił dobro i służył innym. Amen.

Można też zaśpiewać dowolną kolędę.



PRZEŚLIJ DALEJ!

1. Animator: *Na dzisiejszym spotkaniu dowiedzieliśmy się, że Jezus przychodzi do każdego człowieka na całym świecie, do wszystkich ludzi z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków (Ap 7, 9). Narodził się dla każdego. Tak jak Syn Boży przemawiał nie tylko do Żydów, lecz także do pogan, tak i my jesteśmy posłani do głoszenia Słowa Bożego wszystkim ludziom. Przyjmując posłanie Jezusa, możemy wyruszyć jako kolędnicy misyjni, włączając się w coroczną akcję Papieskich Dzieł Misyjnych – Kolędnicy Misyjni. Kolędnicy niosą radość Bożego Narodzenia i uwrażliwiają wszystkich na potrzeby naszych braci i siostr z całego świata. W tym roku kolędujemy dla dzieci z Demokratycznej Republiki Konga. Dzięki naszemu kolędowaniu i zebranych ofiarom możemy pomóc najmłodszym, którzy potrzebują naszej miłości i wsparcia. Pamiętajcie, że wyruszając jako kolędnicy misyjni, nie tylko niesiemy pomoc materialną, ale także dzielimy się radością i miłością Jezusa z innymi. Każdy z nas może być misjonarzem, niosąc światło i nadzieję tam, gdzie jest to najbardziej potrzebne.*

2. Po wcześniejszej rozmowie z księdzem proboszczem i rodzicami dzieci animator rozmawia z grupą o tegorocznej akcji Kolędnicy Misyjni dla Dzieci z Demokratycznej Republiki Konga. Jeśli grupa nigdy nie kolędownała, prowadzący wyjaśnia, na czym polega akcja Kolędnicy Misyjni.

Animator: *Kolędnicy Misyjni to przede wszystkim EWANGELIZACJA. Dzieciaki są misjonarzami, ponieważ idąc od domu do domu, przypominają wszystkim, że narodził się Chrystus. Wraz z tym przesłaniem niosą radość*

*i pokój Bożego Narodzenia. Są jak aniołowie w Betlejem „zwiastujący radość wielką” i głoszący: „Chwała na wysokości Bogu, a na ziemi pokój ludziom, których sobie upodobał”. Kolędnicy opowiadają również o życiu swoich rówieśników na całym świecie, uświadamiając wszystkim, że Kościół nie kończy się w parafii, ale mamy braci i siostry na krańcach świata. I tak jak w rodzinie ludzie są za siebie odpowiedzialni i pomagają sobie wzajemnie, tak każdy ochrzczony odpowiedzialny jest za to, aby Ewangelia dotarła do każdego narodu i każdej osoby oraz aby nasi bracia i siostry mogli żyć w godnych warunkach. Kolędnicy Misyjni to również **FORMACJA** – intelektualna i duchowa. Dzieci, zanim wyruszą ze scenką i przesłaniem, modlą się za misje i misjonarzy, poznają geografię, inne kultury, języki obce, zwyczaje ludów świata, sytuację dzieci na świecie. Kolędnicy Misyjni to rozwój **WRAŻLIWOŚCI LUDZKIEJ**. Dzieci uczą się zauważania drugiego człowieka, otwierają się na pomoc potrzebującym, poszerzają horyzonty, poświęcają czas i siły, żeby pomóc innym, uczą się przyjmowania zarówno sukcesu, jak i porażki (więcej informacji w naszej broszurce „Kolędnicy Misyjni” 2024/2025, którą można kupić w sklepie: <https://misyjny-sklep.missio.pl/> lub: <https://missio.org.pl/kolednicy-misyjni/>). Następnie animator rozmawia z grupą, ustala szczegóły, zaprasza do włączenia się w akcję i przydziela role kolędnicze oraz tworzy stroje.*

Uwaga: Po zakończeniu kolędowania bardzo prosimy o przysłanie zdjęć, wraz ze zgodą RODO i krótkiej relacji do Sekretariatu Krajowego PDMD na adres mailowy: pdmd@missio.org.pl. Dziękujemy!



DLA DOCIEKLIWYCH

„W Jezusie Bóg nie kieruje do nas dodatkowego słowa pośród tylu innych, ale swoje odwieczne Słowo (por. Hbr 1, 1–2). Bóg nie mógł dać nam większej gwarancji, by nas zapewnić o swojej miłości”. LF 15

„Gdy nadeszła pełnia czasu, Słowo Boże zwróciło się do Maryi, a Ona

przyjęła Je całym swoim jestestwem, w swoim sercu, aby w Niej stało się ciałem i narodziło się jako światłość dla ludzi”. LF 58

Warto zajrzeć na strony: <https://missio.org.pl/kolednicy-misyjni/> oraz YouTube PDM playlista *Kołodnicy Misyjni 2024/2025*: <https://youtube.com/playlist?list=PLnE-9SOF7dZe29ZgOnBbkbYgLyJbSX7nm&si=fnDtWeobr2heWfDF>.



ROLECZKA NA DODATEK

- filmiki z YouTube'a PDM playlista *Kołodnicy Misyjni 2024/2025* (<https://youtube.com/playlist?list=PLnE-9SOF7dZe29ZgOnBbkbYgLyJbSX7nm&si=fnDtWeobr2heWfDF>)



Załączniki

Załącznik 1



„W Jezusie Bóg nie kieruje do nas dodatkowego słowa, pośród tylu innych, ale swoje odwieczne Słowo (por. Hbr 1, 1–2). Bóg nie mógł dać nam większej gwarancji, by nas zapewnić o swojej miłości [...]. Gdy nadeszła pełnia czasu, Słowo Boże zwróciło się do Maryi, a Ona przyjęła Je całym swoim jestestwem, w swoim sercu, aby w Niej stało się ciałem i narodziło się jako światłość dla ludzi”.

Franciscus

Załącznik 2

	<p>Konsola do gier – urządzenie do grania w gry wideo</p>
	<p>Słuchawki beprzewodowe – urządzenie do słuchania muzyki bez kabli</p>
	<p>Drukarka 3D – urządzenie do tworzenia trójwymiarowych obiektów</p>




MODLITWA

Dziękujemy Ci, Boże, z całego serca za dar narodzenia Twojego Syna, Jezusa Chrystusa. Dziękujemy, że przyszedł na świat jako małe dziecko, aby być blisko nas i pokazać nam, jak bardzo nas kochasz. Dziękujemy za Jego życie, nauki i miłość, którą obdarza każdego z nas. Panie, prosimy Cię, otwórz nasze serca na Jego miłość. Pomóż nam zrozumieć, jak wielki dar otrzymaliśmy w Jezusie i jak możemy dzielić się tą miłością z innymi. Naucz nas, jak być świadkami Twojej miłości w codziennym życiu, jak mówić o Tobie i jak żyć zgodnie z Twoimi naukami. Prosimy Cię, abyśmy w świecie pełnym nowoczesnych technologii i szybkich zmian zawsze pamiętali o najważniejszym przestaniu - o miłości Jezusa, która jest niezmienna i wieczna. Pomóż nam korzystać z tych technologii w sposób, który będzie przynosił dobro i służył innym.

Amen.





STYCZEŃ

**Muzyka, choć wchodzi przez uszy,
dociera do serca i do głębi duszy.
To, czego słuchasz, to cię kształtuje,
pomaga ci w życiu, wartości wskazuje.**

Muzyka jest bardzo ważna w życiu ludzi od zarania dziejów. Towarzyszyła i do dzisiaj towarzyszy niemal każdej chwili ludzkiego życia. Zarówno sytuacjom radosnym, jak i smutnym. To, jakiego rodzaju muzyki słuchamy, kształtuje nasze spojrzenie na świat. Wpływa na nasze samopoczucie. W Piśmie Świętym też pojawia się motyw muzyki. W Biblii zawartych jest 150 wyjątkowych pieśni nazwanych psalmami.

W styczniu poznajemy część Pisma Świętego zwaną Księgą Psalmów. Zwracamy uwagę, że jest ich wiele i są napisane na każdą okazję. Warto, żeby towarzyszyły nam każdego dnia nowego roku. Poznajemy aplikacje i platformy streamingowe, na których można posłuchać psalmów, np. YouTube, Spotify, SoundCloud i inne.

Nie zapominamy też o ważnych wydarzeniach stycznia, jakimi są: Misyjny Dzień Dzieci (6 stycznia), Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan (18–25 stycznia) i Niedziela Słowa Bożego (19 stycznia).

CHECKLISTA:

- komputer z dostępem do internetu, głośnik, rzutnik;
- film z prezentacją harfy (<https://www.youtube.com/watch?v=yVF5TYfUeVs>) i cytry (<https://www.youtube.com/watch?v=fjQdpsB1Iv0>);
- Pismo Święte;
- komórki dla uczestników z aplikacją, np. *Pismo Święte*;

- grzechotki i inne instrumenty, na których łatwo wystukać rytm (przyniesione przez dzieci);
- wydrukowane zagadki matematyczne dla każdego dziecka (**załącznik 1**);
- prezentacja z Psalmem 23 (**załącznik 2**);
- Psalm 23 (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=h7hoWVy-5-I>);
- modlitwa s. Anny wraz z wychowankami z Etiopii (**załącznik 3, wideo**);
- tekst Psalmu 150 dla każdego dziecka (**załącznik 4**);
- zadanie do Psalmu 65 (<https://wordwall.net/pl/resource/67340880/psalm-65>);
- kolorowe flamastry, kredki, brystol A1;
- wydrukowane obrazki Pisma Świętego ozdobione metodą *bible journaling* (**załącznik 5**);
- tekst Psalmu 65 dla każdego dziecka (**załącznik 6**);
- fragment wypowiedzi papieża Franciszka (**załącznik 7**);
- drobne smakołyki dla każdego dziecka.



ZNAJDŹ SYGNAŁ

1. Wprowadzenie do spotkania, wyjaśnienie, co to jest psalm.

Witam was serdecznie w nowym roku kalendarzowym. Jak minęły wam święta Bożego Narodzenia? (Chwila na swobodne wypowiedzi dzieci). Mam nadzieję, że troszkę przez ten czas również odpoczęliście i jesteście pełni energii, aby wkroczyć z entuzjazmem w nowy rok i chętnie uczestniczyć w naszych spotkaniach. Dziś porozmawiamy o psalmach. Czy wiecie, co to jest psalm? (Czas na wypowiedzi dzieci). Bardzo dobrze, psalm to pieśń o charakterze religijnym, skierowana do Boga, śpiewana przy akompaniamencie instrumentów wówczas używanych. Psalmi powstały pod natchnieniem Ducha Świętego, czyli samego Boga, ludzie pisali je w różnych okolicznościach życia. Psalmi śpiewano przy akompaniamencie harf i cytr. Zobaczcie, jak wyglądają te instrumenty i jakie dźwięki wydają.

Pokazujemy uczestnikom spotkania filmiki, w których prezentowane są wspomniane instrumenty: harfa: <https://www.youtube.com/watch?v=y-VF5TYfUeVs> oraz cytra: <https://www.youtube.com/watch?v=fjQdps-B1Iv0>.

2. Animator: *Modlitwę psalmami kierowano do Boga w formie śpiewanej. Gdy ludzie chcieli za ich pomocą wyrazić swój smutek, wykonywano psalmy smutku, żalu. Gdy ktoś zgrzeszył, śpiewał psalm przeproszenia, a gdy otrzymał łaskę od Boga – psalm dziękczynienia. Jak już wspominaliśmy, psalmy zostały napisane pod natchnieniem Ducha Świętego. Pan Bóg szczególnie działał w sercu i umyśle ich autorów, dlatego mówimy, że są to teksty natchnione i wchodzą w skład ksiąg Pisma Świętego. Psalmy są częścią Starego Testamentu i można je znaleźć w Księdze Psalmów. Każdy psalm to osobny tekst, a razem tworzą zbiór, który pomaga ludziom zbliżyć się do Boga i lepiej zrozumieć ich uczucia. W Biblii jest 150 psalmów. Ponad 70 napisał król Dawid. Dawid nie tylko pisał psalmy, ale także śpiewał je, grał na instrumentach i przy nich tańczył. Można go porównać do mamy, która śpiewa swojemu dziecku, okazując mu w ten sposób swoją miłość. Dawid śpiewał psalmy Bogu, bo Go kochał, i wymyślał nowe porównania, jak mama, która nazywa swoje dziecko „Słoneczkiem” czy „Skarbeńkiem”. Psalmy powstawały przez ok. 600 lat, od XI do V w. p.n.e., więc pisali je różni ludzie. Jednak nazywamy je „psalmami Dawidowymi”, ponieważ to Dawid napisał ich najwięcej. Wszystkie psalmy zostały napisane pod natchnieniem Ducha Świętego i są modlitwami skierowanymi do Boga – prośbami, dziękczynieniami, przeprosinami i uwielbieniami.*



HASŁO DO WI-FI

1. Animator: *Mam teraz dla was zadanie. Spróbujemy rozwiązać zagadkę matematyczną, która pomoże w odgadnięciu dzisiejszego hasła, czyli numerów psalmów.*

Animator rozdaje dzieciom wydrukowane zagadki matematyczne dla każdego dziecka (**załącznik 1**). W zależności od wieku w załączniku znajdują się dwie wersje zagadek, dla dzieci młodszych i dla dzieci starszych. Dajemy dzieciom czas na rozwiązanie zagadek.

2. Animator: *Świetnie wam poszło! Jakie numery psalmów odgadliście? (Dzieci odpowiadają). Potrzebujemy teraz smartfonów. Otwórzmy w nich aplikację Pismo Święte i odnajdźmy te psalmy. Zaczniemy od Psalmu 23. Przeczytajmy go w ciszy.*

PSALM 23

Bóg pasterzem i gościnnym gospodarzem

1 Psalm Dawidowy

Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego.

2 Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach.

Prowadzi mnie nad wody, gdzie mogę odpocząć,

3 przywraca mi życie.

Prowadzi mnie po właściwych ścieżkach

przez wzgląd na swoje imię.

4 Chociażbym chodził ciemną doliną,

zła się nie ulękę,

bo Ty jesteś ze mną.

Twój kij i Twoja laska

dodają mi otuchy.

5 Stół dla mnie zastawiasz

wobec mych przeciwników;

namaszczasz mi głowę olejkami;

mój kielich jest przeobfity.

6 Tak, dobroć i łaska pójdą w ślad za mną

przez wszystkie dni mego życia

i zamieszkać w domu Pańskim

na długie dni.



STORYTELLING

1. Animator: *Król Dawid modlił się śpiewanymi słowami i muzyką towarzyszącą psalmom. Najbardziej znanym psalmem jest Psalm 23 o Pasterzu, który troszczy się o owce, wyprowadza je na pastwisko, chroni, prowadzi do wodopoju, żeby się napiły i odpoczęły. Owce czują się przy Nim bezpiecznie, bo On czuwa nad nimi, nawet gdy wędrują ciemnymi dolinami, zaspokaja ich głód i pragnienie. Tym Pasterzem, o którym mówi Psalm 23, jest Bóg, a owcami, o które się troszczy, jesteśmy my, ludzie, każdy człowiek. Bóg nieustannie się nami opiekuje, nawet wtedy, kiedy nie dostrzegamy Jego obecności. W chwilach, gdy jest nam trudno, On jest najbliżej każdego z nas.*

Animator odtwarza dzieciom prezentację (**załącznik 2**) oraz Psalm 23 (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=h7hoWVY-5-1>). Śpiewamy z dziećmi Psalm 23, na początku starając się wsłuchać w słowa i melodię, a następnie włączyć do wspólnego śpiewania. Można również zagrać melodię na gitarze melodię i wraz z dziećmi zaśpiewać przy akompaniamencie instrumentu (tekst i chyty: <https://jakzagranc.pl/jak-zagranc-na-gitarze-pan-jest-pasterzem-moim-chwyty-i-tekst/>).

2. Animator: *Spójrzmy teraz na drugi numer z naszej matematycznej zagadki. Odnajdźmy w aplikacji Psalm 150. Jest to psalm uwielbienia, czyli pieśń, którą śpiewamy Bogu dlatego, że jest Bogiem, wielbimy Go. Psalmista, czyli autor psalmu, w tekście wymienia różne instrumenty, na których gra, wielbiąc Boga. Pomódlmy się tym psalmem wraz z s. Anną Polak FMA z Etiopii i jej wychowankami. Animator prosi dzieci o powstanie i w tej pozycji modlimy się Psalmem 150 (**załącznik 3, wideo**).*

PSALM 150

Alleluja

1 Alleluja.

Chwalcie Boga w Jego świątyni,
chwalcie Go na wyniosłym Jego nieboskłonie!

2 Chwalcie Go za potężne Jego czyny,
chwalcie Go za wielką Jego potęgę!

3 Chwalcie Go dźwiękiem rogu,
chwalcie Go na harfie i cytrze!

4 Chwalcie Go bębniem i tańcem,
chwalcie Go na strunach i flecie!

5 Chwalcie Go na dźwięcznych cymbałach,
chwalcie Go na cymbałach brzęczących.

6 Wszystko, co żyje, niech chwali Pana!
Alleluja.

3. Animator rozdaje wydrukowane teksty psalmu (**załącznik 4**) oraz kolorowe flamastry. *Macie teraz przed sobą tekst psalmu oraz kolorowe flamastry. Podkreślcie, proszę, nazwy instrumentów i dźwięków, za pomocą których Bóg jest wysławiany.* Po chwili animator wraz z dziećmi sprawdza, jakie instrumenty i dźwięki podkreśliły (powinno ich być 8).

4. Animator: *Pamiętacie, co mieliście zabrać na dzisiejsze spotkanie? Tak, instrumenty. Weźcie je teraz do rąk, zaśpiewajmy razem i zagrajmy poznany dziś Psalm 23. Postarajmy się wykonać go równo i nie za głośno.* Animator wraz z dziećmi śpiewa i gra Psalm 23.

5. Animator: *Psalm to modlitwa, która powstała pod natchnieniem Ducha Świętego i jest częścią całego Pisma św., które czytane jest przez chrześcijan na całym świecie. Czy wiecie, że w każdej minucie na całym świecie jednocześnie modli się samymi psalmami wiele tysięcy osób? Jak to możliwe? Jest taka modlitwa, która nazywana jest modlitwą brewiarzową.* Animator

pokazuje dzieciom brewiarz, tłumacząc: *Polega ona na odmawianiu wyznaczonych modlitw, w tym także psalmów. Dzieje się tak kilka razy w ciągu dnia. A ponieważ w każdej części globu jest inna godzina, więc ciągle na świecie ktoś modli się psalmami.*

6. Kochane dzieci, odnajdźcie w aplikacji Psalm 65. Pomódlmy się także tym psalmem. Będziemy to robić w dwóch grupach, tzw. chórach, czyli tak, jak odbywa się zazwyczaj we wspólnotach modlitwa brewiarzowa. Pierwsza grupa czyta pierwsze dwa lub trzy wersety (w zależności od podziału w psalmie), druga grupa kolejne dwa lub trzy, i tak dalej na przemian. Modląc się tym psalmem, zwróćmy uwagę, jaka część przyrody i świata chwali i istnieje dla Boga.

PSALM 65, 7–14

7 który swą mocą utwierdzasz góry,

jesteś opasany potęgą,

8 który uśmierzasz burzliwy szum morza,

huk jego fal, zgiełk narodów.

9 Przejęci są trwogą mieszkańcy krańców ziemi

z powodu Twych znaków.

Ty zaś napełniasz radością podwoje Zachodu i Wschodu.

10 Nawiedziłeś ziemię i nawodniłeś,

ubogaciłeś ją obficie.

Strumień Boży wodą jest wezbrany,

zboże im przygotowałeś.

Tak przygotowałeś ziemię:

11 bruzdy jej nawodniłeś, wyrównałeś jej skiby,

deszczami ją spulchniłeś i pobłogosławiłeś jej płodom.

12 Rok uwieńczyłeś swymi dobrami

i Twoje ślady opływają tłustością.

13 Stepowe pastwiska są pełne rosy,

a wzgórza przepasują się weselem.

14 Łąki się stroją trzodami,
doliny okrywają się zbożem,
wznoszą okrzyki radości, a nawet śpiewają.

7. Animator: *Otoczająca nas przyroda też wychwala Boga, od Niego pochodzi, dzięki Niemu i dla Niego istnieje. Spróbujcie teraz rozwiązać zadanie, które nawiązuje do tekstu Psalmu 65* (link do zadania: <https://wordwall.net/pl/resource/67340880/psalm-65>). Dzieci wspólnie rozwiązują zadanie.

8. *Aby bardziej zrozumieć tę modlitwę i samemu się nią modlić, narysujmy elementy przyrody obok tekstu psalmu. Taka metoda rozważania Pisma Świętego nazywana jest bible journaling.* Animator pokazuje dzieciom obrazki wydrukowane z **załącznika 5**, a następnie rozdaje kredki oraz tekst psalmu dla każdego (**załącznik 6**), obok którego dzieci malują krajobraz z elementami wymienionymi w psalmie. Warto podczas wykonywania tej czynności w tle włączyć subtelną, spokojną muzykę (np. z odgłosami przyrody). Po skończonej pracy każdy uczestnik spotkania opowiada o swojej pracy, tłumacząc, co narysował.



PRZEŚLIJ DALEJ

1. Animator pokazuje fragment wypowiedzi papieża Franciszka (**załącznik 7**) i tłumaczy: *Czy wiecie, że w styczniu obchodzimy specjalne święto związane z Pismem Świętym? To Niedziela Słowa Bożego! Jest to wyjątkowy dzień, który ustanowił papież Franciszek. Chcemy wtedy szczególnie pamiętać o Biblii i o tym, jak ważne jest Boże słowo w naszym życiu. Papież nie tylko o tym powiedział, ale nawet zapisał w specjalnym dokumencie! Wyobrażacie sobie, jaki to musi być ważny dzień, skoro papież ustanawia go specjalnym dokumentem?! Papież Franciszek napisał tak:*

„Ustanawiam zatem III niedzielę zwykłą w ciągu roku jako poświęconą celebracji, refleksji oraz krzewieniu Słowa Bożego. Jezus Chrystus puka

do naszych drzwi przez Pismo Święte; jeśli słuchamy i otwieramy drzwi umysłu i serca, wchodzi On w nasze życie i z nami zostaje”.

A skoro w tym miesiącu koncentrujemy się wokół psalmów, mam dla was specjalne zadanie. Podzielmy się słowem z Pisma Świętego w parafii. Niedziela Słowa Bożego w tym roku przypada 19 stycznia. Odszukajmy wspólnie psalm z tej niedzieli (III niedziela zwykła, rok C, 2025) i przepiszy go na wielką kartkę formatu A1, ozdabiając metodą bible journaling. Na koniec podpiszcie się w dowolnym miejscu swoim imieniem.

Animator po zakończonym spotkaniu wywiesza brystol A1 na tablicy ogłoszeń w kruchcie kościoła, oczywiście po uzyskaniu wcześniejszej zgody księdza proboszcza.

2. Animator: *To jeszcze nie koniec atrakcji na dziś. Na zakończenie spotkania spojrzcie na kalendarz, znajdźcie w nim 18 i 25 stycznia. To czas, który jest nazywany Tygodniem Modlitw o Jedność Chrześcijan. Już dziś wspomnijmy o waszych rówieśnikach, którzy urodzili się w innych częściach świata, i chociaż też są chrześcijanami, to trochę inaczej wyznają swoją wiarę: jako luteranie, kalwini, prezbiterianie, anglikanie czy prawosławni. Szczególnie wy, należący do Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, zobowiązaliście się przecież do codziennej modlitwy za dzieci świata i do drobnych ofiar materialnych na ich rzecz raz w miesiącu. Przypominam o tym, bo 6 stycznia, w uroczystość Objawienia Pańskiego, mieliście swoje święto! To światowy Dzień Misyjny Dzieci i jednocześnie święto patronalne całego PDMD na świecie!*

Animator rozdaje drobne smakołyki dzieciom, mówiąc: *Z tej okazji mam dla was prezenty. Proszę, niech każdy wybierze smakołyk, ale zaczekajcie z jedzeniem, aż wróćcie do domu, i tam podzielcie się smakołykami ze swoimi najbliższymi na znak solidarności. A teraz pomódlmy się wspólnie za wszystkich chrześcijan na całym świecie modlitwą Ojciec nasz, bo przecież wszyscy mamy tego samego Ojca w niebie.*



DLA DOCIEKLIWYCH

„Pan stoi u drzwi i kołacze. Jeśli ktoś usłyszy Jego głos i drzwi otworzy, wejdzie On do środka, aby spożyć wspólny posiłek (por. Ap 3, 20). Jezus Chrystus puka do naszych drzwi przez Pismo Święte; jeśli słuchamy i otwieramy drzwi umysłu i serca, wchodzi On w nasze życie i z nami zostaje”.

List apostolski w formie motu proprio Ojca Świętego Franciszka *Aperuit illis*, w którym ustanawia Niedzielę Słowa Bożego, punkt 8

„Ustanawiam zatem III niedzielę zwykłą w ciągu roku jako poświęconą celebracji, refleksji oraz krzewieniu słowa Bożego. Ta Niedziela Słowa Bożego staje się odpowiednim momentem tego okresu roku, w którym jesteśmy wezwani do wzmocnienia więzi z wyznawcami judaizmu oraz do modlitwy o jedność chrześcijan. Nie jest to przypadek: celebrowanie Niedzieli Słowa Bożego wyraża charakter ekumeniczny, ponieważ Pismo Święte wskazuje tym, którzy się w nie wsłuchują, drogę do przebycia, aby dojść do trwałej i autentycznej jedności. Wspólnoty znajdą sposób, by przeżywać tę niedzielę jako dzień uroczysty. Jest ważne, aby w celebracji Eucharystii można było intronizować Świętą Księżę tak, aby dla zgromadzenia jasnym stał się charakter normatywny, jaki posiada słowo Boże. W Niedzielę Słowa Bożego w sposób szczególnie należy uwydatnić głoszenie słowa oraz przystosować homilie tak, by podkreślić cześć, jaką się oddaje słowu Pana”.

List apostolski w formie motu proprio Ojca Świętego Franciszka *Aperuit illis*, w którym ustanawia Niedzielę Słowa Bożego, punkt 3



ROLECZKA NA DODATEK

- filmik wykorzystany w trakcie spotkania

Załączniki

Załącznik 1

ZAGADKI MATEMATYCZNE

Zadanie 1
Kasia miała 15 cukierków, a jej brat dał jej jeszcze 8 cukierków. Ile cukierków ma teraz Kasia?

Zadanie 2
W ogrodzie zasadzono 120 róż, a następnie dosadzono jeszcze 10 bratków i 20 hortensji. Ile kwiatów jest teraz w ogrodzie?

Zadanie 3
Na festynie rozdano 80 balonów, ale 15 balonów pękło. Ile balonów zostało?

ZAGADKI MATEMATYCZNE

Zadanie 1
Samochód przejechał 120 km, a potem jeszcze 100 km. Ile kilometrów pozostało do końca podróży, jeśli cała trasa wynosi 243 km?

Zadanie 2
Biblioteka miała 240 książek. W ciągu roku dokupiono jeszcze 60 książek, a 150 książek wypożyczono. Ile książek pozostało w bibliotece?

Zadanie 3
Podróż trwała 90 minut. Po 25 minutach była przerwa. Ile minut trwała dalsza podróż?

Załącznik 4

Psalm 150

1 Alleluja.
Chwalcie Boga w Jego świątyni,
chwalcie Go na wyniosłym Jego nieboskłoniel

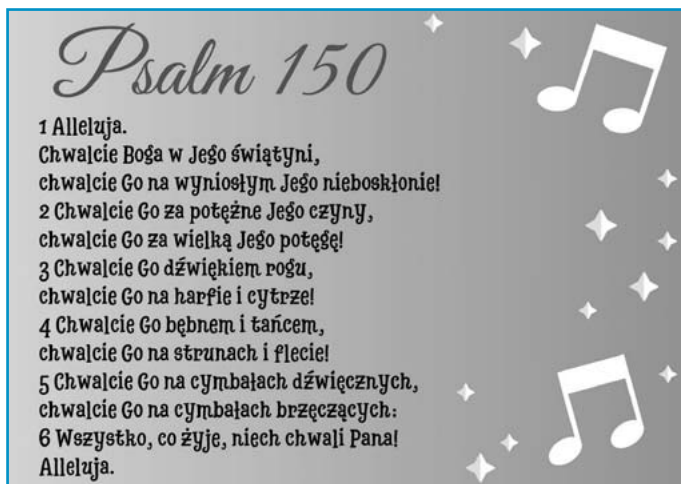
2 Chwalcie Go za potężne Jego czyny,
chwalcie Go za wielką Jego potęgę!

3 Chwalcie Go dźwiękiem rogu,
chwalcie Go na harfie i cytrze!

4 Chwalcie Go bębniem i tańcem,
chwalcie Go na strunach i flecie!

5 Chwalcie Go na cymbałach dźwięcznych,
chwalcie Go na cymbałach brzęczących:

6 Wszystko, co żyje, niech chwali Pana!
Alleluja.



Załącznik 5



Załącznik 6

Narysuj obok psalmu przynajmniej podkreślone elementy przyrody, które chwałą Boga przez to, że istnieją.

Dziękczynienie za dobrodziejstwa

Ps 65, 7-14

7 który swą mocą utwierdzasz góry,
jesteś opasany potęgą,
8 który uśmierzasz burzliwy szum morza,
huk jego fal, zgiełk narodów⁴.
9 Przejęci są trwogą mieszkańcy krańców ziemi
z powodu Twych znaków.
Ty zaś napełniasz radością
podwoje Zachodu i Wschodu
10 Nawiedziłeś ziemię i nawodniłeś,
ubogaciłeś ją obficie.
Strumień Boży wodą jest wezbrany,
zboże im przygotowałeś.
Tak przygotowałeś ziemię⁶:
11 bruzdy jej nawodniłeś, wyrównałeś jej skiby,
deszczami ją spulchniłeś
i pobłogosławiłeś jej plodom.
12 Rok uwieńczyłeś swymi dobrami
i Twoje ślady opływają tustością⁷.
13 Stepowe pastwiska są pełne rosy,
a wzgórza przepasują się weselem.
14 Łąki się stroją trzodami,
doliny okrywają się zbożem,
wznoszą okrzyki radości, a nawet śpiewają.

Załącznik 7



„Ustanawiam zatem III Niedzielę
Zwykłą w ciągu roku jako poświęconą
celebracji, refleksji oraz krzewieniu
Słowa Bożego. Jezus Chrystus puka
do naszych drzwi przez Pismo Świąte;
jeśli słuchamy i otwieramy drzwi
umysłu i serca, wchodzi On w nasze
życie i z nami zostaje’.

Franciscus

LUTY

**Kiedy się sprzęt poważnie zawirusuje,
cały system się psuje i mocno choruje,
potrzeba wtedy serwisu dobrego,
ten Boży najlepszy dla serca każdego.**

Wirusy i błędy w systemie są niebezpieczne dla urządzeń elektronicznych. Sprawiają, że oprogramowania się psują, a telefonu czy komputera nie można używać właściwie. Tak samo niebezpieczne jest dla nas odchodzenie od Pana Boga i z Jego drogi, czyli błędy i grzechy naszego serca. Na szczęście tak jak sprzętom pomagają dobre punkty serwisowe, tak nam pomagają Boże obietnice i aniołowie, których On nam codziennie posyła, żeby nas prowadzili i strzegli. To nasi Aniołowie Stróżowie, ale też rodzice, dziadkowie, opiekunowie, rodzeństwo, animatorzy, duszpasterze, przyjaciele...

W lutym poznajemy Księgę Tobiasza. Przekonujemy się, jak ważne jest trwanie przy Panu Bogu nawet w trudnych sytuacjach, bo On nigdy nas nie opuszcza. Daje nam pomocników i towarzyszy, tak jak Tobiaszowi dał św. Rafała. Dbą o nasze zdrowie duchowe i fizyczne. Żadna z Bożych obietnic nie ginie i nie zostaje zapomniana. Uczymy się też troski o chorych zarówno przez modlitwę, jak i w prostych pomocnych gestach. Poznajemy Misyjne Apostolstwo Chorych.

CHECKLISTA:

- bandaż, leki (co najwyżej witamina C!), strzykawki, ciśnieniomierz, plastry, inne „rekwizyty” medyczne;
- archiwalny numer „Świata Misyjnego” 2/2023, dostępny w Dyrekcji Krajowej PDM w Warszawie w formie papierowej lub do pobrania: <https://missio.org.pl/swiat-misyjny/>;

- projektor, komputer z dostępem do internetu i dźwiękiem;
- ulotki Misyjnego Apostolstwa Chorych do nabycia w Dyrekcji Krajowej PDM w Warszawie;
- Ilustrowana Biblia dla dzieci z Księgą Tobiasza;
- karteczki z napisami „Tobiasz ojciec”, „Tobiasz syn”, Rafał i/lub drobne elementy stroju, np. chusta czy pas lub laska wędrowca;
- Pismo Święte;
- wydrukowane nazwy chorób wraz z tabelką (**załącznik 1**);
- filmik z Tanzanii, z Domu Tanga (link do Facebooka: https://fb.watch/sv_exFYwsM/);
- archiwalny numer „Świata Misyjnego” 2/2023, s. 26–27, (**załącznik 2** i/lub <https://missio.org.pl/swiat-misyjny/>);
- film o bł. Carlo Acutisie (link do YouTube’a: <https://www.youtube.com/watch?v=QmWq-6flQiA>);
- fragment wypowiedzi Ojca Świętego (**załącznik 3**);
- piosenka Magdy Anioł *Anioł Stróż*: (link do YouTube’a: <https://www.youtube.com/watch?v=TLX4oJEihhk>);
- świadectwo p. Magdaleny Buczek (link do YouTube’a: <https://www.youtube.com/watch?v=65SVjvxZqAM>);
- bardzo duży arkusz szarego papieru, kolorowe, grube flamastry, ewentualnie elementy dekoracyjne do wyklejenia skrzydeł, np.: piórka, wata, ścinki materiału, papierki, lignina, klej.



ZNAJDŹ SYGNAŁ

1. Animator: *Serdecznie was witam na naszym spotkaniu! Za nami już połowa roku formacyjnego. W tym czasie udało nam się poruszyć wiele tematów związanych z Pismem Świętym. Pamiętajcie, o czym mówiliśmy? Trzy, cztery! Po kolei, pierwsze, co wam przychodzi do głowy z naszych spotkań od początku roku, to...?* (Swobodne wypowiedzi dzieci).

Świetnie! Ależ jesteście zdolni!

Dzisiaj przed nami trudny, ale bardzo ważny temat. Animator kładzie przed dziećmi bandaże, leki (co najwyżej witaminę C!), strzykawki, ciśnieniomierz, plastry, inne „rekwizyty” medyczne. Z czym wam się kojarzą te przedmioty? Oczywiście z chorowaniem i leczeniem. Bo i nasz temat dzisiaj jest trochę medyczny. Porozmawiamy o chorobach i chorowaniu. Odpowiedzcie bez słów, samą tylko mimiką twarzy i postawą ciała, na moje pytania.

- *Jak się czujecie, kiedy boli was głowa?*
- *Jak się czujecie, kiedy boli gardło?*
- *Jak się czujecie, kiedy macie gorączkę?*
- *Jak się czujecie, kiedy skaleczycie się lub oparzycie w palec?*

*Zastanówmy się, dlaczego ludzie chorują? Jak sobie radzą z chorobami? Co pomaga i kogo szukamy, gdy chorujemy? Animator prowadzi z dziećmi swobodną rozmowę i kończy ją słowami: *Wystarczy tego wymieniania, bo aż się trochę źle poczułem.**

2. Animator rozdaje dzieciom wydrukowane nazwy chorób wraz z tabelką (**załącznik 1**). Zadaniem dzieci jest klasyfikacja tych chorób według czasu ich trwania, z podziałem na długotrwałe, czasowe i stałe. Animator przed rozpoczęciem pracy tłumaczy dzieciom, co oznaczają choroby długotrwałe (to choroby, które trwają przez dłuższy czas, ale się kończą; przykładem może być zapalenie płuc), choroby czasowe (to choroby, które trwają krótko i zazwyczaj same przechodzą lub łatwo je wyleczyć, np. przeziębienie lub zapalenie gardła), choroby stałe (to choroby, które trwają przez całe życie; niektóre z nich mogą być pod kontrolą lekarzy, ale nie da się ich wyleczyć całkowicie; przykładem może być cukrzyca).

Po wspólnym omówieniu pracy animator kończy to zadanie słowami: *Chcę wam powiedzieć coś bardzo ważnego. Czasami zdarza się, że ktoś choruje od urodzenia albo zachoruje na jakąś ciężką chorobę. Pamiętajcie, to nie jest wina tej osoby ani jej rodziców. Po prostu czasem tak się dzieje. Bardzo ważne jest, abyśmy nie obwiniali też Boga za choroby. On nie*

jest siewcą wirusów ani kimś, kto ma w niebie laboratorium i dokonuje doświadczeń na ludziach. To fałszywa informacja. Bóg jest naszym przyjacielem i zawsze chce dla nas jak najlepiej. Więc jeśli ktoś choruje, to zamiast szukać winnych, powinniśmy starać się pomagać i wspierać tę osobę. Dbajmy zawsze o siebie nawzajem i pamiętajmy, że Bóg jest zawsze z nami.

3. Animator: Przeczytam wam teraz opowieść księdza dyrektora Papieskich Dzieł Misyjnych Macieja Będzińskiego:

„Chcę wam opowiedzieć o pewnym wydarzeniu z mojego życia. Kiedy byłem w Afryce, spotkałem tam dzieci cierpiące na albinizm. To choroba, która sprawia, że osoby chorujące mają białą skórę i przez to są narażone na wiele innych trudności. Ich zdrowie i życie często jest zagrożone. Wśród tych dzieci były osoby wyznające różne religie i należące do różnych wyznań chrześcijańskich. To, co mnie najbardziej poruszyło, to ich plany na przyszłość i przyjaźnie, które nawiązały. Każdego dnia inna osoba prowadziła modlitwę przed posiłkiem. Zauważyłem, że jeśli ktoś był muzułmaninem lub wyznawcą innej afrykańskiej religii, nie czynił znaku krzyża. Wszyscy jednak modliliśmy się i dziękowaliśmy Bogu za jedzenie, dach nad głową, szkołę i przyjaciół. Jeden z chłopców powiedział mi, że gdyby nie jego choroba, nigdy nie spotkałby wspaniałych misjonarzy i sióstr zakonnych, którzy tam z nimi byli”.

Ksiądz Maciej odwiedził wtedy w Tanzanii Dom Tanga, to znaczy Żagiel. Pracują tam siostry loretanki Amelia i Barbara, i ks. Janusz Machota SMA. Poznajcie ich oraz ich podopiecznych.

Oglądamy filmik z Tanzanii, z Domu Tanga: https://fb.watch/sv_exFYwsM/ i/lub czytamy wywiad z s. Barbarą i oglądamy zdjęcia z archiwalnego numeru „Świata Misyjnego” 2/2023, s. 26–27. Numer dostępny w załączniku 2 i/lub: <https://missio.org.pl/swiat-misyjny/>.

4. Animator: *Wiecie, czasami jest tak, że choroba zbliża nas do ludzi i do Boga. Zaczynamy dostrzegać innych, kiedy sami mamy jakieś trudności ze zdrowiem. Kiedy chorujemy na przeziębienie, pierwsze trzy dni w domu są fajne, bez szkoły i pracy domowej. Ale potem zaczynamy tęsknić za przyjaciółmi. Podobnie było podczas pandemii. Na początku bycie w domu dla wielu z nas było jak długie wakacje. Ale po kilku miesiącach chcieliśmy wrócić do szkoły i na plac zabaw. W naszym małym misjonowaniu też jest taki moment, kiedy nie musimy robić wielkich rzeczy. Czasem nawet nie przychodzimy na spotkanie do naszej salki, ale ciągle jesteśmy misjonarzami, bo możemy ofiarować nasz ból, cierpienia, samotność i trudności za misjonarzy.*

5. Animator: *Jaki mamy miesiąc? Świetnie, luty! A skoro mówiliśmy dziś o chorobach, chcę wam opowiedzieć o bardzo ważnym dniu, który obchodzimy co roku w lutym – o Światowym Dniu Chorego. Ten wyjątkowy dzień przypada 11 lutego. Jest to czas, kiedy szczególnie pamiętamy o wszystkich osobach chorych, cierpiących i tych, którzy się nimi opiekują. Światowy Dzień Chorego został ustanowiony przez papieża Jana Pawła II w 1992 r. Papież chciał, abyśmy tego dnia zwracali uwagę na potrzeby chorych i starali się im pomagać. To także czas, kiedy możemy modlić się za nich, ofiarować swoje wsparcie i dobre słowo. W Papieskich Dziełach Misyjnych mamy „starsze misyjne rodzeństwo” – to Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary. W tym Dziele realizowany jest projekt Misyjne Apostolstwo Chorych. (Można rozdać dzieciom ulotki dostępne darmo w Dyrekcji Krajowej PDM). Dzięki niemu chorzy, którzy oczywiście osobiście nie mogą pojechać na misje, mają możliwość bycia prawdziwymi apostołami, ponieważ się za nich modlą. Patronem tej inicjatywy jest bł. Carlo Acutis. On też bardzo poważnie chorował, i to jako młody chłopak. Niestety nie dało się go wyleczyć i zmarł. Poszedł do nieba i jesteśmy tego pewni, bo dzisiaj jest błogosławionym, a niedługo także ŚWIĘTYM (a może już jest święty?). Obejrzyjcie film przygotowany przez PDM, aby*

dowiedzieć się o nim więcej (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=QmWq-6flQiA>).

Swobodna rozmowa z dziećmi na temat obejrzanego filmu.



HASŁO DO WI-FI

1. Animator: *Jak widzieliście, kiedy Karol chorował, byli przy nim jego bliscy. Pan Bóg też był mu bardzo, bardzo bliski. W Piśmie Świętym, w Starym Testamencie mamy pewną postać, o której chcę wam dzisiaj opowiedzieć. Ale zanim zdradzę, kto to jest, my też musimy być blisko siebie, bo powiem to tylko pierwszej osobie obok mnie na ucho. Ta osoba musi przekazać następną itd.*

Zabawa w głuchy telefon. Hasłem jest „Tobiasz z Księgi Tobiasza”. Zamiast tej zabawy w kręgu można ustawić dzieci jedno za drugim i „napisać” palcem na plecach ostatniego dziecka słowo: „TOBIASZ”. To dziecko ma powtórzyć „napisanie” następnemu przed sobą, oczywiście nic nie mówiąc na głos. Kolejne dziecko „pisze” na plecach temu przed nim itd., aż do pierwszego, które stara się odgadnąć na głos hasło. W przypadku dużej grupy dzieci ustawiamy dwa, trzy lub cztery rzędy. W zależności od wybranej zabawy animator dostosowuje wstęp do niej i podsumowanie.

Prawie się udało odgadnąć! Super! Zauważyliście, że w naszej zabawie potrzebne nam były zmysły i nasze ciało? Słuch, dotyk, czucie, mowa... Podziękujmy Panu Bogu, że dał nam tyle dobrych, zdrowych zmysłów. Przez chwilę każdy w myśli niech podziękuję za wzrok, słuch, dotyk, mowę, smak...

UWAGA! Jeśli w grupie jest dziecko niedosłyszące lub niewidome, nie omijamy zabawy. Zachęcamy do podziękowania za pozostałe zmysły i podkreślamy, że zwykle ktoś, kto ma słabszy wzrok, lepiej słyszy itp. Dlatego, że każdy zmysł jest ważny.

2. Animator: *Postać, o której chcę wam dzisiaj opowiedzieć, to Tobiasz. Tata Tobiasza, też o imieniu Tobiasz, stracił wzrok, a do tego jeszcze źli ludzie chcieli mu zabrać pieniądze. Rodzina była w kłopotach. Młody Tobiasz musiał udać się w daleką podróż, żeby pomóc rodzinie. Wyobraźcie sobie, że Pan Bóg posłał mu towarzysza, Rafała. Na początku Tobiasz nie wiedział, że to nie jest człowiek, tylko... anioł! Dzięki pomocy Archaniola Rafała bardzo niebezpieczna podróż Tobiasza zakończyła się szczęśliwie, a jego tata odzyskał wzrok. W trakcie opowiadania można pokazać Księgę Tobiasza z Ilustrowanej Biblii dla dzieci.*

3. *Sam Tobiasz opowiada nam, jak to było z jego wyruszeniem w drogę, zanim wszystko się dobrze skończyło. Posłuchajcie fragmentu z Księgi Tobiasza, rozdział 5, wersety 4. i 9., a później 16. i 17.:*

„I poszedł Tobiasz poszukać człowieka, który wyruszy razem z nim do Medii, a będzie znał drogę. A gdy wyszedł, spotkał stojącego przed sobą anioła Rafała, a nie wiedział, że jest to anioł Boży. [...] I poszedł Tobiasz, i powiedział ojcu swemu, i rzekł do niego: «Oto znalazłem człowieka spośród braci naszych, z synów Izraela». [...] Rzekł wtedy Tobiasz, ojciec Tobiasza, do Rafała: «Idźże więc z moim synem, a jeszcze dodam ci coś do zapłaty». A on odpowiedział: «Wybiorę się z nim w drogę. Nie bój się! Zdrowi wyjdziemy i zdrowi powrócimy do ciebie, ponieważ droga jest bezpieczna». I rzekł do niego Tobiasz: «Niech będzie z tobą błogosławieństwo, bracie!». A potem zawołał syna swego i rzekł do niego: «Dziecko, przygotuj się do drogi i idź razem z bratem twoim, a Bóg, który jest w niebie, niech was ma w swej opiece tam i niech was przyprowadzi do mnie zdrowych, a anioł Jego niech wam towarzyszy i zachowa cało, dziecko moje!». I Tobiasz wyszedł, aby wybrać się w drogę, i ucałował ojca swego i matkę. I rzekł mu Tobiasz [starszy]: «Idź zdrow!»”.



STORYTELLING

1. Animator pyta, kto chciałby się wcielić w rolę ojca Tobiasza, młodego Tobiasza i Archanioła Rafała. Rozdaje chętnym karteczki z napisami „Tobiasz ojciec”, „Tobiasz syn”, Rafał i/lub drobne elementy stroju, np. chustkę czy pas lub laskę wędrowca. Animator lub jedno z dzieci czyta raz jeszcze powyższy fragment, a aktorzy odgrywają swoje role. Jeśli jest więcej chętnych do odtworzenia roli, całą czynność powtarzamy kilkakrotnie. Podkreślamy w scenie element błogosławieństwa. Po zakończeniu dramy animator kontynuuje:

Zobaczcie, ojciec błogosławi swojego syna Tobiasza, kiedy ten wyrusza w podróż. Mówi, że Bóg będzie ich strzegł i będzie towarzyszył im anioł, który zapewni im bezpieczeństwo. Tobiasz wierzy, że dzięki obecności Boga i Jego anioła droga będzie bezpieczna, a oni powrócą zdrowi do domu. Czyja obecność daje bezpieczeństwo w podróży? (Dzieci się wypowiadają). Odpowiedź jest prosta: to obecność Boga i Jego anioła. Bóg, który jest w niebie, obiecał, że będzie opiekował się Tobiaszem i jego towarzyszem. Wierzymy, że Bóg zawsze jest z nami, strzeże nas i chroni, zwłaszcza kiedy prosimy Go o pomoc i opiekę. Pamiętajcie, moi drodzy, że Bóg zawsze jest z nami, w każdej chwili naszego życia, szczególnie wtedy, kiedy potrzebujemy Jego pomocy i opieki. Ufajmy Mu i prosimy Go o błogosławieństwo, a On zawsze nas wysłucha. Co więcej, zawsze powie nam, co zrobić, żeby nasze serce i nasza dusza były zdrowe... Mówi o tym w bardzo wielu miejscach Pisma Świętego.

2. *Wiecie, że kiedyś, kiedy nie było plastrów i opatrunków, ludzie leczyli rany miodem? Do dzisiaj robią tak np. Masajowie. Dlatego papież Franciszek napisał, że czytanie Pisma Świętego leczy. Bo ono jest jak... miód!* Animator czyta fragment wypowiedzi Ojca Świętego z **załącznika 3**.

„Modlitewne czytanie słowa Bożego, «słodszego niż miód» pozwala nam trwać na słuchaniu Nauczyciela, aby był On pochodnią dla naszych stóp,

światłem na naszej ścieżce. [...] Słowo ma przyrodzoną moc, by przemieniać życie”.

3. Animator: *Dokładnie tak, jak podróż odmieniła życie Tobiasza, tak nasze życie przemienia się, kiedy poznajemy i czytamy słowo Boże. I kiedy źle się czuje nasze ciało, serce, dusza, umysł, to też mogą znaleźć pomoc w Piśmie Świętym. Ale uwaga, moi kochani! To nie znaczy, że nie potrzebujemy chodzić do lekarza czy psychologa! Oni też są ważni, kiedy potrzeba. Przez nich też Pan Bóg nas leczy i pomaga nam, tak jak pomógł Tobiaszowi przez Rafała!*

4. Animator kolejno udaje, że kaszle, kicha, boli go głowa, ma chrypkę, kuleje... Prosi dzieci o odpowiedź, jak pomóc w każdej z tych sytuacji, co powinno się zrobić. Kiedy dzieci zrozumieją zabawę, kolejno chętni „udają” różne dolegliwości, a inni im doradzają.

5. Animator: *Widzę, że znacie wiele świetnych rad na zdrowie naszego ciała. Pamiętajcie jednak, że kiedy naprawdę chorujemy, to trzeba się skonsultować z lekarzem! I nie wolno brać leków bez pozwolenia i kontroli osoby dorosłej! I nie leczymy się u „doktora Google’a”. On nie studiował medycyny!*

Zastanówmy się teraz, co zrobić, kiedy choruje nasza dusza, nasza wiara, serce, sumienie? Pomyślcie chwilę, ale nie mówcie na głos. Pokażcie to. Spróbujemy odgadnąć. A może wolicie narysować, jak kalambury? Pozostali zgadują! Swobodne pantomimy lub kalambury pokazywane lub rysowane przez dzieci. Jedno dziecko pokazuje, inne dzieci zgadują. Animator ukierunkowuje zabawę na sakramenty, modlitwę...

6. Animator podsumowuje: *Nasze sumienie, serce, nasza wiara czasem też chorują, potrzebują uzdrowienia. Oczywiście powiecie mi słusznie, że trzeba się modlić i iść do spowiedzi, a wszystko będzie OK. Macie rację, wiedzieliśmy to w naszej zabawie. Ale bardzo ważna jest też PROFILAKTYKA! Chcę powiedzieć o tej duchowej profilaktyce, czyli*

jak żyć radośnie, sprawiedliwie i nie narażać się na choroby sumienia. Po pierwsze, trzeba uważać, żeby nie narażać się na grzech. Jak biegasz zimą bez czapki i szalika, porozpinany, to na 100 procent zachorujesz. Jeśli często i długo siedzisz przed komputerem, to na 100 procent rano zaśpisz do szkoły, nie pomodlisz się, nie wstaniesz na dyżur ministrancki, nie zjesz śniadania. Dlatego w komputerach i smartfonach mamy systemy antywirusowe. Jakie znacie programy antywirusowe? Te programy sprawdzają, co jest dobre dla sprzętu, a także nie dopuszczają szkodliwych treści. Dlatego są serwisy komputerowe, bo czasem system trzeba wyczyścić.

Lepiej więc zapobiegać, niż leczyć. Zapobiegać i się nie narażać.

Takim „systemem antywirusowym”, który Pan Bóg wpisał w każdego człowieka, jest nasze SUMIENIE! To głos Boga w naszym sercu! Kiedy ten głos w nas ożywa? Kiedy słyszymy ten głos? Na przykład wtedy, gdy czytane jest Pismo Święte. Albo gdy ktoś, kto chce naszego dobra, zwraca nam uwagę, że coś zrobiliśmy źle... Przypomnijmy sobie fragment z Księgi Tobiasza. Kiedy przytrafiła mu się choroba, to Bóg posłał swojego anioła, aby wspomagał młodego Tobiasza. Nam też Pan Bóg posyła nieustannie takich towarzyszy i pomocników. Jednego mamy całe życie – to nasz Anioł Stróż. Innych aniołów otrzymujemy w różnych chwilach. To nasi rodzice, dziadkowie, rodzeństwo, nauczyciele, przyjaciele, wychowawcy, księża... Wszyscy, którzy towarzyszą nam w drodze do Boga.

7. Na dużym arkuszu szarego papieru dorysowujemy wraz z dziećmi sylwetkę jednego z nich (dziecko kładzie się na papierze), dorysowujemy do sylwetki skrzydła. Skrzydła kolorujemy lub wyklejamy piórkami, watą, ligniną, ścinkami materiałów itp. W czasie wyklejania słuchamy piosenki Magdy Anioł *Anioł Stróż*: <https://www.youtube.com/watch?v=TLX4oJE-ihhk>.

8. Po zakończeniu pracy animator kontynuuje:

Mamy tu narysowaną postać anioła. Nic w tym dziwnego, że pomógł nam go narysować Krzyś, Staś czy Paweł... Przecież każdy z nas też pomaga

innym w drodze do Pana Boga, też jest czyimś aniołem... Pomyślcie teraz, kto jest dla was aniołem, który jak Rafał Tobiaszowi pomaga w drodze do Pana Boga, szczególnie kiedy „system sumienia” zaczyna szwankować? Ale nie tylko... Kto codziennie wam pomaga? Napiszcie lub narysujcie odpowiedź dookoła naszego anioła.

A teraz pomyślcie, dla kogo wy jesteście lub możecie być aniołami stróżami? Też to napiszcie.



PRZEŚLIJ DALEJ!

1. Wysłuchajmy teraz świadectwa pani Magdaleny Buczek o modlitwie. To niepełnosprawna kobieta, która założyła Podwórkowe Koło Misyjne Dzieci. Pani Magda, chociaż sama choruje, jest dla innych aniołem pokazującym Pana Boga i prowadzącym do Niego (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=65SVJvxZqAM>).

2. Animator: *Potrzebujemy też z waszej strony bardzo konkretnej pracy, na którą nie zdecydują się wszyscy, bo jest tak trudna i wymagająca. Potrzebujemy, żebyście byli wyjątkowymi ANIOŁAMI chorych i Eucharystii. Każdy z was, kto już jest po Pierwszej Komunii Świętej, na pewno odprawił już pierwsze piątki miesiąca. Wiecie, jakie to trudne. Bo czasem jesteśmy na wakacjach, a na wyjeździe trudno znaleźć kościół i przyjąć komunię. Dlatego proponuję odważnym i cierpliwym, aby odprawić pierwsze piątki miesiąca raz jeszcze i ofiarować je za misjonarzy. A komu brakuje siły, niech spróbuje uczestniczyć w przynajmniej trzech pierwszych piątkach, przystępując do spowiedzi i przyjmując komunię, ale w intencji za misje i misjonarzy. Może, żeby było wam łatwiej, umówcie się z kimś, aby wam towarzyszył. Będzie on dla was takim aniołem, jakiego miał Tobiasz.*

3. Na zakończenie pomódlmy się modlitwą Aniele Boży lub/i refrenem piosenki Magdy Anioł Anioł Stróż: <https://www.youtube.com/watch?v=TLX4oJEihhk>.



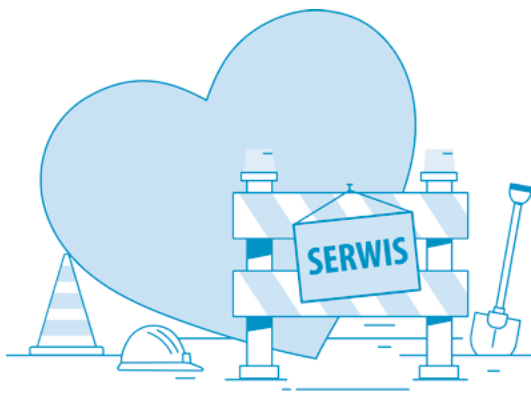
DLA DOCIEKLIWYCH

„Modlitewne czytanie słowa Bożego, «słodszego niż miód» (Ps 119, 103) i «ostrzejszego niż wszelki miecz obosieczny» (Hbr 4, 12), pozwala nam trwać na słuchaniu Nauczyciela, aby był On pochodnią dla naszych stóp, światłem na naszej ścieżce (por. Ps 119, 105). Jak przypomnieli nam biskupi indyjscy, «przywiązanie do słowa Bożego nie jest tylko jednym z wielu nabożeństw, pięknych, ale trochę dowolnych. Należy do serca i do samej tożsamości życia chrześcijańskiego». Słowo ma przyrodzoną moc, by przemieniać życie”. GE 156



ROLECZKA NA DODATEK

- filmiki wykorzystane w trakcie spotkania



Załączniki

Załącznik 1

CHOROBY PRZEWLEKŁE	
✂	PRZEZIEBIENIE
	GRYPA
	ANGINA
	OSPĄ WIETRZNA
	ZATRUCIE POKARMOWE
	BIEGUNKA
	ZAPALENIE SPOJÓWEK
	RÓŻYCZKA
	ZAPALENIE ZATOK
	ŚWINKA

Załącznik 2

WYWIAD



Biel, która sprawia ból

Przysięga s. Barbara i misjonariuszów pewnego narzywkowego skrochu w Tangu. Dom Tangi to schronienie dla dzieci i młodzieży z ubóstwem. O tym, jak ważne jest to miejsce, s. Barbara opowiedziała s. Marii.

s. Maria: Co to jest biel?
s. Barbara: Biel to skóra produkująca barwnik – melaninę, dzięki której mamy różne kolory skóry i włosów, a także rozplamy się na brzośce. Opóźniona skóra nie przedopóźnieniem przez skórę, a dzięki barwnikom w ciele mamy dobry wyrok. Skóra albinosa nie produkuje melaniny, a ich bardzo jasne oczy mogą błysnąć z widzeniem na odległość.

Czy w Polsce też rodzą się albinosi?
 Albinizm występuje na każdym kontynencie. Co roku w Polsce, w społecznościach ludzi białych albinosów żyją pięćdziesiąt tysięcy, ale w Afryce, kiedy z czarnoskórych rodziców rodzi się białe dziecko, dla całej



Czyli życie dziecka z albinizmem w Afryce jest wyjątkowo trudne?
 Tak. Biała skóra w afrykańskim słońcu (duży zawieszony jest często poparzenia, co może spowodować trudno gościć się nią, a nawet raka skóry). Poza tym zdarzają się tu reakcje na choroby z albinizmem. Rodzice oddają

Jak dzieci z albinizmem trafiają do domu Tangi?
 Z tych powodów stępić się po szkole poobstawowej wyłączone do rodzin, ale wiele z nich nie ma dużej wróżki albo ich rodzice są chłopi i nie mogą ich wywodzić do szkoły średniej. Wynajdujemy im najbardziej potrzebujące dziecko i one właśnie trafiają do Tangi. Czasami jest jednak inaczej. Na przykład tato Ashi przez 13 lat nie wywodził go do szkoły. Kiedy wyjechał o nas, przypro-wadził go i prosił o pomoc. Ten się przewodził, Janusz – spisał się, kiedy pogrzebał do jednej z wielek opowiadać o albinosach.

Jak jeszcze możecie pomagać dzieciom i młodzieży z albinizmem?
 Dostarcz prowadzenia Tangi juchdym do wielek, organizujemy spotkania, na których opowiadamy, czym tak naprawdę jest albinizm. Naszym marzeniem jest, żeby dziecko, które rodzi się białe, w Afryce było przyjęte. Żeby mogło żyć, bawić się i bezproblemowo uczyć.

Rozmawiała s. Monika Juska RM

Załącznik 3



„Modlitewne czytanie słowa Bożego,
«słodszego niż miód», pozwala nam
trwać na słuchaniu Nauczyciela,
aby był On pochodnią dla naszych
stóp, światłem na naszej ścieżce.
[...] Słowo ma przyrodzoną moc, by
przemieniać życie”.

Franciscus

MARZEC

**Gdy błędy się mnożą i system się zawiesza,
ciężko coś zrobić, zwolniona jest akcja...
Ratunek jest jeden, by wszystko naprawić
– potrzebna jest aktualizacja!**

Co pewien czas urządzenia elektroniczne potrzebują aktualizacji systemu. Oczyszczenia ze zbędnych plików, wypełnienia luk systemowych, odnowienia starych algorytmów. Aktualizacje pomagają odnowić i odświeżyć system i poprawić jego działanie. Co ciekawe jednak, zwykle nie tworzą nic nowego, bazując na tym, co już było.

Nasze serce i życie duchowe też co jakiś czas potrzebuje „aktualizacji”, odświeżenia, powrotu do dobrych, sprawdzonych „ustawień fabrycznych”. Takim czasem „aktualizacji serca” jest Wielki Post.

W marcu omawiamy Księgę Izajasza, a zwłaszcza zawarte w niej Pieśni Sługi Jahwe. Przypominając sobie mękę i śmierć Jezusa, odkrywamy, że była ona zapowiedziana już przed wiekami. Szukamy łączności, cech wspólnych tekstów Izajasza i znanych nam z Ewangelii opisów męki Jezusa.

CHECKLISTA:

- karta pracy do burzy mózgów (**załącznik 1**);
- Pieśni Sługi Jahwe (**załącznik 2**);
- fragment wypowiedzi papieża Franciszka (**załącznik 3**);
- wybrane teksty z Ewangelii (**załącznik 4**);
- kalendarz na marzec;
- wydrukowane karty pracy z cytatami do ułożenia (**załącznik 5**);
- film – wspomnienie o Helence Kmieć (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=buLpYgYDKSM>);

- pieśni *Nikt cię nie kocha tak jak Ja* – Guadalupe (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=bPXaacq0p84>);
- zdjęcia, filmy o Helenie Kmieć (**załącznik 6**).



ZNAJDŹ SYGNAŁ

Animator wita się z dziećmi i wprowadza w temat: *Kochani, witam was serdecznie na naszym spotkaniu. Jesteśmy obecnie w szczególnym okresie liturgicznym – Wielkim Poście, który przygotowuje nas do świętowania największych tajemnic naszej wiary: męki, śmierci i zmartwychwstania naszego Pana, Jezusa Chrystusa.*

Temat dzisiejszego spotkania brzmi: „Aktualizuj system”. Na pewno wiecie, że urządzenia elektroniczne czasami przestają poprawnie funkcjonować, zawieszają się. Animator kładzie przed uczniami wydrukowany obrazek (**załącznik 1**) i zachęca do burzy mózgów, co robić, gdy system się zawiesza. Pomysły są zapisywane w chmurkach na karcie pracy. Następnie animator wyjaśnia: *W takich momentach najlepiej zaktualizować system, zresetować go, oczyścić ze zbędnych plików, odnowić stare algorytmy. Aktualizacje pomagają poprawić jego działanie. Co ciekawe jednak, zwykle nie tworzą nic nowego, tylko bazują na tym, co było. Nasze serce i życie duchowe również co jakiś czas potrzebuje „aktualizacji”, odświeżenia, powrotu do dobrych, sprawdzonych „ustawień fabrycznych”. Takim czasem dla naszego serca jest Wielki Post.*

W czasie Wielkiego Postu czytamy w Kościele Księgę Izajasza, a dokładnie Pieśni Sługi Jahwe. Przypominając sobie mękę i śmierć Jezusa, odkrywamy, że była ona zapowiedziana już przed wiekami. Szukamy łączności, cech wspólnych tekstów Izajasza i znanych nam z Ewangelii opisów męki Jezusa.



HASŁO DO WI-FI

Animator: *Naszym hasłem do wi-fi jest zdanie „Pieśń o cierpiącym Słudze Pańskim”. Czy wiecie, co to oznacza? Dziś opowiem wam o tych tekstach z Biblii (Iz 42, 1–7; Iz 49, 1–6; Iz 50, 4–9; Iz 52, 13 – 53, 12), które mówią o kimś, kto nazywany jest Sługą. Ale zanim to zrobię, pozwólcie, że wytłumaczę, co oznaczają słowa „być sługą”. W dawnych czasach sługa był kimś, kto przebywał blisko swojego pana, któremu służył i pomagał. Na przykład na dworze królewskim sługa króla był bardzo ważną osobą, pełniącą odpowiedzialne funkcje i cieszącą się zaufaniem władcy. Sługa towarzyszył, pomagał i dbał o dobro swojego pana. Bycie sługą było więc cenione i pozytywne.*

Animator dzieli dzieci na cztery grupy (ważne, aby w każdej grupie znalazły się dzieci w różnym wieku) i wyjaśnia, że za chwilę każda z nich dostanie jedną z Pieśni Sługi Jahwe (**załącznik 2**).

Każda grupa dostała jedną z Pieśni Sługi Jahwe. Waszym zadaniem będzie przeczytanie tekstu i odpowiedź na pytania, które znajdują się pod nim. Będziecie mieli na to 10 minut. W tym czasie będę chodził i w razie potrzeby pomagał, odpowiadając na wasze pytania. Po upływie wyznaczonego czasu jedna osoba z każdej grupy podzieli się z nami tym, co udało się zrozumieć i wypracować całemu zespołowi. Uwaga, zaczynamy!



STORYTELLING

1. Animator wyjaśnia uczniom, że prorok Izajasz, autor księgi, w której znajdują się cztery Pieśni Sługi Jahwe, jest jednym z proroków większych, obok Jeremiasza, Ezechiela i Daniela. Oprócz nich w Starym Testamencie jest też mowa o kilkunastu prorokach mniejszych. Następnie animator prowadzi dialog z dziećmi, pytając, do kogo w Nowym Testamencie

podobny jest Sługa, którego poznali z opisu ze Starego Testamentu. Dzieci, zorientowane w historii Jezusa, prawdopodobnie podadzą odpowiedź, że Sługą zapowiadany przez proroka Izajasza jest Jezus Chrystus.

Animator: Do kogo, według was, w Nowym Testamencie podobny jest Sługa, o którym mówi prorok Izajasz w Starym Testamencie? Wiecie, kto to może być? Zastanówcie się przez chwilę... Prawdopodobnie wielu z was od razu pomyśli o Jezusie Chrystusie! Tak, Jezus jest właśnie tym Sługą, którego przepowiedział Izajasz wiele setek lat przed narodzeniem Zbawiciela. To właśnie Jezus spełnił wiele z tych prorocत्व! Jezus Chrystus był Sługą, który przyszedł, aby spełnić wolę Ojca i przynieść zbawienie światu. Nauczał o miłości, przebaczeniu i współczuciu. Pokazał, jak żyć w zgodzie z Bogiem i jak być dobrymi dla siebie nawzajem. Czy zgodzicie się ze mną, że Jezus Chrystus jest cudownym przykładem Sługi, o którym mówił Izajasz? Jego życie, nauka i uczynki były zgodne z tym, co przepowiedział ten prorok. Teraz możemy jeszcze lepiej zrozumieć, jak Stary Testament jest związany z Nowym Testamentem i jak wiele z prorocत्व zawartych w Starym Testamencie zostało spełnionych przez Jezusa Chrystusa w Nowym Testamencie. Jego przyjście było dla nas wielkim błogosławieństwem!

2. Z pomocą wydrukowanych słów papieża Franciszka (**załącznik 3**) animator kontynuuje:

O tym, co przed chwilą sami odkryliście, to znaczy, że Stary i Nowy Testament łączą się ze sobą i że męka i zmartwychwstanie Jezusa zostały zapowiedziane wiele wieków wcześniej, napisał też papież Franciszek. Doszliście do tych samych wniosków, co papież, super, prawda? Posłuchajcie więc jego słów:

„Biblia zatem, będąc Pismem Świętym, mówi o Chrystusie i ogłasza Go jako tego, który musi przejść przez cierpienie, aby wejść do chwały (por. w. 26). Nie jakaś pojedyncza część Biblii, ale wszystkie jej księgi mówią o Nim. Bez nich Jego śmierć i zmartwychwstanie są nie do odczytania”.

Dlatego tak bardzo ważne jest, żeby znać dobrze Pismo Święte. Ono ma sens tylko wtedy, kiedy patrzy się na nie w całości! Wszystkie księgi mówią w pewien sposób o Zbawicielu. Jedne Go zapowiadają, inne opisują Jego życie, inne opowiadają o tym, co działo się po zmartwychwstaniu w pierwotnym Kościele...

Bardzo was proszę, nie odczytujcie pojedynczych zdań z Pisma Świętego bez kontekstu. Nie dajcie się też oszukać i nie wiercie tym, którzy będą was przekonywać, że Pan Bóg coś powiedział albo czegoś chce, ale będą powoływać się tylko na fragmenty Biblii, bez znajomości całości słowa Bożego! Niestety są tacy ludzie.

Za chwilę sami się przekonacie, jak bardzo powiązane są ze sobą różne części Pisma Świętego. Porównamy Stary Testament i Księgę Izajasza z Ewangelią. Takimi porównaniami i odczytywaniem różnych części Biblii zajmują się mądrzy i uczeni ludzie, którzy nazywani są egzegetami. A zatem mali egzegeci, do dzieła!

3. Animator dzieli dzieci na takie same grupy jak poprzednio i daje zadanie, które polega na odnalezieniu w tekstach Ewangelii i podkreślenia tych miejsc, które zapowiadane były u proroka Izajasza w Pieśniach Sługi Jahwe. Każda grupa otrzymuje jeden z wybranych tekstów z Ewangelii (**załącznik 4**). Są tam trzy teksty Ewangelii, a dwie grupy otrzymują ten sam tekst. Po zakończonym zadaniu jeden z uczniów z każdej grupy zdaje relację na forum, prezentując wyniki poszukiwań i podkreślając, jak spełnienie się przepowiedni zawartych w Księdze Izajasza odnajdujemy w Ewangeliach opisujących życie, mękę i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.

4. Po zakończonym zadaniu animator, pokazując kalendarz, wyjaśnia, że w marcu przypada Dzień Pamięci i Modlitwy za Misjonarzy Męczenników (24 marca 2025 r.).

Animator: 24 marca przypada Dzień Pamięci i Modlitwy za Misjonarzy Męczenników. Tego dnia wspominamy wszystkich, którzy oddali życie za

Jezusa Chrystusa. Począwszy od pierwszego z nich, św. Szczepana, aż po męczenników współczesnych. To dzień, kiedy Kościół wspomina tych, którzy poświęcili życie, aby głosić Ewangelię na krańcach świata. W tym dniu pamiętamy o wszystkich wolontariuszach, siostrach i braciach zakonnych, kapłanach i biskupach, którzy opuścili swoje domy, aby służyć Chrystusowi w najdalszych zakątkach naszego globu. Ten dzień ma być nie tylko chwilą oddania chwały ich życiu, lecz również umacniać nas, którzy staramy się iść za słowami Ewangelii, mimo zmienności czasów i niepewności, jaka towarzyszy naszemu pokoleniu od kilku lat. Męczennicy Misjonarze dają nam przykład, że nawet w trudnych czasach można żyć wiarą na poważnie, niezależnie od tego, jakie trudności dotyczą nas każdego dnia.

Kościół ma wielu takich misjonarzy męczenników. I to nie tylko z dawnych czasów. Także dzisiaj są osoby, które oddają życie za wiarę w Jezusa. Współczesną męczennicą jest Helena Kmieć. Dziewczyna ta wyjechała do Boliwii, do Cochabamby, gdzie 8 stycznia 2017 r. rozpoczęła pracę na misji, pomagając siostronom służebniczkom dębickim w pracy w ochronce dla dzieci. Jej posługa misyjna została brutalnie przerwana w nocy 24 stycznia, kiedy do ochronki wtargnął napastnik i około godz. 1.25 zaatakował ją. Pomimo podjętej przez drugą wolontariuszkę reanimacji Helena Kmieć zmarła. Została pochowana na cmentarzu parafialnym w Libiążu. Za swoje dzieło charytatywne i społeczne została pośmiertnie odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Dzięki takim bohaterskim osobom wiara i miłość są nadal obecne na świecie, a my możemy czerpać z nich inspirację do życia zgodnie z nauką Jezusa Chrystusa. Obecnie trwa proces beatyfikacyjny Heleny Kmieć, a to znaczy, że niedługo będziemy mogli mówić o Helence BŁOGOSŁAWIONA!

5. Animator zachęca dzieci do obejrzenia krótkiego filmu – wspomnień o Helence Kmieć. W trakcie oglądania uczniowie mają za zadanie zapamiętać, jakie cechy jej charakteru wymieniają osoby występujące na nagraniu (link do YouTube'a: [108](https://www.youtube.com/watch?v=buL-</p></div><div data-bbox=)

pYgYDKSM). Po obejrzeniu filmu animator prowadzi krótką dyskusję o Helenie, a następnie uczniowie wymieniają zapamiętane cechy jej charakteru.

6. Po rozmowie animator rozdaje grupom wydrukowane karty pracy (**załącznik 6**) i prosi, by uporządkować wypowiedzi – świadectwa różnych osób o Helenie. Grupa, która pierwsza ukończy pracę, może również uporządkować cytaty słów Heleny Kmieć (**załącznik 5**).

7. Wspólnie modlimy się słowami pieśni *Nikt cię nie kocha tak jak Ja* – Guadalupe (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=b-PXaacq0p84>).



PRZEŚLIJ DALEJ!

1. Dowiedzieliśmy się dziś sporo o Helenie Kmieć. Na podstawie tych wiadomości postaramy się przygotować gazetkę na tablicy ogłoszeń w kościele bądź na korytarzu szkolnym. Na podstawie wiadomości ze spotkania i innych źródeł uczniowie przygotowują plakat zawierający krótką notatkę o Helenie Kmieć wraz z ilustracjami. W notatce, oprócz danych o męczennicy, krótko nawiązują do jej działalności misyjnej i śmierci męczeńskiej. Tutaj przydadzą się różne zdjęcia i filmy (**załącznik 5**) lub świadectwa, które można znaleźć w linku: <https://helenakmiec.pl/sermons/>).

2. W miarę możliwości włączamy się w nabożeństwo drogi krzyżowej w parafii. Tekst rozważań dziecięcych nabożeństwa drogi krzyżowej można znaleźć w nr 2/2025 „Świata Misyjnego” (dostępny sklepie internetowym: <https://misyjny-sklep.missio.pl/>).



DLA DOCIEKLIWYCH

„Biblia zatem, będąc Pismem Świętym, mówi o Chrystusie i ogłasza Go jako tego, który musi przejść przez cierpienie, aby wejść do chwały (por. w. 26). Nie jakaś pojedyncza część Biblii, ale wszystkie jej księgi mówią o Nim. Bez nich Jego śmierć i zmartwychwstanie są nie do odczytania. Oto dlaczego jedno z najstarszych wyznań wiary podkreśla, «że Chrystus umarł – zgodnie z Pismem – za nasze grzechy, że został pogrzebany, że zmartwychwstał trzeciego dnia, zgodnie z Pismem: i że ukazał się Kefasowi» (1 Kor 15, 3–5). Tak też Pismo Święte mówi o Chrystusie, pozwalając nam wierzyć, że Jego śmierć i zmartwychwstanie nie należą do mitologii, ale do historii i są w centrum wiary Jego uczniów”.

List apostołski w formie motu proprio Ojca Świętego Franciszka *Aperuit illis*, w którym ustanawia niedzielę Słowa Bożego, punkt 7

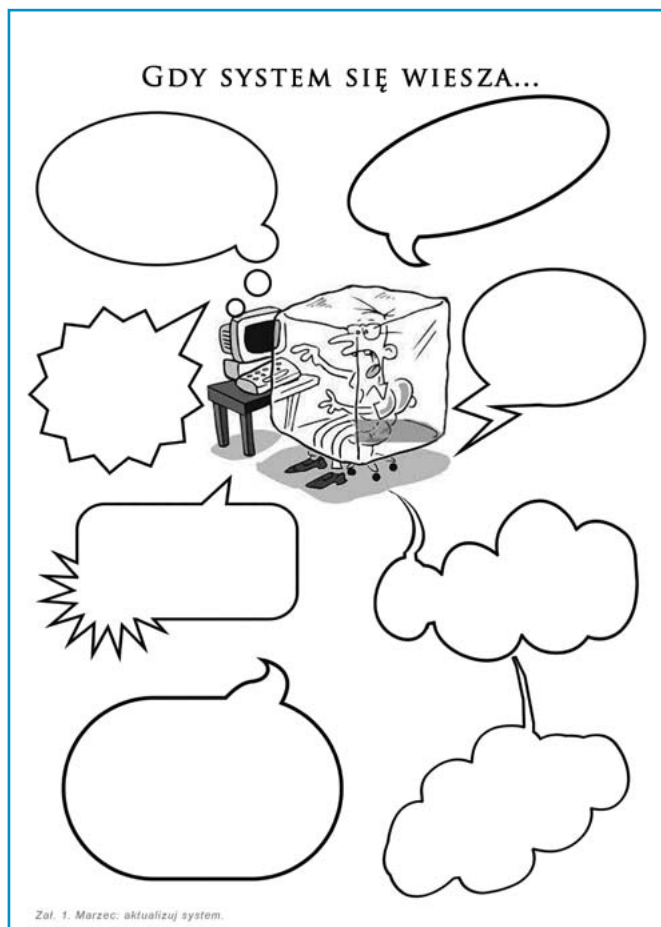


ROLECZKA NA DODATEK

- filmiki o Helenie Kmieć wykorzystane w czasie spotkania;
- filmik o przeżywaniu Wielkiego Postu na terenach misyjnych do wykorzystania w dowolnym momencie spotkania.

Załączniki

Załącznik 1



Załącznik 2

Pieśni Sługi Cierpiącego Jahwe

Pierwsza pieśń Sługi Pańskiego (Iz 42,1-7)

- 1 Oto mój Sługa, którego podtrzymuję.
Wybrany mój, w którym mam upodobanie.
Sprawiłem, że Duch mój na Nim spoczął;
On przyniesie narodom Prawo.
- 2 Nie będzie wołał ni podnosił głosu,
nie da słyszeć krzyku swego na dworze.
- 3 Nie złamie trzciny nadłamanej,
nie zgaasi knotka o nikłym płomyku.
On niezachwianie przyniesie Prawo.
- 4 Nie zniechęci się ani nie załamie,
aż utrwali Prawo na ziemi,
a Jego pouczenia wyczekują wyspy.
- 5 Tak mówi Pan Bóg,
który stworzył i rozpiął niebo,
rozpostarł ziemię wraz z jej plonami,
dał ludziom na niej dech ożywczy
i tchnienie tym, co po niej chodzą.
- 6 «Ja, Pan, powołałem Cię słusznie,
ująłem Cię za rękę i ukształtowałem,
ustanowiłem Cię przymierzem dla ludzi,
światłością dla narodów,
- 7 abyś otworzył oczy niewidomym,
ażebyś z zamknięcia wypuścił jeńców,
z więzienia tych, co mieszkają w ciemności.

PYTANIA:

1. Jaki jest wybrany Sługa? Jak byś Go opisał? Jakie ma cechy charakteru?
2. Do czego został powołany Sługa? Co ma uczynić, jakie dostał zadanie?

Załącznik 3



„Biblia zatem, będąc Pismem Świętym,
mówi o Chrystusie i ogłasza Go jako tego, który
musi przejść przez cierpienie, aby wejść do
chwały (por. w. 26).

Nie jakaś pojedyncza część Biblii, ale wszystkie
jej księgi mówią o Nim. Bez nich Jego śmierć
i zmartwychwstanie są nie do odczytania!'

Franciscus

Załącznik 5

GRUPA 1:

Świat dziś

do nas mówi,

swoim życiem

że czas to miłość.

pokazała,

że czas to pieniądz,

a Helena

Cytat: Joanna Blyszczak

KWIECIEŃ

**Miliardy danych krążą we wszechświecie,
dzięki nim wielu rzeczy się dowiecie.
Ważne, by z dobrego źródła pochodziły,
wtedy nikogo nie zniszczą, a dodadzą siły!**

We wszechświecie krążą miliardy danych internetowych. Niestety nie wszystkie są prawdziwe i nie wszystkie pochodzą z dobrego źródła. Są wiadomości fejkowe, bezmyślnie przekazywane i takie, które próbują się włamać do systemu i wyłudzać informacje. Prawda o zmartwychwstaniu Chrystusa krąży w świecie od wielu wieków. A wciąż jeszcze nie przez wszystkich jest dobrze rozumiana i dobrze wykorzystywana. Nie wszyscy w nią wierzą. Warto zatem powrócić do źródła, czyli do najstarszych zapisów o zmartwychwstaniu.

W kwietniu odkrywamy Ewangelię i poznajemy ewangelistów. Podkreślamy, że jest JEDNA Ewangelia, bo Ewangelia to dobra nowina o Jezusie Chrystusie, a Chrystus jest tylko jeden. Zauważamy, że ta sama, jedna Ewangelia spisana została przez czterech apostołów, w czterech wersjach. Każdy z nich spisał Ewangelię w innym czasie, w innym miejscu, nie kontaktowali się ze sobą i nie uzgadniali wersji, a jednak wiele faktów jest takich samych. To potwierdza prawdziwość Ewangelii. Odkrywamy fakty dotyczące zmartwychwstania Jezusa, powtarzające się u wszystkich ewangelistów. Świętujemy i cieszymy się, że Jezus zmartwychwstał i żyje.

CHECKLISTA:

- kolorowe karteczki z informacjami (**załącznik 1**);
- dwa plastikowe kubeczki z napisem: „prawda” i „kłamstwo”;

- karty pracy z rebusem (**załącznik 2**);
- fragmenty Ewangelii opisującej zmartwychwstanie (**załącznik 3**);
- flamastry;
- piosenka niemaGOtu *Nie ma Go tu, wstał!* (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=l6djoOEjwNY>);
- wydrukowany tekst papieża Franciszka (**załącznik 4**);
- obrazki pustego Grobu Pańskiego (**załącznik 5**);
- puste pudełka.



ZNAJDŹ SYGNAŁ

1. Wprowadzenie do spotkania

Animator: *Nasze dzisiejsze spotkanie zacznę od pewnej historii. Kiedyś pewien młody chłopiec o imieniu Michał bardzo lubił korzystać z internetu. Można tam znaleźć wiele ciekawych rzeczy: bajki, gry i mnóstwo innych zabawnych informacji. Pewnego dnia, gdy Michał przeglądał strony WWW, natrafił na dziwny artykuł, z którego wyczytał, że jeśli zje dużo zielonych jabłek, to nauczy się latać. Michał pomyślał, że to naprawdę fantastyczne! Marzył o lataniu jak Superbohater. Bez zastanowienia poszedł do kuchni i zaczął jeść jabłka jak szalony. Jednak po chwili zdał sobie sprawę, że to musi być żart. Nikt przecież nie może nauczyć się latać, jedząc jabłka! Poprosił więc swoich rodziców o pomoc. Wytłumaczyli mu, że nie wszystko, co jest napisane w internecie, jest prawdą. Czasami ludzie opowiadają bzdury lub żartują, żeby zabawić innych albo żeby sprawić, żeby uwierzyli oni w coś, co nie jest prawdziwe. Michał nauczył się, że ważne jest sprawdzanie informacji z kilku źródeł i zastanawianie się, czy to, co się czyta, jest prawdziwe.*

2. *Nasz dzisiejszy temat spotkania brzmi: „Miliardy danych krążą we wszechświecie, dzięki nim wielu rzeczy się dowiecie. Ważne, by z dobrego źródła pochodziły, wtedy nikogo nie zniszczą, a dodadzą siły!”.*

Animator wyjaśnia dzieciom dokładnie hasło spotkania:

„Miliardy danych” oznacza, że na świecie znajdziemy bardzo, bardzo dużo informacji. To może być wszystko, co możemy wyczytać w książkach, internecie, zobaczyć w filmach, usłyszeć od nauczycieli czy od naszych rodziców i przyjaciół.

„Krażą we wszechświecie” oznacza, że te informacje są wszędzie dookoła nas, jak gwiazdy na niebie, gotowe do odkrycia i zrozumienia.

„Dzięki nim wielu rzeczy się dowiecie” oznacza, że informacje mogą nam pomóc zrozumieć świat, nauczyć się nowych rzeczy, odkrywać ciekawe fakty i rozwijać się.

„Ważne, by z dobrego źródła pochodziły” znaczy, że powinniśmy sprawdzać, skąd pochodzą informacje, czy są prawdziwe i czy podają je osoby godne zaufania. Czasami ludzie mogą opowiadać różne historie, które nie są prawdziwe, więc warto być ostrożnym i szukać informacji w wiarygodnych miejscach.

„Wtedy nikogo nie zniszczą, a dodadzą siły!” oznacza, że jeśli korzystamy z prawdziwych, godnych zaufania informacji, mogą one nas wzmocnić i pomóc nam lepiej zrozumieć świat, a nie wprowadzić w błąd lub zranić.

3. Animator: *A teraz sprawdzimy, na ile jesteście w stanie ocenić, czy dana informacja jest prawdziwa, czy jest kłamstwem. Zagramy w grę.* Animator rozsypuje przed dziećmi kolorowe karteczki z napisanymi informacjami (**załącznik 1**), a następnie stawia dwa kubeczki z napisem „prawda” – na jednym, a na drugim z napisem „kłamstwo”. Każde dziecko na zmianę losuje jedną kartkę z koszyka. Po wylosowaniu czyta na głos umieszczoną tam informację i decyduje, czy jego zdaniem ta informacja jest prawdziwa, czy fałszywa. Później odkłada karteczkę do odpowiedniego kubeczka.

Po zakończeniu gry animator rozmawia z uczestnikami na temat znaczenia prawdziwych i fałszywych informacji oraz tego, jak ważne jest sprawdzanie źródeł. Jak można rozwijać umiejętność rozróżniania

prawdziwych i fałszywych informacjami, co jest kluczowe w dzisiejszym świecie pełnym informacji i fake newsów.



HASŁO DO WI-FI

1. Animator rozdaje dzieciom karty pracy z rebusem (załącznik 2). Zadaniem dzieci jest odgadnięcie hasła, które pomoże im odkryć, z jakiej części Pisma Świętego będziemy dziś korzystać.

Animator: *Świetnie wam poszło. Dziś naszym hasłem jest „Ewangelia”. Czy wiecie, ilu autorów ją spisało? Ile mamy wersji tej jednej Ewangelii? Dzieci podają liczbę. Tak, są cztery wersje Ewangelii i tyle dziś dostaniemy fragmentów do rozważania. Podzielę was na cztery grupy, aby każda z grup miała inny fragment.*

2. Animator dzieli uczestników spotkania na cztery grupy i każdej grupie wręcza jeden fragment z Ewangelii opisujący zmartwychwstanie (załącznik 3 z fragmentami: Mt 28, 1–15; Mk 16, 1–14; Łk 24, 1–12; J 20, 1–18) i flamaster. Każda grupa stara się usiąść w innym miejscu sali, aby wspólnie w swojej grupce przeczytać fragment, zastanowić się i podkreślić ważne zdania.



STORYTELLING

1. Animator prosi dzieci o powrót do wspólnego, dużego kręgu oraz zachęca dzieci z każdej grupy do wypowiedzenia się na forum, co w swojej małej grupie zauważyli i dostrzegli w danym fragmencie Ewangelii. Po każdej wypowiedzi animator podsumowuje i chwali za doskonałe spostrzeżenia.

2. Animator: *Przed chwilą opowiadaliście o fragmentach z Ewangelii, które mówią o zmartwychwstaniu. Czy wsłuchując się w słowa tych teksów, zauważyliście, że autorem jest zawsze ktoś inny? Inny uczeń Pana Jezusa.*

Może dostrzeżliście też części wspólne, które występowały w każdym opisie? Spróbujemy je teraz razem odnaleźć, może macie je zaznaczone. Jeśli nie, zaznaczymy je wspólnie kolorem.

Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat swoich spostrzeżeń co do części wspólnych w tych fragmentach.

Świetnie, w każdym fragmencie zostały zawarte te same informacje:

- **Obecność kobiet przy grobie Jezusa.**

Mateusz (Mt 28, 1–10) – w tekście jest mowa o Marii Magdalenie i drugiej Marii, które przychodzą do grobu.

Marek (Mk 16, 1–8) – występują: Maria Magdalena, Maria (matka Jakuba) i Salomea.

Łukasz (Łk 24, 1–11) – Maria Magdalena, Maria (matka Jakuba) i Joanna przychodzą do grobu.

Jan (J 20, 1–18) – mowa jest o Marii Magdalenie, która przychodzi sama do grobu.

- **Grób** jest pusty. We wszystkich czterech fragmentach czytamy, że kobiety przychodzą do grobu i znajdują go pustym. Nie ma ciała Jezusa.
- **Obecność aniołów.** W każdej Ewangelii jest wzmianka o aniołach, którzy pojawiają się przy grobie i przekazują kobietom, że Jezus zmartwychwstał.
- **Spotkanie ze zmartwychwstałym Jezusem.** W każdej z Ewangelii relacjonowane jest spotkanie kobiet z zmartwychwstałym Jezusem lub posłańcami Bożymi, którzy informują o zmartwychwstaniu.
- **Reakcja uczniów na wiadomość o zmartwychwstaniu.** Mimo że to nie dotyczy bezpośrednio obecności kobiet przy grobie, w każdej z Ewangelii pojawia się opis reakcji uczniów na wiadomość o zmartwychwstaniu. Z początku są oni zaskoczeni i nieufni, ale później wierzą w to, co opowiedziały im kobiety.

Te wspólne elementy potwierdzają autentyczność i wiarygodność opowieści o zmartwychwstaniu Jezusa, ponieważ pomimo różnic w szczegółach te kluczowe wydarzenia zostały uwiecznione przez każdego z ewangelistów. Czterej ewangeliści nie siedzieli obok siebie, kiedy to pisali. Nie kontaktowali się i nie wymieniali uwagami typu „jak to było?” i „co napisać?”. Pisali, będąc wiele kilometrów od siebie, a co najważniejsze, spisywali Ewangelię na przestrzeni wielu lat! Mateusz zaczął pisać około 64 r. (po aramejsku), ale skończył po roku 70 (po grecku). Wersja św. Marka powstała w latach 67–70. Łukasz pisał później, bo około roku 75–80. A ostatnia, Janowa wersja to rok 100. Mimo rozpiętości lat i kilometrów wiele faktów zapamiętali tak samo! To znaczy, że opisywane wydarzenia są prawdziwe. Gdyby je zmyślali, to każdy pisałby co innego.

Chociaż każdy z ewangelistów opowiadał historię na swój sposób, to mówią oni o tych samych ważnych rzeczach. Dzięki temu, co opowiadają nam Ewangelie, możemy więc być pewni, że zmartwychwstanie Jezusa naprawdę się wydarzyło. To wspaniała historia, która daje nam nadzieję i pokazuje, jak wielka jest miłość Boga do nas wszystkich.

3. Śpiewamy z dziećmi piosenkę o zmartwychwstaniu niemaG0tu *Nie ma Go tu, wstał!* (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=l6djoOEjwNY>). Staramy się również do tej pieśni zatańczyć, np. podskakując do zwrotek, a podczas refrenu, łącząc się w pary i tańcząc, zahaczając się pod rękę.

4. Animator: *Wiele już dziś słyszeliśmy o zmartwychwstaniu, było to wydarzenie, które zmieniło historię świata i przyniosło nadzieję oraz zbawienie. Gdy Jezus zmartwychwstał, otworzyły się wielkie drzwi do nieba dla wszystkich, którzy w Niego wierzą. To oznacza, że każdy z nas, bez względu na to, skąd jesteśmy, mamy nadzieję na wieczne szczęście i życie w bliskości Boga. Zmartwychwstanie Jezusa pokazuje nam, jak wielka jest miłość Boga do nas. Przez swoją śmierć i zmartwychwstanie Jezus pokonał grzech i śmierć, dając nam nowe życie i szansę na wieczność. Dzięki*

zmarłychwstaniu Jezusa możemy zawsze czuć się bezpieczni i kochani, wiedząc, że Bóg jest z nami każdego dnia. To właśnie dlatego mówimy, że zmarłychwstanie Chrystusa odmieniło cały świat – dało nam nową szansę, nowe życie i wielką radość!

5. Podobne słowa wypowiedział Ojciec Święty podczas 97. Światowego Dnia Misyjnego.

Animator rozdaje dzieciom wydrukowany tekst papieża Franciszka (**załącznik 4**), a następnie prosi jedno z dzieci o przeczytanie wyraźnie i powoli.

„Pozwólmy zatem, aby zawsze towarzyszył nam zmarłychwstały Pan, który wyjaśnia nam sens Pisma Świętego. Pozwólmy, by On rozpałił nasze serca, oświecił nas i przemienił, abyśmy mogli głosić światu Jego tajemnicę zbawienia z mocą i mądrością, które pochodzą od Jego Ducha”.

Animator: *W tekście, który przeczytaliśmy, usłyszeliśmy, że Jezus jest z nami zawsze, nawet teraz, kiedy Go nie widzimy fizycznie. Papież Franciszek prosi, aby Jezus pomógł nam zrozumieć, co jest napisane w Piśmie Świętym, czyli w Biblii. Gdy Jezus jest w naszych sercach, są one pełne miłości i radości. To jak zapalenie się małego ogniska w naszych sercach – daje nam ciepło i radość, a także pomaga nam robić dobre rzeczy dla innych. Bóg daje nam też siłę i mądrość, żebyśmy mogli mówić innym o Jego wielkiej miłości i tajemnicy zbawienia. Tak więc pamiętajcie, że zmarłychwstały Pan, czyli Jezus, jest zawsze z nami, pomaga nam zrozumieć dobre rzeczy z Pisma Świętego, rozpała nasze serca miłością i daje nam siłę, żebyśmy mogli przekazywać tę miłość innym. To naprawdę wspaniałe!*

6. Animator (jeśli pogoda na to pozwala) wychodzi z dziećmi na zewnątrz, aby pobawić się na dworze. Jeśli pogoda nie sprzyja, można zabawę wykonać w sali, dodatkowo puszczając muzykę. Animator przed

spotkaniem ukrywa na zewnątrz lub w sali puste pudełko lub kartki z napisem „pusty grób” bądź obrazki pustego grobu, wydrukowane z **załącznika 5**. Zadaniem dzieci jest ich odnalezienie w określonym czasie. Po odnalezieniu za pomocą pantomimy lub okrzyku dzieci wyrażają radość, podobnie jak uczniowie, kiedy zobaczyli pusty grób Jezusa.



PRZEŚLIJ DALEJ!

1. *Zobaczcie, jak radość zmartwychwstania przeżywana jest w innych częściach świata.*

Oglądamy filmik z **załącznika 6**.

2. Przygotowujemy się wspólnie do procesji rezurekcyjnej. Znakiem jedności może być niesiony przez dzieci misyjny różaniec. Duży różaniec można zrobić w ramach pracy w Ognisku Misyjnym bądź kupić w sklepie PDM: <https://misyjny-sklep.missio.pl/>.



DLA DOCIEKLIWYCH

„Relacja pomiędzy Zmartwychwstałym, wspólnotą wierzących oraz Pismem Świętym jest ekstremalnie życiodajna dla naszej tożsamości. Bez Pana, który nas wprowadza, niemożliwe jest zrozumienie głębokości Pisma Świętego. To działa również w drugą stronę: bez Pisma Świętego, wydarzenia z misji Jezusa oraz Jego Kościoła w świecie są niemożliwe do odczytania. Słusznie św. Hieronim mógł napisać: «Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa»”.

List apostołski w formie motu proprio Ojca Świętego Franciszka *Aperuit illis*, w którym ustanawia Niedzielę Słowa Bożego, punkt 1

„Pozwólmy zatem, aby zawsze towarzyszył nam zmartwychwstały Pan, który wyjaśnia nam sens Pisma Świętego. Pozwólmy, by On rozpałił nasze serca, oświecił nas i przemienił, abyśmy mogli głosić światu Jego tajemnicę zbawienia z mocą i mądrością, które pochodzą od Jego Ducha”.
Orędzie Ojca Świętego Franciszka na 97. Światowy Dzień Misyjny 22 października 2023 r.



ROLECZKA NA DODATEK













- *Misyjna radość zmartwychwstania* – filmik z załącznika 6





Załączniki

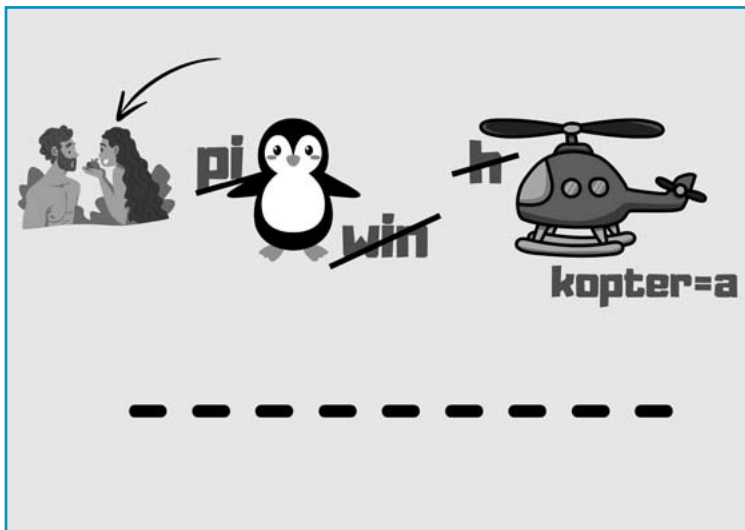


Załącznik 1

	NAUCZYCIELKA UCZY W SZKOLE.
	PSZCZOŁY SĄ WAŻNE DLA ZAPYLANIA KWIATÓW.
	PTAKI POTRAFIĄ LATAĆ WYSOKO NA NIEBIE.
	WODA ZAMIENTA SIĘ W LÓD, GDY JEST BARDZO ZIMNO.
	SŁOŃCE WSCHODZI NA WSCHODZIE I ZACHODZI NA ZACHODZIE.
	KSIĄŻKI MOŻNA WYPOŻYCZAĆ Z BIBLIOTEKI. 
	DESZCZ POCHODZI Z CHMUR. 
	KOTY POTRAFIĄ MRUCZEĆ, GDY SĄ ZADOWOLONE. 
	MLEKO POCHODZI OD KRÓW. 
	LUDZIE ODDYCHAJĄ TLENEM Z POWIETRZA.
	SAMOCODY POTRZEBUJĄ PALIWA, ŻEBY JEŹDZIĆ.
	RZEKI PŁYNĄ DO MORZA. 
	SŁONIE MAJĄ DŁUGIE TRĄBY. 
	ŻABY POTRAFIĄ SKAKAĆ WYSOKO. 
	LIŚCIE DRZEW ZMIENIAJĄ KOLOR JESIENIĄ. 

	LWY LATAJĄ NA KSIĘŻYCU.
	KWIATY MOGĄ ŚPIEWAĆ PIOSENKI.
	SŁOŃCE JEST ZIMNE.
	RYBKI MOGĄ JEŹDZIĆ NA ROWERZE. 
	KOTY SZCZEKAJĄ. 
	SŁONIE POTRAFIĄ LATAĆ.
	PAJĄKI BUDUJĄ DOMY Z CEGIEŁ. 
	SAMOCODY JEDZĄ TRAWĘ, ŻEBY JEŹDZIĆ.
	KSIAŻKI ROSNĄ NA DRZEWACH. 
	PSY UCZĄ SIĘ W SZKOLE JAK DZIECI.
	ŻYRAFY GRAJĄ W PIĘKĘ NOŻNĄ.
	PTAKI POTRAFIĄ MÓWIĆ W LUDZKIM JEZYKU.
	WODA JEST SŁODSZA NIŻ CUKIER. 
	RZEKI PŁYNĄ W GÓRĘ. 
	KRÓLIKI MAJĄ SKRZYDŁA I MOGĄ LATAĆ.
	WETERYNARZ LECZY LUDZI. 

Załącznik 2



pi h

win kopter=a

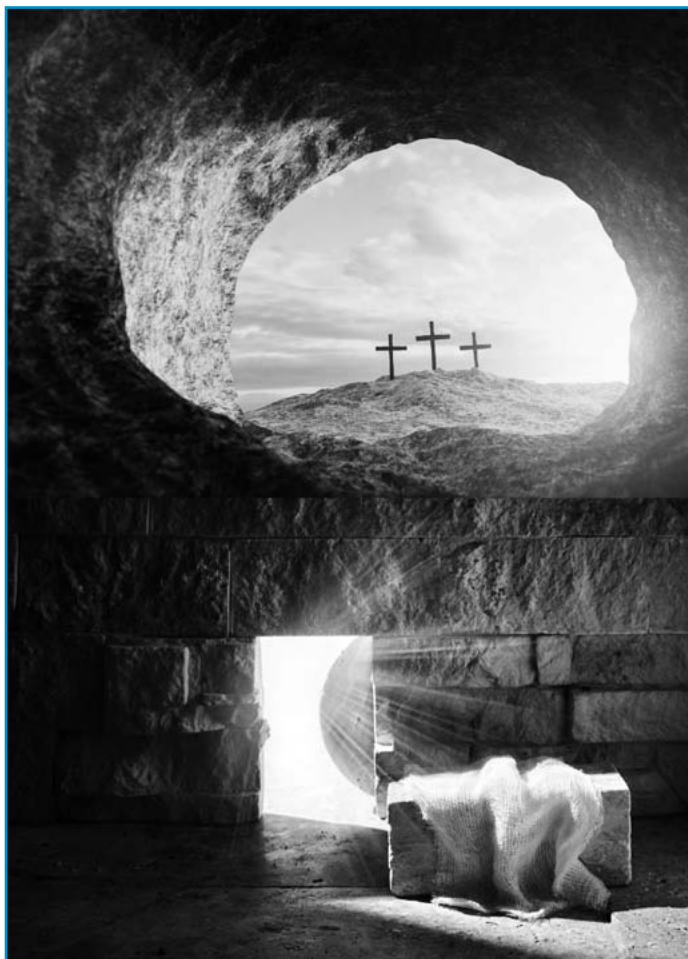
Załącznik 4



„Pozwólmy zatem, aby zawsze towarzyszył nam zmartwychwstały Pan, który wyjaśnia nam sens Pisma Świętego. Pozwólmy, by On rozpałił nasze serca, oświecił nas i przemienił, abyśmy mogli głosić światu Jego tajemnicę zbawienia z mocą i mądrością, które pochodzą od Jego Ducha”.

Franciscus

Załącznik 5





MAJ

**Grono dobrych przyjaciół to fajna sprawa,
z nimi miłsza jest praca i lepsza zabawa.
Jezus też chce być twoim przyjacielem,
nie pozwól Mu czekać, zaakceptuj Jego zaproszenie!**

W mediach społecznościowych ludzie tworzą grupy, w których potem wymieniają się wiadomościami, zdjęciami i filmikami. Dzielą się tym, co robią, co przeżywają. Ważne, żeby osoby, z którymi wymieniamy się takimi informacjami, były godne zaufania i uczciwe, warto, by byli naszymi dobrymi kolegami i koleżankami, aby poza znajomością wirtualną tworzyć też z nimi relacje w realu. Człowiek nie rozwija się i nie wrasta bez relacji z innymi. Jezus też jest osobą. Żywą i prawdziwą. On też zaprasza nas do grona swoich przyjaciół. Chce z nami spędzać czas i na nas czeka.

W maju poznajemy listy św. Pawła Apostoła, a w szczególności 1 List do Koryntian, który zawiera najstarszy opis ustanowienia Eucharystii. Podkreślamy, jak ważne jest uczestnictwo w Mszy Świętej i osobowa relacja z Jezusem. Tak jak potrzebujemy jedzenia, picia i relacji osobowych, tak nasze serce potrzebuje komunii świętej i bliskości Jezusa.

Poznajemy akcję Dzieci Komunii Dzieciom Misji (Dzień Misyjny w Białym Tygodniu) i włączamy się w nią.

CHECKLISTA:

- karteczki do scenki z zadaniem (**załącznik 1**);
- komputer z dostępem do internetu, głośnik, rzutnik;
- Pismo Święte lub aplikacja Pisma Świętego na telefonie;
- kolorowe i białe kartki A4, flamastry, kredki, nożyczki, kleje;

- karta pracy do pokolorowania z hasłem (**załącznik 2**);
- filmik wideo, na którym s. Danuta Drewnowska FMA, misjonarka z Argentyny, czyta fragment Pisma Świętego (**załącznik 3**);
- film o naczyniach liturgicznych (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=aaL4y0L55c>);
- quiz (<https://wordwall.net/pl/resource/68596156/religia/naczynia-liturgiczne-wersja-podstawowa> i <https://wordwall.net/pl/resource/30328912/religia/naczynia-liturgiczne>);
- fragment wypowiedzi Ojca Świętego (**załącznik 4**);
- fragment filmu *Największy z cudów* (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=Ve4TS2LNiYs>, 46 min 30 s – 48 min 2 s);
- piosenka z repertuaru Magdy Anioł *Kiedys wino i chleb* (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=kUp6eGtXgzk>);
- wypowiedź s. Danuty (**załącznik 5, wideo**);
- playlista *Dzieci Komuniyjne Dzieciom Misji* z YouTube'a PDM: <https://youtube.com/playlist?list=PLnE-9SOF7dZc-Tnw-uGj2uhj6iuejw8kZ&si=Yso0ejDBQItGpE5C> i/lub playlisty z 2025 r.



ZNAJDŹ SYGNAŁ

1. Spotkanie rozpoczynamy od wybrania grupy 4–5 dzieci, które się przyjaźnią. Każdemu dziecku wręczamy kartkę z zadaniem (**załącznik 1**). Nie mówimy na głos, co mają zrobić. Jedna osoba ma zaprosić kolegów na przyjęcie przygotowane z okazji swoich urodzin lub imienin. Pozostali mają za zadanie odmówić koledze, wymyślając różne powody. Uczestnicy spotkania odgrywają scenkę.

2. Po odegraniu scenki animator mówi: *Dziękuję wam za zaangażowanie w rolę. Niektórzy mieli zadanie, żeby odmówić udziału w imprezie, na którą zostali zaproszeni.* Następnie animator pyta osobę, która miała zaprosić przyjaciół na przyjęcie, jakie były jej/jego odczucia. Odpowiedź dziecka powinna zawierać m.in. takie spostrzeżenia: osoba zapraszająca

czuła się odrzucona, a wysiłek, który włożyła w przygotowanie przyjęcia, poszedł na marne.

Animator: W sytuacji, kiedy ktoś nam czegoś odmawia, czujemy się smutni i zawiedzeni. Pamiętajmy, że każdy z nas potrzebuje, aby ktoś go wysłuchał i wspierał w ważnych dla niego chwilach, ale także na co dzień. Podobnie jak osoba, która zapraszała przyjaciół na przyjęcie, czuje się Jezus, gdy my nie przyjmujemy Jego zaproszenia na przyjęcie, które On organizuje dla nas. To przyjęcie to niedzielna Msza Święta. Możemy oczywiście modlić się w innych miejscach, np. w domu, w parku – i to też będzie prawdziwa modlitwa. Jednak tylko we wspólnocie, tylko podczas Eucharystii możemy przyjmując Ciało Pana Jezusa, czyli komunię, która nas karmi, umacnia, posila i leczy. Czy wiecie, że nawet aniołowie nie mogą przyjmować komunii świętej? To jest wyjątkowy dar, który Jezus daje nam, swoim przyjaciołom. Dlatego tak ważne jest, abyśmy przychodzili na Mszę i przyjmowali to niezwykle zaproszenie od Jezusa.



HASŁO DO WI-FI

1. Animator: *Tak jak na każdym spotkaniu będzie nam i dziś towarzyszyć hasło. W jego odgadnięciu pomoże wam karta pracy, którą musicie pokolorować zgodnie ze znajdującą się na niej legendą. Animator rozdaje dzieciom kartki z kartą pracy (załącznik 2) oraz kredki do kolorowania. Tłumaczy, że pola z daną figurą trzeba pokolorować odpowiednim kolorem: pola z trójkątem – na niebiesko, pola z kwadratem – na czerwono, pola z prostokątem – na żółto, a pola z kółkiem – na zielono.*

2. Animator: *Świetnie wam poszło, nasza kolorowa karta pracy pomogła nam odszyfrować hasło: 1 Kor 11, 23–26. Przypomnijcie, co znaczy ten skrót? (Chwila na wypowiedzi dzieci). To oznacza, że naszym dzisiejszym hasłem jest fragment z 1 Listu do Koryntian, z rozdziału 11, wersety od*

23 do 26. *Fragment ten przeczyta nam s. Danuta Drewnowska FMA, misjonarka z Argentyny (załącznik 3, wideo). Posłuchajmy!* Po wysłuchaniu fragmentu przeczytanego przez s. Danutę czytamy go powoli wraz z dziećmi w języku polskim:

„Pan Jezus tej nocy, kiedy został wydany, wziął chleb i dzięki uczyniwszy, połamał i rzekł: «To jest Ciało moje za was [wydane]. Czyńcie to na moją pamiątkę». Podobnie, skończywszy wieczerzę, wziął kielich, mówiąc: «Ten kielich jest Nowym Przymierzem we Krwi mojej. Czyńcie to, ile razy pic będziecie, na moją pamiątkę». Ilekroć bowiem spożywacie ten chleb albo pijecie kielich, śmierć Pańską głosicie, aż przyjdzie”.

Animator: Ten fragment opowiada o bardzo ważnym wydarzeniu, które miało miejsce podczas Ostatniej Wieczerzy, w czasie której Jezus pierwszy raz przemienił chleb i wino w swoje Ciało i swoją Krew. Jezus dał nam w ten sposób bardzo ważne zadanie: za każdym razem, kiedy przyjmujemy komunię świętą w czasie Mszy Świętej, wspominamy Jego ofiarę i Jego miłość do nas. To wydarzenie nazywamy Eucharystią, a pierwsza Eucharystia miała miejsce właśnie podczas Ostatniej Wieczerzy. Jezus chciał, abyśmy pamiętali o Jego miłości i poświęceniu, dlatego przekazał uczniom, by powtarzali sprawowanie Ostatniej Wieczerzy na Jego pamiątkę.

3. Animator proponuje uczestnikom, żeby przyjrzeni się z bliska naczyniom liturgicznym, w których dokonuje się największy cud – przemiana chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa. W miarę możliwości stara się, aby na ten moment spotkania przybył do nich ksiądz proboszcz bądź wikary, który opowie i pokaże dzieciom naczynia liturgiczne oraz bielinę kielichową. Jeśli nie ma takiej możliwości, oglądamy wraz z dziećmi filmik, w którym ksiądz tłumaczy i opowiada o naczyniach liturgicznych (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=aaL4y0L55cU>).

4. Animator: *Teraz sprawdzimy, co zapamiętaliście, rozwiązując wspólnie quiz* (link do pierwszego quizu: <https://wordwall.net/pl/resour>

[ce/68596156/religia/naczynia-liturgiczne-wersja-podstawowa](https://68596156/religia/naczynia-liturgiczne-wersja-podstawowa) i do drugiego: <https://wordwall.net/pl/resource/30328912/religia/naczynia-liturgiczne>). W obu linkach są dostępne różne wersje quizu, np. anagramy, wykreślanka czy łączenie w pary. Od animatora zależy, jaką grę wybierze, dostosowując ją do wieku uczestników. Animator również może podzielić uczestników na kilka grup, ale tak, aby w każdej dostępny był jeden smartfon, a następnie rozesłać uczestnikom spotkania quiz na telefon do rozwiązywania go w małych grupkach.



STORYTELLING

1. Animator: *Możecie was to dziwić, że tak dużo mówimy dzisiaj o Eucharystii, chociaż tematy naszych spotkań w tym roku dotyczą czegoś innego... Pamiętacie czego? Macie rację, poznajemy w tym roku Pismo Święte. A my dzisiaj większość spotkania rozmawiamy o Mszy Świętej... Komu się jednak wydaje, że to dwie różne rzeczywistości, ten się bardzo myli! Posłuchajcie, dlaczego jest w błędzie, a także tego, co na ten temat napisał papież Franciszek:*

Z **załącznika 4** animator odczytuje fragment wypowiedzi papieża:

„Spotkanie z Jezusem w Piśmie Świętym prowadzi nas do Eucharystii, w której to samo słowo osiąga swoją największą skuteczność, ponieważ jest ona realną obecnością żywego Słowa. Słowo Boże, słuchane i celebrowane, zwłaszcza w Eucharystii, karmi i umacnia wewnętrznie chrześcijan oraz czyni ich zdolnymi do prawdziwego świadectwa ewangelicznego w życiu codziennym”.

Słyszeliście? Sam Ojciec Święty mówi, że Pismo Święte i Eucharystia są ze sobą bardzo mocno związane. Kto często spotyka się z Panem Bogiem w Jego słowie, tęskni za Nim w Eucharystii. Podobnie jest z nami i naszymi bliskimi. Kiedy mieszkamy daleko od kogoś, kogo kochamy, i często

rozmawiamy przez telefon, WhatsApp lub Messenger, to im częściej się słyżymy, tym bardziej tęsknimy, bo nie możemy spotkać się w realu. Brakuje nam, by się dotknąć czy przytulić...

2. Animator: *Eucharystia* to szczególna modlitwa, w której często uczestniczymy. Możemy o niej dużo powiedzieć, ale jest też bardzo tajemnicza i nie do końca zrozumiała. Dzieje się tak dlatego, że podczas niej dokonuje się cud, którego nie widzimy – chleb i wino przemieniają się w Ciało i Krew Jezusa. Podczas Eucharystii świat, który widzimy, łączy się ze światem niewidzialnym. To oznacza, że my, ludzie, modlimy się razem ze świętymi i aniołami, którzy także są obecni na Mszy Świętej. Jest więc ona największym cudem, w którym możemy brać udział. Uczestniczymy w niej, nie tylko słuchając księdza i odpowiadając na jego słowa, ale także modląc się i pamiętając o tym cudzie. Zobaczmy, jak to wygląda. Oglądamy z dziećmi fragment filmu *Największy z cudów* (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=Ve4TS2LNiYs>, 46 min 30 s – 48 min 2 s). Po filmie omawiamy z dziećmi to, co obejrzelśmy: *Kiedy patrzymy na ołtarz, widzimy tam księdza, ale tak naprawdę stoi tam sam Jezus. Gdy kapłan podnosi kielich z winem, dzieje się coś niezwykłego – Pan Jezus umiera za nas na krzyżu. Choć tego nie widzimy, możemy to sobie wyobrazić i pamiętać, że jesteśmy wtedy bardzo blisko Jezusa i Jego Matki. To sprawia, że Eucharystia jest wyjątkowa i pełna tajemnic, które możemy odkrywać przez całe życie.*

3. Uczymy się piosenki z repertuaru Magdy Anioł *Kiedyś wino i chleb* (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=kUp6eGtXgzk>). Najpierw pozwalamy się dzieciom osłuchać z melodią i tekstem, a następnie uczymy je piosenki poprzez powtarzanie, np. animator zaczyna, czytając dwa pierwsze słowa z wersu, a dzieci go kończą (tekst i chwyt: <https://www.giszowiec.org/spiewnik/k/1374-kiedys-wino-i-chleb>).

4. Animator: *Teraz porozmawiajmy przez chwilę o naszych przyjaciółach. Co najbardziej lubicie razem z nimi robić? Czy lubicie razem się bawić,*

grać w gry, rozmawiać, a może coś innego? (Czas na swobodne wypowiedzi dzieci).

Animator podsumowuje: *To wspaniale! Przyjaciele są naprawdę ważni, prawda? Dają nam dużo radości. A teraz pomyślcie przez chwilę: jak możemy spędzać czas z Jezusem, naszym najlepszym Przyjacielem? (Chwila na burzę mózgow).*

*Wszystkie wasze odpowiedzi są świetne. Jednym ze sposobów spędzania czasu z Jezusem jest modlitwa. Modlitwa to rozmowa z Bogiem. Możemy mówić Mu o naszych radościach, troskach, prosić o pomoc i dziękować za wszystko, co dla nas robi. Innym sposobem jest czytanie Pisma Świętego. Biblia to księga, która opowiada o Jezusie i Jego miłości do nas. Czytając ją, możemy dowiedzieć się więcej o naszym Przyjacielu. **Najważniejszym zaś momentem spotkania z Jezusem jest uczestnictwo w Eucharystii**, o której dziś tak wiele mówimy. Podczas Mszy Świętej spotykamy się z Bogiem w bardzo szczególny sposób. Kiedy na ołtarzu w postaci Chleba i Wina jest z nami Jezus, możemy poczuć Jego obecność w naszych sercach. Tak jak spędzamy czas z naszymi przyjaciółmi, tak samo możemy spędzać czas z Jezusem, rozmawiając z Nim, słuchając Go i spotykając się z Nim w kościele. Jezus jest naszym Przyjacielem, który jest przy nas i chce, żebyśmy byli blisko Niego. Pamiętajcie o tym!*

5. Animator rozdaje dzieciom kartki, flamastry i kredki. *Rozdane pomoce przydadzą się wam do wykonania zadania. Narysujcie, proszę, w jaki sposób staracie się spędzać czas z Jezusem. Kiedy dzieci wykonują zadanie, w tle puszczamy piosenkę Magdy Anioł *Kiedyś wino i chleb* (link do YouTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=kUp6eGtXgzk>).*

6. Po zakończonej pracy każdy z uczestników opowiada o tym, co narysował, i w jaki sposób stara się pielęgnować i rozwijać swoją relację z Jezusem. *Chciałbym wam serdecznie podziękować za wasze piękne prace! Każda jest wyjątkowa i pokazuje, jak bardzo kochacie Jezusa. Te rysunki są pełne kolorów, radości i miłości – dokładnie takie, jaka*

powinna być relacja z Jezusem. Jestem bardzo dumny, że pielęgnujecie swoją przyjaźń z Bogiem. Pamiętajcie, że Jezus zawsze jest przy was, słucha waszych modlitw i cieszy się, kiedy spędzacie z Nim czas. Wasze prace są dowodem na to, że naprawdę dbacie o tę szczególną relację. Dziękuję wam za to, że tak pięknie pokazujecie swoją miłość do Jezusa, i za to, że pamiętacie, jak ważne jest być blisko Niego. Jezus jest waszym najlepszym Przyjacielem i cieszy się, że macie Go w swoich sercach. Zachęcam was, abyście nadal pielęgnowali tę relację, modlili się, czytali Biblię i uczestniczyli w Eucharystii.



PRZEŚLIJ DALEJ!

1. Animator: *Jak doskonale wiecie, mamy obecnie maj, miesiąc, który w szczególny sposób związany jest z Maryją i świętowaniem w wielu parafiach uroczystości Pierwszej Komunii Świętej. Dzieci po raz pierwszy przyjmują Jezusa pod postacią chleba do swojego serca. Ręka do góry, kto z was w tym roku przyjmie Pierwszą Komunię Świętą? A kto już przyjął? Opowiedzcie, jak to było, co pamiętacie. Kto z was nie może się już doczekać tego wyjątkowego spotkania? Czy wiecie, że każda komunია, a szczególnie pierwsza, jest bardzo związana z misjami? Może pamiętacie Biały Tydzień i jeden dzień szczególnie poświęcony misjom? Czy włączaliście się w akcję Dzieci Komuniyjne Dzieciom Misji? My w tym roku szczególnie obchodzimy ten dzień w naszej parafii. Przypomnijmy raz jeszcze piosenkę, której się dziś uczyliśmy. Za zgodą księdza proboszcza nauczymy ją wszystkie dzieci podczas Dnia Misyjnego w Białym Tygodniu. Ponownie śpiewamy wspólnie Kiedyś wino i chleb (link do YoyTube'a: <https://www.youtube.com/watch?v=kUp6eGtXgzk>).*

2. Animator: *Obejrzyjcie i posłuchajcie teraz, jak przygotowanie do Pierwszej Komunii Świętej wygląda na dalekim kontynencie. Opowie nam*

o tym s. Danuta Drewnowska FMA, misjonarka z Argentyny. Wspólnie oglądamy film (**załącznik 5, wideo**).

3. Po uzgodnieniu z księdzem proboszczem i rodzicami dzieci, jeśli to możliwe, organizujemy w parafii lub szkole akcję Dzieci Komunijne Dzieciom Misji dla dzieci pierwszokomunijnych i rocznicowych. Więcej informacji na temat akcji w linku: <https://missio.org.pl/dzieci-komunijne-dzieciom-misji/>, materiały można kupić online: <https://misyjny-sklep.missio.pl/2-sklep-missio-polonia>.

Zobaczcie, jak swój Dzień Misyjny w Białym Tygodniu przeżyła Zuzia: <https://www.youtube.com/watch?v=ERi2dlkh5sc&list=PLnE-9SOF7dZc-Tnw-uGj2uhj6iuejw8kZ&index=3>.



DLA DOCIEKLIWYCH

„Słowo Boże, słuchane i celebrowane, zwłaszcza w Eucharystii, karmi i umacnia wewnętrznie chrześcijan oraz czyni ich zdolnymi do prawdziwego świadectwa ewangelicznego w życiu codziennym. Przewyciężyliśmy już dawne przeciwstawienie Słowa i Sakramentu. Proklamowane, żywe i skuteczne Słowo przygotowuje przyjęcie Sakramentu i w Sakramencie Słowo to osiąga swą maksymalną skuteczność”. EG 174

„Spotkanie z Jezusem w Piśmie Świętym prowadzi nas do Eucharystii, w której to samo słowo osiąga swoją największą skuteczność, ponieważ jest Ona realną obecnością żywego Słowa. Tam jedyny Absolut otrzymuje najwspanialsze uwielbienie, jakie można Jemu oddać na tym świecie, ponieważ to Chrystus ofiaruje samego siebie. A kiedy przyjmujemy Go w Komunii św., odnawiamy nasze przymierze z Nim i pozwalamy Mu na coraz pełniejsze wypełnianie Jego przemieniającego działania”. GE 157



ROLECZKA NA DODATEK

- filmiki wykorzystane podczas spotkania;
- playlista *Dzieci Komunijne Dzieciom Misji* z YT PDM: <https://youtube.com/playlist?list=PLnE-9SOF7dZc-Tnw-uGj2uhj6iuejw8kZ&si=Yso0ejDBQItGpE5C> i/lub playlista 2025, która pojawi się na kanale YT Papieskich Dzieł Misyjnych w marcu 2025 r.

Załączniki

Załącznik 1

Zadania do scenki

Wydrukuj poniższe zadania i potnij je na części. Uczestnicy spotkania losują karteczkę i próbują odegrać zapisaną na niej scenkę. Ważne, by biorący w niej udział byli przyjaciółmi, a przynajmniej się lubili.

Zadanie 1

Wyobraź sobie, że urządzasz przyjęcie urodzinowe i zapraszasz swoich najlepszych przyjaciół. Podejdź teraz do każdego i zaprosz, z radością i zaangażowaniem, obiecując świetną zabawę w znajomym gronie. Powiedz, np.: „Cześć, jutro mam urodziny! Przyjdź do mnie, proszę, na małe przyjęcie. Będzie pizza, cola, chipsy, zagramy w naszą ulubioną grę, pośmiejemy się, pobawimy w znajomym gronie. Co ty na to?”

Zadanie 2

Twój dobry przyjaciel zaprasza cię na przyjęcie urodzinowe. Zapowiada się świetna zabawa, ale ty... masz propozycję wyjścia do kina na film, który bardzo chciałeś obejrzeć. Musisz więc odmówić.

Zadanie 3

Twój dobry przyjaciel zaprasza cię na przyjęcie urodzinowe. Zapowiada się świetna zabawa, ale ty... jutro masz WF i test sprawnościowy, po którym zwykle masz zakwasy. Niestety musisz odmówić.

Zadanie 4

Twój dobry przyjaciel zaprasza cię na przyjęcie urodzinowe. Zapowiada się świetna zabawa, ale ty... masz pojutrze klasówkę, którą musisz napisać na pozytywną ocenę, bo inaczej będziesz miał słabą ocenę na semestr. Musisz więc odmówić.

Zadanie 5

Twój dobry przyjaciel zaprasza cię na przyjęcie urodzinowe. Zapowiada się świetna zabawa, ale ty... umówiłeś się na spotkanie z innym kolegą i nie chcesz już tego odwoływać. Tym bardziej że macie iść na kebaba, którego bardzo lubisz. Musisz więc odmówić.

Załącznik 4



„Spotkanie z Jezusem w Piśmie Świętym prowadzi nas do Eucharystii, w której to samo słowo osiąga swoją największą skuteczność, ponieważ jest ona realną obecnością żywego Słowa. Słowo Boże, słuchane i celebrowane, zwłaszcza w Eucharystii, karmi i umacnia wewnętrznie chrześcijan oraz czyni ich zdolnymi do prawdziwego świadectwa ewangelicznego w życiu codziennym’.



CZERWIEC

**Kiedy platforma ci się podoba,
to ją lajkujesz i subskrybujesz, żeby nie stracić żadnego słowa.
Bądź zatem od dzisiaj wiernym followersem słowa Bożego,
żyj nim codziennie, prawdziwie i na całego!**

Subskrypcja i polubienia internetowych zasobów sprawiają, że podobne treści pojawiają się w naszych smartfonach i komputerach częściej i nie da się ich przegapić. Przez cały rok poznawaliśmy Pismo Święte – słowa Boga, który chce z nami rozmawiać i być blisko nas. Staraliśmy się być w „Bożej sieci”, w „Bożym zasięgu”. Odkrywaliśmy hasła do tego „Bożego wi-fi”. W czerwcu podsumujemy nasz rok formacyjny i przekonamy się, jak wiele dowiedzieliśmy się o Piśmie Świętym.

Chcemy też, żeby te treści pozostały nie tylko w naszych głowach, ale chcemy żyć także Bożym słowem każdego dnia zbliżających się wakacji. Podkreślamy, że Pan Jezus przed wniebowstąpieniem posłał każdego z nas, żebyśmy byli w świecie Jego świadkami. Żebyśmy życiem głosili Ewangelię.

CHECKLISTA:

- teksty fragmentów Pisma Świętego i wypowiedzi papieża Franciszka używane w ciągu całego roku;
- balony w jednym kolorze dla każdego dziecka, małe karteczki, coś do pisania, wstążeczki do zawiązania balonów, szpilki (najlepiej krawieckie, czyli długie i z dużymi końcówkami, żeby dzieci się nie pokłużyły);
- wydrukowany cytat z Pisma Świętego (**załącznik 1**);
- 7 balonów w różnych kolorach, już nadmuchanych, dla animatora, z przypiętymi napisami z **załącznika 1** i tymi samymi napisami na balonach;
- Pismo Święte – idealnie, gdyby było dla każdego dziecka lub dla pary;

- świeca, zapalki;
- kolorowe kartki A4 z napisem „JA CIEBIE POSYŁAM. JEZUS” (**załącznik 2**) dla każdego dziecka i flamastry do odrysowania stóp, nożyczki do ich wycięcia;
- wydrukowane przesłanie papieża Franciszka (**załącznik 3**);
- kredki do ozdobienia „łapek” z przesłaniem, wydrukowanych z **załącznika 4**;
- komputer i rzutnik (z dźwiękiem) do odtworzenia filmiku i piosenki (lub gitara);
- tekst nabożeństwa posłania (**aneks**, s. 151).



ZNAJDŹ SYGNAŁ

1. Powitanie, wprowadzenie – swobodna rozmowa z dziećmi.

Czy zdajecie sobie sprawę, że już czerwiec i kończymy nasze spotkania formacyjne w tym roku szkolnym? Bardzo wam dziękuję za te wszystkie miesiące. Byliście naprawdę wspaniali! Jestem z was dumna, że tak wiele nauczyliście się o Piśmie Świętym. Co zapamiętaliście najlepiej?

Następują swobodne wypowiedzi dzieci. Animator jednak tak prowadzi rozmowę, żeby powtórzyć jak najwięcej wiadomości z całego roku, np.:

– *Pamiętacie, jak się nazywają dwie ważne części Pisma Świętego i czym się różnią?* (ST i NT opowiadają wydarzenia przed narodzeniem i po narodzeniu Jezusa).

– *W jakim języku można przeczytać Pismo Święte?* (Wielość języków, przetłumaczone na najwięcej języków świata).

– *Jak się nazywa „playlista Spotify” w Piśmie Świętym?* (Psalmy).

– *O co chodziło w historii o Tobiaszu? Kim był, dokąd szedł i po co?*

I tak dalej z innymi tematami. Jeśli przypomnimy sobie jakąś poznaną w tym roku piosenkę – śpiewamy. Jeśli jakąś zabawę ruchową czy taniec – bawimy się.

Wow! Świetnie! Wszyscy razem bardzo dużo zapamiętaliście. Zobaczcie, jak dużo wspólnie przeżyliśmy w minionym roku...

2. Animator rozdaje dzieciom nienapompowane balony, wstążeczkę do zawiązania ich, małe kolorowe karteczki i coś do pisania.

Pomyślcie teraz przez chwilę, co z tego wszystkiego, co powiedzieliśmy, jest dla was najważniejsze. Co najbardziej zapadło wam w serce w tym roku? Teraz zapalimy świecę i podziękujemy Panu Bogu za to wszystko. Zapraszam was, żebyście w czasie tej modlitwy kolejno przeczytali, co napisaliście, i wszyscy razem powiemy: „DZIĘKUJEMY, PANIE BOŻE!”. To będzie nasza litania wdzięczności.

Dzieci odczytują swoje podziękowania i wspólnie się modlimy, np.:

- *Za to, że mamy Pismo Święte – dziękujemy, Panie Boże!*
- *Za aplikację Pisma Świętego w telefonie – dziękujemy, Panie Boże!*
- *Za to, że jesteś z Tobą połączeni i do nas mówisz – dziękujemy, Panie Boże!*

Dziękuję wam za wspólną modlitwę. A teraz: uwaga! Niech każdy zwinnie swoją karteczkę w ciasny rulonik, włoży ją do balonu, balon nadmucha i zawiąże. Już? Świetnie. Teraz puszczyć poznaną w tym roku piosenkę (od 19 s: <https://www.youtube.com/watch?v=Ik1WF2hUIH8>). Przez kilka minut w rytm piosenki odbijamy między sobą balony. Kiedy zatrzymam muzykę, każdy niech złapie jeden balon i mocno trzyma. Uwaga! Start!

Animator nie musi odtwarzać całej piosenki, wystarczy kilka minut. Chodzi o to, żeby balony się wymieszały, a na koniec piosenki żadne dziecko nie trzymało balonika ze swoją karteczką. Animator mówi:

Super! Trzeba się teraz dostać do tych karteczek, które są w środku... Macie pomysł, jak to zrobić? Dokładnie tak! Przebijmy balony! Mamy szpilki, za pomocą których to zrobimy: trzy, cztery!

Uwaga! Jeśli w grupie są dzieci, które boją się strzałów, wybuchów czy też mają nadwrażliwość słuchową, prosimy o zatkanie uszu na chwilę albo dajemy słuchawki, albo prosimy o wyjście (z kimś starszym) do ogrodu itp. Teraz rozwińcie karteczki. Po kolei je pokażcie i przeczytajmy, co ważnego było dla kolegów i koleżanek w tym roku.

Jeśli trzeba, animator krótko uzupełnia, wyjaśnia, tłumaczy wypowiedź.



HASŁO DO WI-FI

Animator pokazuje dzieciom siedem swoich balonów, które wcześniej były odłożone na boku lub schowane. Kolejno rzuca je do dzieci. Z ich pomocą odgadniemy dzisiejsze hasło. Do każdego balonika przyklejona jest kartka z **załącznika 1**. To samo, co na kartce, piszemy też na balonie niezmywalnym markerem.

Ja też mam dzisiaj balony. Skrywają one dzisiejsze hasło... Pomóżcie mi ułożyć je w kolejności, proszę!

Dzieci z pomocą animatora odrywają kartki z napisami i układają. Prawidłowa kolejność:

Mt 28, 16–20 – Ewangelia według św. Mateusza, rozdział 28, wersety od 16 do 20.

Świetnie! *A teraz zagrajmy w baloniki. Pomieszajmy je! STOP! Czy macie już po jednym baloniku w parze? Przeczytajcie na głos, co jest na nich napisane, ale uwaga: w dobrej kolejności! Zaczyna para, która ma balonik „Mt, 28, 16–20”. Dalej „Ewangelia według” itd.*

Uwaga: start! Świetnie! Zagrajmy w to jeszcze raz, ale trzy razy szybciej. Trzy, cztery!



STORYTELLING

1. Animator: *Teraz znajdźcie teraz ten fragment w Piśmie Świętym i posłuchajmy go.*

Animator odnajduje z dziećmi odpowiedni fragment z **Ewangelii wg św. Mateusza 28, 16–20** i w modlitewnym skupieniu go odczytuje.

„Jedenastu zaś uczniów udało się do Galilei na górę, tam gdzie Jezus im polecił. A gdy Go ujrzeli, oddali Mu pokłon. Niektórzy jednak wątpili. Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: «Dana

Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”.

Animator: Pan Jezus był ze swoimi uczniami trzy lata. Pokazał im i nauczył ich wiele. Później, po śmierci i zmartwychwstaniu, zanim poszedł do nieba, posłał uczniów, żeby kontynuowali Jego dzieło. To znaczy robili to, czego ich nauczył. Obiecał im, że będzie z nimi i im pomoże.

My też nauczyliśmy się wiele w tym roku. Nie tylko o Piśmie Świętym, ale też jak być dobrymi świadkami Jezusa. Teraz, na zakończenie tego roku, Pan Jezus nas posyła, żebyśmy każdego dnia w czasie wakacji i po ich zakończeniu, i do końca życia żyli według tego, czego się nauczyliśmy od Jezusa. Żebyśmy innym przekazywali Jego naukę, pokazując życiem i opowiadając słowami.

2. Animator rozdaje dzieciom kolorowe kartki A4. Na jednej stronie trzeba wydrukować napis: „JA CIEBIE POSYŁAM. JEZUS” (**załącznik 2**), na drugiej każde z dzieci odrysowuje swoją stopę i wycina ją.

Pan Jezus posyła nas w drogę. Dlatego mamy stopy. Pomyślcie, co chcielibyście od dzisiaj robić, jak się zachowywać, żeby odpowiedzieć na posłanie Jezusa i je realizować (Np. modlić się codziennie, być w każdą niedzielę na Mszy Świętej, czytać codziennie Pismo Święte, odwiedzać często dziadków, pomagać koleżance, której inni w klasie nie lubią, pobawić się z młodszym rodzeństwem itp.). Pomyślcie jedną rzecz „duchową”, związaną z modlitwą, i drugą, która będzie konkretnym uczynkiem wobec drugiej osoby. Napiszcie lub narysujcie te dwie rzeczy na swoim śladzie.

Czy ktoś chce się podzielić z nami swoim postanowieniem? Super! Ale żeby nie było tak łatwo, nie czytajcie tego na głos! Pokażcie gestami, mimi-ką, jak w kalamburach! Dopiero, kiedy zgadniemy, pokażcie nam to, co napisaliście lub narysowane na śladzie. Kto zaczyna?

Chwila zabawy w kalambury.

3. *Papież Franciszek, którego nauczanie poznawaliśmy w tym roku, napisał piękne słowa. Posłuchajcie (Czytamy z wydruku z załącznika 3):*

„Uznajemy w wierze, [...] że została nam ofiarowana wielka Miłość, że zostało do nas skierowane dobre Słowo i że kiedy przyjmujemy to Słowo, którym jest Jezus Chrystus, wcielone Słowo, Duch Święty przemienia nas, oświeca drogę przyszłości i sprawia, że rosną w nas skrzydła nadziei, byśmy przemierzali tę drogę z radością”.

To bardzo mądre i głębokie przesłanie. Pan Bóg daje nam w Słowie wielką Miłość. Słowo Boże pisane dużą literą to sam Pan Jezus. Ten sam Jezus, który posyłając uczniów, obiecuje, że nigdy nie zostawi ich samych. Kiedy to Słowo przyjmujemy, to Duch Święty przemieni nas we wspaniałych ludzi. Pełnych mocy i nadziei. I nasza przyszłość będzie łatwiejsza, pełna światła i radości. Czy warto być z Jezusem, czytać Pismo Święte i słuchać Słowa Bożego? Pewnie, że tak!

4. *Zaśpiewajmy razem:*

Ci, co zaufali Panu, odzyskują siły, otrzymując skrzydła jak orły, biegną bez zmęczenia (<https://www.youtube.com/watch?v=YI7bsPNvfDI>).

Śpiewamy piosenkę kilkukrotnie, pokazując gesty zaufania, machania skrzydłami (rękami) i biegu w miejscu.



PRZEŚLIJ DALEJ!

1. *Po całym roku naszych wspólnych spotkań i rozmów świetnie wiecie, że bycie misjonarzem to przede wszystkim bycie świadkiem Jezusa. Zobaczcie, jak to robią wasi koledzy i koleżanki w różnych częściach świata... Zobaczcie, jak czytają Pismo Święte dzieciaki w Peru!*

2. *Animator rozdaje dzieciom „łapki” (załącznik 4) i tłumaczy: Kiedy podobają nam się jakieś treści, klikamy „lubię to”, subskrybujemy i przekazujemy dalej. Mam dla was „łapki”, którymi „polubimy” cały*

miniony rok. Są na nich słowa papieża Franciszka, które dzisiaj poznaliście. Ozdóbcie je pięknie! Zanieście je do domu i przekażcie rodzicom, dziadkom, ciociom, wujkom, starszemu rodzeństwu. Komu tylko chcecie. Możecie wziąć i ozdobić tyle „łapek”, ile potrzebujecie, pod warunkiem że później przekażecie je dalej. To będzie pierwszy sposób realizacji posłania Pana Jezusa.

3. W miarę możliwości, w porozumieniu z księdzem proboszczem, organizujemy w parafii nabożeństwo posłania albo dla dzieci z formacji i ich rodzin albo z udziałem wszystkich parafian. Jeśli takie nabożeństwo jest zaplanowane, do wcześniejszej wypowiedzi dodajemy: *Zaproście też wasze rodziny na nasze uroczyste rozpoczęcie wakacji i zakończenie roku formacji. Czyli na nabożeństwo posłania. Pamiętajcie, kiedy się ono odbędzie?*

4. *Bardzo wam dziękuję za cały rok wspólnych spotkań. Życzę pięknych wakacji, blisko przyrody, rodziny, kolegów i koleżanek, blisko Pana Jezusa, a daleko od smartfonów i komputerów. Odetchnijcie od sieci internetowej, a połączcie z Bożą siecią Jego Słowa i stworzenia. Na zakończenie pomódlmy się o dobre, bezpieczne wakacje dla wszystkich modlitwą Zdrowaś Maryjo.*



DLA DOCIEKLIWYCH

„Uznajemy w wierze, [...] że została nam ofiarowana wielka Miłość, że zostało do nas skierowane dobre Słowo i że kiedy przyjmujemy to Słowo, którym jest Jezus Chrystus, wcielone Słowo, Duch Święty przemienia nas, oświeca drogę przyszłości i sprawia, że rosną w nas skrzydła nadziei, byśmy przemierzali tę drogę z radością”. LF 7



ROLECZKA NA DODATEK

Nagrania zrobione przez s. Weronikę Bednarz w Limie, w Peru (video na dysku w załącznikach i na kanałach YT PDM, playlista *Materiały Formacyjne 2024/2025*).

Abad, Rodrigo, Benyamin, Maryss, Camila, Daniela to dzieciaki ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, ze spektrum autyzmu i zespołem Downa. Uczą się w przedszkolu sióstr Institución Educativa Parroquial „Señor de la Justicia” w Limie. Pracuje z nimi s. Weronika.

Maite to dziewczynka 5-letnia (zdrowa) ucząca się w tym samym przedszkolu.

Adrian Alexander, Sonia Luana, Genesis Nathaniel, Josue Gabriel, Josue Moises, July Anabel, Seydy, Zheyła to dzieci przygotowujące się do Pierwszej Komunii Świętej na katechezie przyparafialnej w Capilla „Luz de Cristo” en Parroquia „Nuestra Señora de la Paz” en Jicamarca, w San Juan de Lurigancho, w Limie.





Załączniki



Załącznik 2

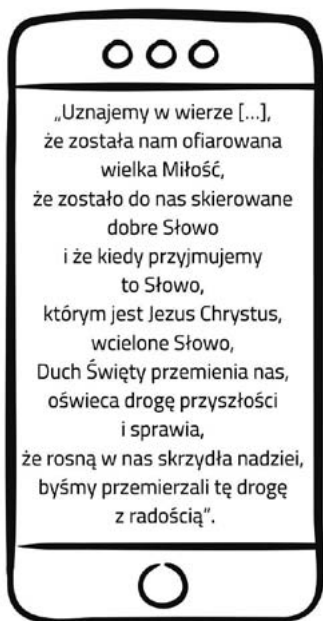


Załącznik 3



„Uznajemy w wierze [...],
że została nam ofiarowana wielka Miłość,
że zostało do nas skierowane
dobre Słowo i że kiedy przyjmujemy to Słowo,
którym jest Jezus Chrystus, wcielone Słowo,
Duch Święty przemienia nas,
oświeca drogę przyszłości
i sprawia, że rosną w nas skrzydła nadziei,
byśmy przemierzali tę drogę z radością”.

Załącznik 4





NABOŻEŃSTWO POSŁANIA NA KONIEC ROKU SZKOLNEGO

Śpiew: *W Ciele Chrystusa tworzymy jedno* (<https://www.youtube.com/watch?v=n7F9h0apBeo>)

KAPŁAN: Pan z wami.

WIERNI: I z duchem twoim.

KAPŁAN: Moi drodzy, zebraliśmy się tutaj na zakończenie roku szkolnego i formacyjnego. Przede wszystkim chcemy podziękować Panu Bogu za wszystkie dary. W tym roku wiele do Niego otrzymaliśmy. Pomyślcie, proszę, za co, za kogo i dlaczego chcecie Panu Bogu podziękować. (*Chwila ciszy*).

- Za rodziców, dziadków, rodzeństwo. *Dziękujemy Ci, Panie* (wszyscy powtarzają) lub śpiew: *Dzięki, o Panie, składamy dzięki, o wszechmogący nasz Królu w niebie* (po każdym podziękowaniu).
- Za naszą parafię i pracujących w niej księży, siostry, pana organistę, pana kościelnego. *Dziękujemy Ci, Panie*.
- Za naszych animatorów, wolontariuszy oraz koleżanki i kolegów z grupy, w której w tym roku się formowaliśmy. *Dziękujemy Ci, Panie*.
- Za to, że poznaliśmy lepiej Pismo Święte. *Dziękujemy Ci, Panie*.
- Za to, że odnowiliśmy w tym roku naszą łączność z Panem Bogiem w Jego Słowie. *Dziękujemy Ci, Panie*.

(Spontaniczne wezwania wypowiedziane przez dzieci).

- Za to, że Pan Jezus nieustannie chce się z nami spotykać i do nas mówić przez słowa Pisma Świętego, również z tej chwili. *Dziękujemy Ci, Panie*.

(*Uroczyste wniesienie Pisma Świętego na tle śpiewu To nie są tylko słowa...* <https://www.youtube.com/watch?v=Ik1WF2hUIH8> od 6 min 30 s).

Czytanie: Psalm 150

Alleluja!

Chwalcie Boga w Jego świątyni,
chwalcie Go w Jego niebiańskiej twierdzy.

Chwalcie Go za Jego potężne dzieła,
chwalcie za niezmierną Jego wielkość.

Chwalcie Go dźwiękiem rogu,
chwalcie lirą i cytrą.

Chwalcie Go bębniem i tańcem,
chwalcie na strunach i flecie.

Chwalcie Go na dźwięcznych cymbałach,
chwalcie na cymbałach brzęczących.

Wszystko, co żyje, niech chwali Pana. Alleluja!

Śpiew: *Alleluja, chwalcie Pana u świątyni bram* (<https://www.youtube.com/watch?v=2b-iL8QYDMw> lub inny uwielbienia)

KAPŁAN: Zawiazaliście czy też odnowiliście w tym roku szczególną więź z Panem Jezusem. Nauczylście się, jak być nieustannie w łączności z Panem Bogiem, jak nie stracić zasięgu Bożego wi-fi. W sieci Bożego słowa, miłości bliźniego i w sieci Kościoła nigdy nie jesteśmy sami. Dary i możliwości, które otrzymujemy, są po to, żebyśmy pełni Bożej mocy szli do tych, których wiara jest może słabsza albo nie poznali jeszcze miłości Pana Boga. Czas wakacji, który zaczynamy, będzie do tego świetną okazją! Będziecie mogli dawać świadectwo waszej wiary i miłości do Pana Boga. Będziecie mieli okazję „udostępnić” Jego miłość innym.

Dlatego pytam teraz każdego z was tu obecnych, czy chcecie być świadkami Chrystusa? Czy chcecie być uczniami-misjonarzami? Czy przyjmujecie Jego wybranie i posłanie?

DZIECI: Chcemy!

KAPŁAN: Razem z narodem Izraela z Księgi Wyjścia szukaliście w tym roku drogi do Ziemi Obiecanej. Czy w czasie wakacji chcecie pokazywać innym drogę do Pana Boga, do Kościoła, na niedzielną Mszę Świętą?

DZIECI: Chcemy!

KAPŁAN: Poznaliście w tym roku patriarchów Izraela, którzy prowadzili naród przez pustynię. Czy chcecie w te wakacje modlić się za księży z waszej parafii, za kleryków z waszej diecezji i o nowe powołania dla całego Kościoła?

DZIECI: Chcemy!

KAPŁAN: Dowiedzieliście się, że psalm to muzyka na chwałę Pana Boga. Czy chcecie modlić się w czasie wakacji śpiewem i radością? Czy chcecie przeczytać przynajmniej jeden psalm w tygodniu?

DZIECI: Chcemy!

KAPŁAN: Od Rafała Archanioła i Tobiasza uczyliście się towarzyszyć chorym. Czy chcecie w czasie wakacji zauważać osoby słabsze, starsze i chore i pomagać im?

DZIECI: Chcemy!

KAPŁAN: Nauczyliście się w tym roku od Izajasza i od św. Jana, że Chrystus za wszystkich umarł i dla wszystkich zmartwychwstał. Nie uciekał przed trudnościami i cierpieniem. Przyjął je za nas. Czy chcecie dzielić z Jezusem w czasie wakacji wszystkie chwile smutne i radosne? Przeżywać z Nim trudności i razem z Nim cieszyć się z pięknych chwil odpoczynku?

DZIECI: Chcemy!

KAPŁAN: Poznaliście w tym roku zaproszenie na wyjątkową ucztę – Eucharystię. Czy chcecie uczestniczyć w niej w czasie wakacji w każdą niedzielę, a może nawet czasem w tygodniu?

DZIECI: Chcemy!

KAPŁAN: Czy chcecie współpracować z Ojcem Świętym w niesieniu Ewangelii każdego dnia i każdej chwili tych wakacji jako misjonarze należący do PDMD?

DZIECI: Chcemy!

KAPŁAN: Piękne są wasze postanowienia i zobowiązania. Będę się modlił z całego serca, żebyście w nich wytrwali. Niech Pan Bóg pełen mocy, miłości i troski o każdego z was umacnia was w tych wspaniałych zamiarach. Przez Chrystusa, Pana naszego.

DZIECI: Amen.

Śpiew: *Nikt Cię nie kocha tak jak ja (tylko refren;* <https://www.youtube.com/watch?v=ymnS6NoIpIo>)

KAPŁAN: Pan Jezus powiedział: „Jak Ojciec mnie posłał, tak i ja was posyłam”. To On przekazał nam od Ojca misję, którą mamy kontynuować. W imieniu Kościoła chcę was zapewnić, że w tej misji nigdy nie jesteście i nie będziecie sami. Pan Bóg, żywy, prawdziwy i obecny w Kościele, w sakramentach i w Piśmie Świętym, jest Słowem, które zawsze was prowadzi.

Żebyście nigdy nie zapomnieli, że Jego słowo jest „słodsze niż miód” i „jaśniejsze niż pochodnia”, jako znak posłania w imieniu Kościoła przekazuję wam miód i światło. Bądźcie dla innych światłem Bożej miłości i osładzajcie uśmiechem i wsparciem to, co może być dla innych trudne.

(Na tle czytanego fragmentu Psalmu 119 lub śpiewu Twoje słowo jest lampą dla moich stóp <https://www.youtube.com/watch?v=gawZ9MnpcEI> każde z dzieci otrzymuje mały słoiczek miodu z napisem: „Jak słodkie dla mego podniebienia jest Twoje słowo, słodsze niż miód dla ust moich. Ps 119, 103” i świecę lub lampkę ze słowami: „Twoje słowo jest pochodnią dla moich i światłem na mojej ścieżce. Ps 119, 105”).

Czytanie: Ps 119, 97–106

Jakże miłuję Twoje Prawo, cały dzień je rozważam.
Czynisz mnie mądrzejszym od mych wrogów,
bo nakaz Twój zawsze jest ze mną.
Jestem rozumniejszy od wszystkich nauczycieli,
gdyż rozważam Twoje pouczenia.
Jestem bardziej doświadczony niż starcy,
bo przestrzegam przykazań Twoich.
Unikałem wszelkich ścieżek grzechu,
by dochować wierności słowom Twoim.
Nie odstąpiłem od Twoich wyroków,
gdyż Ty mnie pouczyłeś.
Jak słodkie dla mego podniebienia jest Twoje słowo,
słodsze niż miód dla ust moich.
Dzięki Twoim przykazaniom jestem rozumny,
toteż nienawidzę wszelkiej drogi kłamstwa.
Twoje słowo jest pochodnią dla nóg moich
i światłem na mojej ścieżce.
Przysiągłem i postanowiłem przestrzegać
Twych sprawiedliwych wyroków.

KAPŁAN: Kochani, Pan Jezus wybrał was do współpracy w głoszeniu Ewangelii i w pomocy misjom i misjonarzom. On was nigdy nie opuści i zawsze będzie wspierał w tym dziele. Niech towarzyszy wam przez cały czas Boże błogosławieństwo. Bezpiecznych wakacji i do zobaczenia we wrześniu!

BŁOGOSŁAWIENSTWO (*celebrans wyciąga dłonie nad dziećmi*)

KAPŁAN: Bóg, który oparł waszą wiarę na świadectwie Apostołów, zapisanym w Piśmie Świętym, niech was błogosławi za ich wstawiennictwem.

WIERNI: Amen.

KAPŁAN: Niech Bóg sprawi, abyście kierowani nauką i przykładem świętych postaci Starego i Nowego Testamentu stali się dla wszystkich świadkami prawdy.

WIERNI: Amen.

KAPŁAN: Święci Apostołowie, którzy zatroszczyli się o pełny przekaz wiary opartej na skale Słowa, niech wam pomogą dojść do wiecznej ojczyzny.

WIERNI: Amen.

KAPŁAN: Bóg w Trójcy Jedyny niech wspomaga rodziców, dziadków, opiekunów tych dzieci i zebranych tutaj wiernych, aby swoją modlitwą, słowem i świadectwem życia pomagali wytrwać im w powziętych postanowieniach, a przez to stali się radością i nadzieją Kościoła misyjnego. Niech w wszystkich błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, i Duch Święty.

WIERNI: Amen.

KAPŁAN: Idźcie, jesteście posłani!

WIERNI: Bogu niech będą dzięki!

Śpiew: *Z Ojcem Świętym budzimy do misji*

PAPIESKIE DZIEŁO MISYJNE DZIECI DZIECI POMAGAJĄ DZIECIOM!

W 1843 r., we Francji biskup Karol de Forbin-Janson wpadł na pomysł, żeby to dzieci we Francji pomagały najbardziej potrzebującym dzieciom świata. Z pomocą Pauliny Jaricot wymyślił też, jak to zrobić. Metoda jest prosta – **codzienna modlitwa słowami *Zdrowaś Maryjo*** za misje i dzieci w krajach misyjnych, a **raz w miesiącu odłożenie takiej kwoty, ile kosztuje jedna bułka**, i przesłanie jej na pomoc tym dzieciakom, które może mają jeszcze mniej od nas. Ale uwaga! Ważne jest, żeby to nie były pieniądze wyciągnięte od rodziców czy dziadków! To ma być osobiste wyrzeczenie, to znaczy zrezygnowanie z czegoś, co się lubi, czy to batonika, czy paczki chipsów, z taką intencją, żeby pomóc tym, którzy chorują, umierają z głodu lub z braku pieniędzy na lekarstwa. To kwestia wewnętrznego nastawiania i pragnienia pomocy, a nie pieniędzy samych w sobie.

Bardzo ważnym wydarzeniem w historii Dzieła było uznanie go w 1922 r. za PAPIESKIE. Od tamtej pory w ponad 120 krajach świata miliony dzieci pomagają milionom dzieci, realizując przewodnie hasło dzieła: DZIECI POMAGAJĄ DZIECIOM: DZIECI MODLĄ SIĘ ZA DZIECI, DZIECI EWANGELIZUJĄ DZIECI.

Mimo ponad 180 lat PDMD ma się świetnie! Jest pełne zapału, werwy i młodości, bo to Dzieło Dzieci!

Codzienna modlitwa za misje i misjonarzy, świadectwo życia, ofiara duchowa i materialna, formacja w Ogniskach Misyjnych, Kolędniczy Misyjni, Dzień Misyjny w Białym Tygodniu... To wszystko i jeszcze więcej w Papieskim Dziele Misyjnym Dzieci!

Dziękujemy, że chcecie razem z Ojcem Świętym budzić siebie i innych do misji i współpracować w ewangelizacji świata. Jesteście wspaniali, jesteście odważni, jesteście potrzebni! A przede wszystkim jesteście przez Jezusa UKOCHANI. Pamiętajcie jednak, że KAŻDY UKOCHANY JEST POSŁANY!

PAPIEŻ FRANCISZEK DO DZIECI



„Moi młodzi przyjaciele, aby odnowić siebie i świat, nie wystarczy, abyśmy byli razem w swoim gronie: konieczne jest zjednoczenie z Jezusem. Od Niego otrzymujemy wielką odwagę: On jest zawsze blisko,

Jego Duch idzie przed nami i towarzyszy nam na drogach świata. Jezus mówi nam: «Oto czynię wszystko nowe» (Ap 21, 5); to są słowa, które wybrałem jako temat waszego pierwszego Światowego Dnia. Te słowa zapraszają nas, abyśmy stali się zwinni jak dzieci w uchwyceniu nowości wzbudzonej przez Ducha Świętego w nas i wokół nas. **Z Panem Jezusem możemy marzyć o nowej ludzkości i zaangażować się na rzecz bardziej braterskiego społeczeństwa, troszczącego się o nasz wspólny dom, poczynając od prostych rzeczy, takich jak pozdrawianie innych, proszenie o pozwolenie, przepraszenie, mówienie: «dziękuję».** Świat przemienia się przede wszystkim poprzez małe rzeczy, nie wstydząc się tego, że stawia się jedynie małe kroki. Co więcej, nasza małość przypomina nam, że jesteśmy słabi i że potrzebujemy siebie nawzajem, jako członki jednego ciała (por. Rz 12, 5; 1 Kor 12, 26).

I to nie wszystko. W rzeczywistości, drogie dziewczynki i drodzy chłopcy, **będąc samemu, nie można nawet być szczęśliwym**, ponieważ **radość rośnie w takim samym wymiarze, w jakim się nią dzielimy**: rodzi się z wdzięczności za dary, które otrzymaliśmy i którymi z kolei dzielimy się z innymi. Kiedy to, co otrzymaliśmy, zatrzymujemy tylko dla siebie, a nawet robimy awantury, aby otrzymać ten czy inny prezent, w rzeczywistości zapominamy, że największym darem jesteśmy my sami, **jedni dla drugich: jesteśmy «darem Boga».** Inne dary są potrzebne, owszem, ale tylko po to, by być razem. Jeśli nie wykorzystamy ich w tym celu, zawsze będziemy niezadowoleni i nigdy nam nie wystarczą.”

Rzym, bazylika Świętego Jana na Lateranie, 2 marca 2024 r.

„ŚWIAT MISYJNY” to dwumiesięcznik dla dzieci, które interesują się misjami, pracą misjonarzy i życiem swoich rówieśników w różnych krajach świata. Czasopismo to wydawane jest przez Papieskie Dzieła Misyjne i ma swój cel. Nie tylko chce uprzyjemniać czas swoim czytelnikom, podawać ciekawe i wartościowe informacje, ale także wspiera rozwój intelektualny dzieci, kształtuje postawy inspirowane chrześcijańskimi wartościami, rozwija empatię i wrażliwość, ćwiczy uważność oraz prowadzi do umiłowania dobra i piękna.

„Świat Misyjny”, dwumiesięcznik, który bardzo dobrze znamy,
Kiedy tylko się pojawia, to w całości go czytamy.

Czy go czytasz sam? Już umiesz? Szczęściarz z ciebie wyjątkowy!
Bo niektórym to literki jakoś z trudem wchodzi w głowy...

Komuś czyta w domu mama! Albo babcia czy też dziadek!
Lub czytają go w przedszkolu! I nie jest to żaden przypadek!

Wszyscy przecież dobrze wiedzą, jakie mądre to pisemko
I jak dobrze jest je czytać pod kasztanem lub palemką.

Dzięki temu czasopismu można poznać cały świat,
I dowiedzieć się, jak mieszka i co robi siostra, brat.

Misjonarze tutaj piszą, poznajemy ich działanie,
Może ktoś z nas misjonarzem dzięki temu też zostanie?

Komiks, plakat, słowo Boże, zdjęć i opowiadań wiele,
Dzięki temu zawsze wiemy, co dzieje się teraz w Kościele.

Są intencje do modlitwy, o którą sam papież nas prosi,
Więc codziennie *Zdrowaś Mario* każdy z nas do nieba wznosi.

Jest i bajka, ciekawostki, i rozrywki są dwie strony,
Świadek wiary, no i warsztat, przez każdego ulubiony!

Dobłą radę dla was mamy, warto czytać „Świat Misyjny”,
Po lekturze tej gazetki każdy z nas się staje inny!



MISYJNI SUPERBOHATERZY



IDA NOWAKOWSKA

MICHAŁ KOTERSKI

KAMILA KAMIŃSKA

MARCIN KWAŚNY



TERESKA
PEŁO MISYJNE



BL. CARLO ACUTIS
17 PAPIEŚCIE PRZEBO ŚWI. POPIA MOCNO



BL. PAWEŁ MANNA
PAPIEŚCIA UNIA MISYJNA

Lipiec/Sierpień

Nr 4/2024
CENA 5 zł (50% VAT)

Świat Misyjny

ISSN 1234-5678

W numerze
Historia
zbawienia

Australia i Oceania

DWUMIESIĘCZNIK PAPIEŚCIEGO DZIEŁA MISYJNEGO DZIECI

EDUKUJE
UWRAŻLIWIA
WYCHOWUJE

Dzieci na świecie, wywiady,
ciekawostki, bajki,
gry misyjne, warsztaty,
łamigłówki, naklejki, plakaty...



missio.org.pl